T. M. R. C. 40

ரூ. 40 - 4 - 190

திருப்பாண் ஈசு வழங்கிய

தேவதாரு வனத் தலபுராணம்

DIGITIZED

C

122:38:2IK
N05
118398

T. D. R. C. no. 401.

R. R. no: 40 - 4 - 1905

முகவுரை

பூவுலகத்தில் புகழ்மிக்கோங்கி மேவுறுவளம்பலமிகு சோழநாட்டில் வண்டுவராபதி மன்னார்கோவிலு (மன்னார்குடி) க்குத் தென்றிசைக்கண் ஒருகாதவழிக்கப்பாலுள்ளதும் களப்பாளென்றுவழங்கப்பெற்றதுமான இந்தத்தேவதாருவன மகாக்ஷேத்திரத்தில் அர்ச்சாவதாரமாகி எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஸ்ரீகஜேந்திரவரதப்பெருமாளின் புராணமொன்று வடமொழியிலிருந்ததனைத் தென்மொழியில் மொழிபெயர்க்கவேண்டுமென்று இந்தப்பெருமாள்கோயில் அர்ச்சகராகிய மகா-ள-ள-ஸ்ரீ கிருஷ்ணபட்டாசாரியாரவர்களும் யானும் நெடுநாளாக யோசித்துக்கொண்டிருந்தகாலத்தில் மத்தியில் யான் திருக்களர்த்தலபுராணத்தினை அச்சியற்றவேண்டிப் பின்னத்தூர் ப்ரும்ஹஸ்ரீ நாராயணசாமிஐயரவர்களிடத்திற் சென்று அந்தப்புராணத்தினை அச்சிட்டுத்தரும்படி கேட்டுக்கொண்டனன்; அங்ஙனமே அவர்கள் அதனைப்பரிசோதித்துத்திருத்தி அச்சிட்டு வரும்பொழுது ஷை திருக்களர்க்கோயிலுள்ள சிலாசாஸனம் முதலியவற்றை யெடுத்தெழுதுகிற நிமித்தம் அவர்கள் இங்குவந்தகாலத்தில், இங்குள்ளமுற்கூறிய பட்டாசாரியாரவர்களும் இன்னும் சிலரும் இத்தேவதாருவனத்தலபுராணத்தை மொழிபெயர்த்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள அவ்வண்ணமே இதனைத்தமிழில் செய்யுள்நடையாக மொழிபெயர்த்துக்கொடுத்தார்கள்; இது கற்றோரன்றிமற்றோர்க்கும்பயன்படுமாறு இப்புராணச்செய்யுளுக்கிணங்க வசனத்தையும் சுருக்கமாகஎழுதி இக்கோயிலில் வரைந்துள்ளசிலாசாதனங்களையும் எடுத்துச்சேர்த்துச் செய்யுளிலுள்ள சிலஅரும்பதங்களுக்குப்பொருளுமெழுதி ஷை கிருஷ்ணபட்டாசாரியாரவர்களுதவியாலும் கோயிற்களப்பாள் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ நா. பக்கிரியோகீந்திரியரவர்களுதவியாலும் இன்னும் சில கனவான்களுதவியாலும் இதனை அச்சிடுவித்தனன்; இதில் ஏதேனும் எழுத்துப்பிழைகள் முதலியனகாணப்படுமாயினும் அறிவுடையோர்கள் வெகுளாது அங்கீகரிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

3—5—1905.
திருக்களர்.

இங்ஙனம்,
மு. சாமிநாத உபாத்தியாயர்.

ஸ்ரீ பத்திரம்.

விஷயம்.		பக்கம்.
	புராணவசனச் சுருக்கம் ...	௧.
௧.	பாயிரச் சருக்கம் ...	௧௧.
௨.	நைமிசச் சருக்கம் ...	௨௪.
௩.	தலவிசேடச் சருக்கம் ...	௨௭.
௪.	கருடச் சருக்கம் ...	௩௪.
௫.	வசிட்டச் சருக்கம் ...	௪௨.
௬.	முனி தீர்த்தச் சருக்கம்...	௪௯.
௭.	கயேந்திர வரதச் சருக்கம் ...	௫௬.
௮.	தாலத்துவசச் சருக்கம் ...	௭௰.
௯.	இந்திரயாகச் சருக்கம் ...	௭௯.
௧௰.	தீர்த்தமான்மியச் சருக்கம். ...	௮௧.
	சிலா சாதனங்கள் ...	௮௬.
	அரும்பத விளக்கம் ...	௯௩.

பிழை திருத்தம்.

வசனம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
௨	௨௪	இத்தலத்	அத்தலத்
௯	௩௧	ஆனைக்கா	ஆனைகா
௭	௧௨	தன்	தம்
௧௫	௧௧	என்னி	எம்மி
,,	௰௭	தான்	தாம்
,,	௨௨	தன்னு	தம்மு

செய்யுள்.

பாடலின் எண்		பிழை	திருத்தம்
௨௨.	௧௮	கைகைகை	கைகை
௩௪	௨௮	மிசையை	மிசையெ
௩௩.	௪௫	தப்போர்	தப்பேர்
௫௧	௬௪	விரம்பி	விரப்பி
௪௮	௧௪	மெய்யாது	மெய்யாத
௭௫	௰௭	வைபோகங்	வைபவங்
௭௯	௧	௮-தாலத்துவசச் சருக்கம்.	௯-இந்திரயாகச் சருக்கம்.

ஹரி : ஓம்.

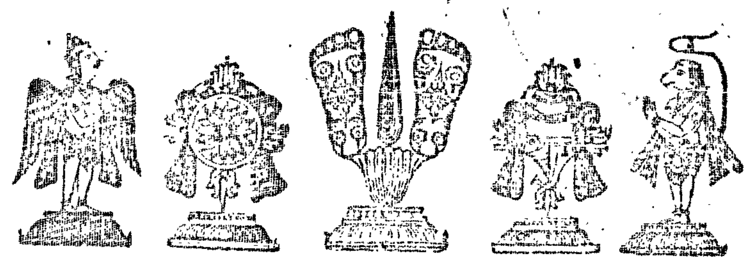

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

களப்பாள்

என்று வழங்குகிற

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

வசனச்சுருக்கம்.

முதலாவது பாயிரச்சருக்கம்.

இது தெய்வவணக்கமும் அவையடக்கமும் சிறப்புப்பாயிரமும் கூறுகின்றது.

இரண்டாவது நைமிசச் சருக்கம்.

பூவுலகத்தில் தவஞ்செய்தற்குரிய இடம் ஒன்றினை விரும்பிய முனிவர்கள் பிரமதேவனையடைந்து வணங்கித் தங்கள் கருத்தினைக்கூற அதனைக்கேட்ட பிரமதேவர் மகிழ்ந்து கையிலிருந்த தருப்பையை ஒரு வளையமாகக்கட்டி முனிவரை நோக்கி இந்த நேமி (வளையம்) எந்த இடத்தில் விழுந்ததோ அந்த இடம் மிக்க பரிசுத்தமுடையதாகும்; அவ்விடத்திலிருந்து நீங்கள் தவஞ்செய்யுங்களென்று சொல்லி அந்த நேமியைப் பூமியிற்போக்கலும் அது இமயமலையின் தென்பால் விழுந்தது. அது விழுந்த இடத்திலுண்டாகிய வனத்திற்கு நைமிசாரணியமென்று பெயராயிற்று.

அவ்வனத்தில் பிருகுமுனிவன் புலஸ்தியன் முதலிய சௌனகாதி பற்பல முனிவரர் ஒருங்குகூடித் தவஞ்செய்யுங்காலத்தில் ஒரு நாள் வியாஸ மஹரிஷியின் சிஷ்யரான சூதமுனிவரென்பவர்

அங்கு வர அவரை எதிர்கொண்டு பணிந்து உபசாரம் புரிந்து ஒரு ஆஸனத்தின்மேலிருத்தித் தாம் அருகிலிருந்து ஐயா! பண்டொருகாலத்தில் நீர்எங்களுக்கு நிலங்கடந்த நெடுமாலின் க்ஷேத்திரமான்மியங்கள் சொல்லிவரும்பொழுது களப்பாளென்னும் தலத்தில் வீற்றிருந்தருளுகிற கஜேந்திரவரதமூர்த்தியின் திவ்ய சரித்திரத்தைச் சொல்லி எங்களை மகிழ்வித்தீராயினும் மீட்டும் அதனைக்கேட்டுக் களிக்கவேண்டுகிறோமென்று வணங்கக்கண்ட சூதமுனிவர் மகிழ்ந்து அவர்களைத் தன் அருகிலிருத்தி முனிவிர்காள்! திருமாலின் திவ்யதேச சரிதமெல்லாம் பகவான் வியாஸ முனிவர் எனக்கு அருளிச்செய்து இவற்றை 'அன்பர்களுக்கு நீ சொல்லுக' என்றவண்ணம் உங்கள் பக்திக்கு யான் மிக மகிழ்ந்து சொல்லுகிறேன். முன்னம் நாரதமகாமுனிவர் பிரமாவை அடைந்து வணங்கி எம்பெருமானுடைய க்ஷேத்திரங்களின் சிறப்பனைத்துங் கூறியருளும்படி கேட்ப, அனைத்துங்கூறவேண்டா. சிறந்த ஒரு தலத்தின் மான்மியங்கேட்டால் எல்லாவற்றையுங் கேட்டதனாலுண்டாகும் பலன் ஒருங்கு அடையலாகும். அத்தகைய தலமொன்றுளது அதன் மான்மியத்தினைக்கேட்பாயாக வென்று இக்களப்பாளின் தலமகிமையும் கருடன் பேறுபெற்றதும் வசிட்டமுனிவர் ஞானம்பெற்றதும் மார்க்கண்டேயர் முதலானோர் பயன்பெற்றதும் அங்குத் துருவாசமுனிவர்சாபத்தால் யானையும் முதலையுமாகிப் போர்புரிந்த கந்தருவர்கள் சாபநீங்கியதும் கலிங்கதேசத்து அரசன் தாலத்துவச னுற்ற பேய்வடிவம் நீங்கியதும் இத்தலத்தில் இந்திரன் அசுவமேதயாகஞ்செய்ததும் தீர்த்தமான்மியமும் ஆகிய இவற்றைக் கூறக்கேட்டவாறே யான் சொல்லுகிறேன் கேளுங்களென்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

மூன்றாவது தலவிசேடச்சருக்கம்.

திருவரங்கம் முதலாகிய நாற்பது திருப்பதிகளைப் பெற்றதும் 'தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருப்பாணாழ்வார், திருமங்கையாழ்வார்' என்னும் இவர்கள் அவதரித்தற்கிடமாகியதும் இராமாயணத்தைத் தமிழியற்றியருளிய கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பர் அவதரிப்பதற்கிடமாகிய தேரழுந்தூரைத் தன்னிடத்திற்கொண்டதும் நந்தியென்னுமூரிற்பிறந்த வரதனென்

னுமியற்பெயரையுடைய காளமேகனார் தமக்குத் திருமலைராயனால் கொடுக்கப்பெற்ற பரிசுகொண்டு பாம்புணிக்கூற்றத்துச் * சிற்றம்பர் என்னுமூரில் அக்கிரகாரமமைத்துப் பிராமணோத்தமர்களுக்குத் தானஞ்செய்யப்பெற்றதும் இன்னும் பற்பல சிறப்புக்களெய்தப்பெற்றதுமாகிய சோழநாட்டையாண்ட சூரியவமிசத்தரசரில் சுரகுரு முதலாகிய சோழமன்னர்களால் பல உள்நாடுகளாகப் பகுக்கப்பட்டுத் தம் முன்னோர்களின் பெயர்களாலே வழங்கப்பெற்ற அந்நாடுகளில் இராஜேந்திரசோழவளநாட்டினுள் புறங்கரம்பை நாட்டில் இவ்வூர் விளங்குவதொன்றாகும். இது கிருதயுகத்தில் தேவதாருவனமென்றும் திரேதாயுகத்தில் வசிட்டபுரமென்றும் துவாபரயுகத்தில் கருடபுரமென்றும் கலியுகத்தில் கஜேந்திரவரதபுரமென்றும்பெயர்வழங்கப்பெற்றுளது. பிற்காலத்தில் வேளாளர்குலத்திற்பிறந்த களப்பாளனென்னுமொருவன் அரசனருளால் தன் பெயரை இந்தப்பதிக்கு இட்டதனால் இது களப்பாளென்று பெயராயிற்று.

இத்தலத்திற்கு முடிவழங்குசோழவிண்ணகரமென்றும் சந்நிதி அக்கிரகாரத்திற்கு முடிவழங்குசோழசதுர்வேதிமங்கலமென்றும் பெயருள்ளன. சைவசமயத்தில் அறுபத்துமூன்றுநாயன்மார்களுள் கூற்றுவநாயனாரென்பவர் இங்கு அவதரித்து இதனை ஏழுகூறுபடுத்தியாண்டனரென்பது பிரசித்தம். பராந்தகசோழன்மகனை இராஜாதித்தசோழனென்பவன் இவ்வூரிற் சிவபெருமான் கோயிலெடுப்பித்துத் தன்பெயரால் ஆதித்தேச்சுரமெனப் பெயரிட்டனனென்றுஞ்சொல்லுவார்கள்.

யாங்கும் எச்சமையத்து எந்தத்தெய்வத்தைத்துதிப்பினும் அத்துதி அச்சுதப்பெருமானைச் சேர்தலால் அங்ஙனந் துதிக்கின்றவர்களுக்கு அருளும்பொருட்டு அவ்வச்சமையத்தில் அவ்வக்கடவுள்போலத் தோன்றுகிற எம்பெருமான் இங்கு விளங்குவதால் இத்தலத்தை அடைபவரே நன்மையடைபவராவார். பிறப்பையகற்றவேண்டித் துதிப்போரும் தவஞ்செய்வோரும் அரும்பொருள்காண விரும்புவோரும் எக்காலத்திலும் இங்கு வசிக்கின்றார்கள். அன்றியும் மூவாயிரமகரிஷிகள் எம்பெரு

* இது தஞ்சாவூர் ஜில்லா மன்னார்குடித்தாலூகாவிலுள்ளது. சித்தாம்பூரென்று வழங்கப்படுகிறது.

மானைத்தியானித்துக்கொண்டு இத்தலத்தில் வசிக்கின்றார்கள். இதனில் ஒரு விநாடிகைப்பொழுது வசிப்பவர் அடையும்பயனை ஞானிகளாலும் அறிந்துரைப்பதரிதாகும். வைகுந்தத்தில் ஒரு மாதமும் கங்கைக்கரையில் ஐந்துமாதமும் மற்றத்தலங்களில் பற்பலகாலமும் வசிப்பதனாலுண்டாகும்பயன்களெல்லாம் இப்பதியில் ஒருபொழுது உறைபவர் அடையும் பலனுக்கு நிகராகா. இப்பதி யாவராலும் வணங்கப்பெறுகின்ற துர்க்காதேவி கோயிலையுடையதுமன்றிப் பலபல யாகசாலைகளும் கல்விபயிலுமிடங்களும் வேதசாலைகளும் அன்னசத்திரங்களும் அமையப்பெற்றது.

கள்ளுண்டோரும் உறுதிதவறினோரும் வஞ்சித்துண்போரும் வஞ்சனையுரைப்போரும் உயிரை வதைப்போரும் பொய்யரும் வசைகூறுவோரும் நஞ்சுகொடுப்போரும் கற்பழித்தோரும் வேதசாலையை இழிவுபடுத்தினோரும் ஊனுண்போரும் பெருமையிழப்பவரும் போரில் பின்னிடுவோரும்பெரியோரைப் பகைத்தவரும் ஞானிகளையிகழ்ந்தோரும் பெரியோர்சொல்லை அவமதித்தோரும் இந்தத்தலத்தையடைந்தால் தம் பாவங்களைப்போக்கினவராவர். எத்தலத்திலும் நிவர்த்தியாகாத தீமைகளும் இங்கு நிவர்த்தியாகும். எத்தகைய கீழ்மையான உயிரானாலும் இக் களப்பாளையடைந்தால் நன்மைபெறுமென்பது நிச்சயம். இந்தப்பதியை அடைந்தாலும் அடைய நினைத்திருந்தாலும் அப்படி நினைந்தவரோடு நட்புடையாரானாலும் அவர்கள் பெரும்பேறடைவார்கள். எவ்வளவு தருமம்புரிந்தவரேயானாலும் இந்தக் களப்பாளையடையாதவர் நரகத்தினையன்றி வேறிடம்பெறார். திருக்கோயிலின்கண்ணே முளைக்கும் புல்லுகளை வேரோடு கிண்டெடுப்போரும் கோயிலுக்கு வேண்டுந்திருப்பணி செய்வோரும் நந்தவனங்கள் வைப்போரும் எம்பெருமானுக்குத்திருமாலைகட்டிச்சார்த்துவோரும் இருமைப்பயனையும் அடைவார்கள். இவ்வளவு சிறப்புற்ற களப்பாளில் உலகந்தோன்றியகாலத்தோடொப்பத்தோன்றிய நந்தியாவர்த்த விமானத்தில் எழுந்தருளியிருக்கு மெம்பெருமான் சேவடியைப்பணியாதார் பிறவிப்பிணிதீய அறுப்பதெவ்வண்ணமேயோ. இதன் சிறப்பினை முழுவதுங்கூறுவதரிதாகலிற் சிறிதுரைத்தேன். இனி மற்றுள்ள கதைகளைக் கூறுகின்றேன்.

நான்காவது கருடச்சருக்கம்.

பிரமபுத்திரரில் மரீசியின் புதல்வராகிய காசியபமுனிவர் தக்ஷப்பிரமாவின் புதல்வியரிற் பதின்மூவரை மணந்து வாழுநாளில் அவர்களுள் வினதையென்பவள் கணவனைநோக்கி மகப்பேற்றைவிரும்பவும் முனிவர் இரண்டு அண்டங்களையுதவி 'ஆயிரம் யாண்டு இவற்றைக்காப்பாயாக்; பின்பு புத்திரர் தோன்றுவர்' எனக்கூறித் தவத்திற்கேகினர். அவர் கூறியவாறே அண்டங்களைக் காத்துறையுங்காலத்து முனிவர்மனைவியருட் கத்துருவென்பவள் பாம்புகளையெல்லாம் தன்மக்களாக உயிர்த்தமை கண்டு வினதை பொறாளாகிப்பாதியாண்டில் அண்டங்களில் ஒன்றனை உடைத்தலும் பாதியுருவொடு அருணன்தோன்றித் தன் தாயைநோக்கி அன்னாய்! 'என்னை இங்ஙனம் முற்றுப்பெறாது கெடுத்தமையால் நீ மாற்றாளுக்கு அடிமையாகுக' என்று சபித்தனன்; மீட்டும் அன்னைவேண்ட மற்றோரண்டத்திலுள்ளவன் தீர்ப்பனென்று கூறியிட்டுச் சூரியனுக்குத் தேர்ப்பாகனாகிச்சென்றனன்.

பின்பு ஓர்நாள் கத்துருவும் வினதையும் நீராடச்சென்றவிடத்து இந்திரனது குதிரை வந்து மேய்வதுகண்டு அப்பரியின் வால் வெள்ளியதுபோலுமென்று வினதை கூறக் கத்துருவென்பவள் மாறாக அது கரியதேயாமென்றனள்; இருவரும் தாம்தாம் கூறுவது பொய்ப்பின் ஒருவருக்கொருவர் அடிமையாவதென்று உறழ்ந்துசொல்லி மனையெய்தினர். அவருட் கத்துருவென்பவள் தன் மக்களிடத்திற்கூறி மற்றைய நாள் அப்பரியின் வாலிற்கருமைதோன்றச்செய்து அதனை வினதைக்குக்காட்டி அடிமையாக்கிக்கொண்டனள்.

சில நாளில் வினதை தன்கேள்வன் சொன்னகாலங்கடந்து மற்றோரண்டத்தினையுடைப்பக் கருடன் தோன்றினன். தோன்றியமைந்தன் தன் தாய் மாற்றாளுக்கு அடிமையாய்க் குற்றேவல்செய்வதும் அதன்காரணமும் நன்றாகவறிந்து மீட்கும் வழிநாடித் தாயோடு கூற அவளும் கத்துருவின்பாற்சென்று தன்னை விடுவிக்குமாறு வேண்டலும் கத்துரு தன் மக்களொடு யோசித்து வினதையை நோக்கித் 'தேவாமுதம் இங்குத் தந்தால் நீ மீட்கப்படுவாய்' என அதனைத்தன் மைந்தனுக்குக்கூறியவளவில் யான் அமுதங் கொண்டுவருகிறேனென்று அவளால் தன் தந்தை

கந்தமாதனத்திலிருப்பதனையறிந்து அங்குச்சென்று தந்தையை வணங்கி நிகழ்ந்ததுகூற அவனும் மைந்த! அடியவருளத்திலிருக்கும் ஆதிமூலப்பிரானருளின்றி அமுதத்தை அடைவது அரியதாகும்; ஆதலின் அவனைநோக்கித் தவஞ்செய்து வரம் பெற்றால் நீ கருதியபடியே முடிக்கலாம். தவஞ்செய்வதற்காகிய இடம் சோழநாட்டிற்சிறந்த களப்பாளொன்றுமே தகுதியுளது; நீ அங்குச்சென்று தவஞ்செய்வாயாகவென்று மந்திரோபதேசஞ்செய்து விடைகொடுத்தனன். மைந்தனும் களப்பாள் நகரத்தையடைந்து எம்பிரான் சந்நிதியில் தடாகமொன்று அமைத்து அதன்கரைமீதிருந்து தவம்புரிந்தனன்.

தலைக்கிடின்றித் தானருள்புரியும் பெருமான் தேவவல்லித் தாயாருடன் மைந்தன்முன்னேதோன்றிக்காக்ஷிகொடுத்துவேண்டுவது கேளெனக் கருடன் துதித்துத் தன்னுள்ளக்கருத்தை நிகழ்த்தினவளவில் தேவர்களைவென்று அமுதங் கைக்கொள்ளுமாறுவரமளித்து இன்னும்வேண்டுவனவற்றைக் கேளென மைந்தன் நின்பால் என்றும் நீங்காத அன்பு வேண்டுவனென அங்ஙனமே உதவிப்பின்பு நீ எனக்கு வாகனமுமாகி என்னைநீங்காதிருக்குக; மூன்றாம் யுகத்தில் இவ்வூர் நின்பெயரால்விளங்குகவென வரமளித்து விமானத்தூடு மறைந்தருளினன்.

கருடன் உடனே தேவருலகுசென்று தன்வரவைத்தெரிவித்து அமுதங்கொடுப்பதற்கு இசையாத இந்திரனொடு பெரும்போர் விளைத்துத் தன் ஆற்றலினால் இந்திரனையும் அவன் சேனைகளையுந் தோற்பித்து அமுதக்குடத்தைக் கைக்கொண்டு மீண்டு வரும்பொழுது இந்திரன் பின்வந்திரப்பக் கருணைகூர்ந்து மீட்டு அவனுக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்துக் கத்துரு முன்னர்க் குடத்தைவைத்துத் தாயடிமையைமாற்றி ஆங்கு அமுதக்குடத்தை வஞ்சனையால் கைக்கொண்டு மீண்டு வருபவன் இக்களப்பாளில் எம்பிரான் ஸந்நிதியில் தன்னாலாக்கிய தடாகத்தில் சிறிது அமுதத்தைப்பெய்து எஞ்சியதைக் குடத்தோடு தேவர்பாலளித்துத் தான் ஆனைக்காத்த ஆதிமூலப்பிரான் சந்நிதியில் எக்காலத்தும் வதிகின்றனன். சந்நிதித்தடாகத்திற்கு அமுது பெய்திருப்பதனால் அமுதவாவியென்றும் மனத்தாற்செய்ததனால் மானததீர்த்தமென்றும் கருடன்தவஞ்செய்ததனால் இறைவனுரைத்தபடி மூன்றாம்யுகத்தில் இப்பதிக்குக் கருடபுரமென்றும்

பெயராயின. கருடன் அமுதத்தைக்கொண்டுவருங்காலத்தில் அக்குடந் ததும்பி அமுதம் சிதர்ந்து இந்தக்ஷேத்திரத்திற் பலபாகங்களிலும் விழுந்து தேவதாருவிருக்ஷங்களாக முளைத்தமையால் தேவதாருவனமென்று சொல்லுவர். தேவதாருவனமென ஒருகாற்சொன்னமையால் எத்தகைய தீங்குகளும் நீங்குமென்றால் அத்தலத்தின் பெருமை எம்மனோரால் சொல்லுவது அரிதேயாம்.

ஐந்தாவது வசிட்டச்சருக்கம்.

பிரமபுத்திரரில் வசிட்டமுனிவர் வேதமுதலாகிய கலைகளெல்லாங் கற்றும் நன்ஞானமொன்றுமே எய்தப்பெறுதவராகித் தன் தந்தையைப்பணிந்து ஞானமுண்டாகு நெறி கூறியருளெனவேண்டப் பிரமதேவர் மைந்த! 'பூவுலகத்தில் மாயோன் வீற்றிருந்தருளுந் தலங்கள்தோறுஞ்சென்று பூசிப்பாயாக எத்தலத்திலேனும் நினக்கு அது கைகூடும்' என்று கூறக்கேட்டு அங்ஙனமே இந்தப்பூமியில் வந்து எம்பெருமான் தலங்கள் பலவற்றிலுஞ்சென்று பூசித்தும் ஞானமடையாராகிச் சோழநாடு புகுந்து இக்களப்பாளென்னுந் திவ்யதேசத்தின் எல்லையில் வரும்பொழுது 'நீ இத்தலத்தில் வஸிப்பாயாக' என்று ஓர் சொல் அசரீரி கூறக்கேட்டு மகிழ்ந்து இங்குப் புகுந்து அச்சுதமூர்த்தியை வலம்வந்து துதித்துக்கோயிலுக்குத் தென்பால் ஒரு பாணவீழ்ச்சியெல்லையில் ஒரு தடாகம் அமைத்து ஆங்குத் தவம் புரியுங்கால் அத்தவத்திற்கிரங்கிக் கருணைக்கொண்டலாகிய எம்பெருமான் காக்ஷிகொடுத்தருளி யாதுவேண்டினையென முனிவர் களிப்புற்றுப் போற்றி எந்தாய்! 'யான் நன்ஞானம்அடையவும் என்னால் உண்டாக்கிய இத்தடாகத்தில் ஆடுபவர் எவற்றை விரும்பினும் அவற்றைப்பெறவும் வேண்டினேன்; கொடுத்தருளுக' என ஆதிமுதல்வன் அங்ஙனமே கொடுத்தருளி இந்தப்பதி உன்பெயரால் ஒருயுகம் விளங்குகவென வுரைத்து நந்தியாவருத்தமானத்தையடைந்தனன். அந்த வசிட்டதீர்த்தத்தைத் தரிசித்தாலும் அதில் ஸ்நானம்செய்தாலும் வேண்டுவன நல்கும்.

ஆறாவது முனிதீர்த்தச் சருக்கம்.

முதன்மூர்த்தியாகிய கேசவப்பெருமானது விமானத்தின் மேல்பால் இரண்டு பாணவீழ்ச்சியெல்லையில் மார்க்கண்டேயர்

முதலாகிய பல ரிஷிகளும் ஒரு தடாகம் உண்டுபண்ணி அவர்கள் தவம்புரியக் கடவுள் அங்குத்தோன்றி அவர்களால் துதிக்கப்பெற்று வேண்டியவாறே அவர்களுக்கு முத்தி வழங்கி அத்தடாகத்தில் படிபவர்க்கும் வேண்டுவன கொடுப்பேனென்று உரைத்தருளினமையால் அத்தடாகம் முனிதீர்த்தமென்னும் பெயரோடு தன்னை அணுகுவார் விரும்பினவற்றை விரும்பியபடியேதருகின்ற தகுதிபெற்றுளது.

ஏழாவது கஜேந்திரவாதச் சுருக்கம்.

தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரனென்பவன் ஒருகாலத்தில் பதினெண்கணங்களும் புடைசூழக் கற்பகவிருக்ஷ முதலாயின வெல்லாம் ஏவல்கேட்பத் தேவமாதர் இசைபாடக் கன்னியர் கவரிவீச வெண்கொற்றக்குடை மேல்நிழற்றத் தேவஸபையில் வீற்றிருந்தபொழுது கந்தருவரில் ஆடல்பாடல்களில் வல்லவராகிய இருவர் தம் பரிவாரத்தோடு இந்திரன் முன்னிலையில் நடனமாடி மகிழ்வித்தனர். கண்டுகளித்த அவ்விந்திரன் கந்தருவரை நோக்கி 'நீங்கள் வேண்டுவன கொள்க' என அவர் சதமகனைவணங்கி ஐய! யாங்கள் எங்கள் பரிவாரத்தோடும் பூலோகத்திற்சென்று இஷ்டப்படி பொழில்விளையாட்டு முதலாகிய அளவிலாக் காமவின்பமனுபவித்துவரக் கருதுகின்றோம்; அப்படியே விடைகொடுத்தருள்கவென அவனும் நீங்கள் புவியில் இயங்கவேண்டினிராயின் அங்குச் சோழநாட்டில் திருமாலுக்கடிமைசெய்வோர் பற்பலர் வசிக்கின்றனர்; அவர்களுக்கு ஊறுபாடியற்றிக் கோபமூட்டாமல் பாதுகாப்போடு ஆங்குள்ள இன்பங்களை யனுபவித்துவருவீராகவென்று விடுத்தனன்.

இந்திரனிடத்து விடைபெற்ற அக்கந்தருவர் தம் சூழாங்களோடு பூமியில்வந்து பற்பலவிடங்களிலும் தாங்களின்பம் நுகர்தற்குரிய சோலை முதலாயினவற்றைக் காணாராய்ச் சோழநாடுபுகுந்து இக்களப்பாளினுள்ளதோர் சோலை மிக்க அழகாயிருந்தமைகண்டு அதனுட்புகுந்து மலர்களைக் கொய்துசூடிச் சோலைவிளையாட்டயர்ந்து மாலைக்காலத்தில் தாங்கள் வேண்டுமாறே நீறவுண்டு காமவின்பத்திலாழ்ந்து மகிழ்ந்திருந்தனர். இப்படி நாள்தோறும் நிகழ்த்திக்களித்திருக்குங்காலத்தில் ஒருநாள் இச்சோலையின் வடபாலாக முகுந்தப்பிரான் திருக்கோயி

லுக்கு வடமேற்றிசையிலுள்ளதாகிய ஒரு பெரிய தடாகத்திலிறங்கி யாவரும் நீர்விளையாட்டயரும்பொழுது கோபத்திற் சிறந்தவரும் இந்திரன் வறுமையுறும்படி சபித்தவரும் அத்திரி மகரிஷியின் புதல்வருமாகிய துருவாஸமுனிவர் பற்பல மாணாக்கர்சூழ உச்சிப்பொழுதில் ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டி இந்தத்தடாகக்கரைவந்து இதில் கந்தருவர் நீராடுவது கண்டு மாணாக்கர் முகமாக அவர்களை அங்கு நின்று அகலும்வண்ணம் பலவாறு கூறியும் அவர்கள் நீங்காமையைக்கண்டு கடுஞ்சினங்கொண்டு கந்தருவத்தலைவரை நோக்கி நீங்கள் இருபகுதியிரும் யானையும் முதலையுமாகக்கடவீரென்று சபித்தனர்.

முனிவர் சாபஞ்செய்ததைக்கண்ட அத் தலைவரிருவரும் அஞ்சியோடிவந்து முனிவர்பாதங்களில்விழுந்துபுலம்பி அறியாமையாற்செய்த பிழையைப்பொறுத்தருளவேண்டுமென் றிரப்ப அதனைக்கண்ட துருவாஸமுனிவர் இரக்கமுற்றுச்சாபத்தால் உங்கள் பரிவாரத்துடனும் அங்ஙனமாகிய நீங்களிருவீரும் ஒருவரோடொருவர் ஆயிரம் வருஷம் போர்புரிந்து இறுதியில் பூர்வஞானத்தோடு மகாவிஷ்ணுவினால் முத்திபெறுவீரென்று சாபவிமோசனங்கூறிவிட்டு மாணாக்கர்கூட்டத்தோடு நீராடித் தம் பன்னசாலை சென்றருளினார்.

இப்பால் கந்தருவரிருவரும் தங்கள் பரிவாரங்களோடு ஒருபகுதியார் யானைகளாகியும் ஒரு பகுதியார் முதலைகளாகியும் யானைகள் சோலைகளிலும் காடுகளிலும் முதலைகள் அந்தத்தடாகத்திலும் சஞ்சரிக்கையில் அவ்யானைகளுக்குத் தலைவனாகிய களிறு பழைய அறிவுடையதாகி நாள்தோறும் அத்தடாகத்தில் மலருகின்ற தாமரைமலர்களைக்கொய்து வைகுந்தநாதனது திருவடிகளுக்கு மானஸீகமாய் அர்ப்பணஞ் செய்துகொண்டிருந்தது. இங்ஙனம் தினமும் பொய்கையிலிறங்கி மலர்பறிப்பது காரணமாக அதனைக் கலக்குவது பொறாத முதலைகளுக்குத்தலைமைபெற்ற முதலையானது ஒருநாள் யானை வந்திறங்கலும் அதன் கால்களில் ஒன்றினைப்பற்றித் தண்ணீரிலிழுப்ப யானைகரையிலிழுப்ப இரண்டற்கும் பெரும்போர் விளைந்தவிடத்துக் கரையிலிருந்த யானைகளெல்லாம் தங்கள் துதிக்கைகளை நீட்டிக் களிற்றியானையைப்பற்றிக் கரையிலிழுத்தும் முதலையின் ஆற்றலுக்குத்

தோற்று விலகிச்சென்றன. இவ்வண்ணம் முதலையாற்பிடிக்கப்பட்ட யானை ஆயிரவருஷம் வரையில் அதனோடு போர்புரிந்து சோர்ந்து இனி மீள்வதரிதென்று தன் துதிக்கையை மேலேதூக்கி 'எல்லாவுயிரையுங்காக்கும் ஆதிமூலமே! என்னைக்காத்தருள்வாயாக' என்று பெரும்பூசலிட்டழைப்ப அப்பேரொலிசென்று பாற்கடற்கண் ஆதிசேஷசயனத்தில் யோகநித்திரையிலமர்ந்தருளிய இறைவனது திருச்செவியிற் சாற்றியவளவில் ஒருநொடிப்பொழுதினுக்குள் கவலையோடு விரைந்தெழுந்து சக்கராயுதத்தினைத்திருக்கரத்தேந்திப்பறவைகளுக்கரசனாகிய கருடன்மீதெழுந்தருளிச் 'சோழநாட்டைவிரைவினடைக' என்றுகூற அவன் முழுவதுமோர்ந்து பிரமா தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவரெல்லாருந்தொடர்ந்துவர நாகரஞ்சியொளிப்பஇமைக்குமளவிற்குள்ளாகச்சோழநாட்டினுள்ள களப்பாளையடையும்பொழுதே யானை மீட்டுந்தன்னைக்குறித்துக்கதறுகின்றபேரொலி செவியிலெய்தப் பொறானாகிக் கையிலிருந்த சக்கராயுதத்தை விரைவில்வீசி நீ 'அவ் யானையைப்பற்றி வருத்துகின்ற முதலையைக்கொல்லுவாயாக' என்றுகூறித்தேவர்களொடு தானும் அந்தத்தடாகக்கரையில் வந்தருளினான்.

இறைவனால் விடுக்கப்பட்ட சுதரிசனப்படையானது அத்தடாகத்துட்புகுந்து முதலையினுடலைப்பிளந்து அதனுயிரைப்போக்கிவிட்டுத் தேவர்கள் பூமாரிபொழிய நம்பெருமான் திருவடியை வலம்வந்து வணங்கித் திருக்கரத்தில் வீற்றிருந்தது. முதலைவாயில்நின்றும் விடுபட்ட யானையானது இருவினைப்பற்றுநீத்தயோகியரைப்போலாகித்தனக்கு நேர்ந்ததுன்பத்தை நீக்கப்பெற்று அங்குநின்றுகரையிலெய்தி அச்சுதப்பெருமானைப்பலமுறைவலஞ்செய்து பணிந்து துதித்தலும் கருணாகரமூர்த்தியாகிய எம்பெருமான் தன் கரத்தினால் யானையின் மெய்யைத்தடவி அதன் சிரத்தில் கரம்வைத்து நீ முதலையால் மிக்கமெலிவுற்றனை போலாம் ஊழ்வினையை வெல்வதரிதேயன்றோ? இந்திரன்சபையிலுள்ள கந்தருவரிலொருவனாகிய நீ துருவாசமுனிசாபத்தா லிவ்வனமாயினை; யாம் முத்தொழில்நடத்து மூன்று வடிவினையுடையேமாகிப்பகைவரையெல்லாம் நாசஞ்செய்துளேமாயினும் மறையவரையெதிர்க்கும்வலிமை பெற்றிலேம்; அந்தணர்கள் பிரமத்தின் முகம

ளங்குபவராதலின் அவர்களைஎதிர்ப்பவர்யாருமிலர். தெய்வத்தை நிலைநிறுத்து மந்திரங்களெல்லாம் அந்தணர்கையகத்தவாதலின் அவர்கள் தெய்வத்தினுமேலாவார்கள். தெய்வங்களையிகழ்ந்து பின்பு புகழ்ந்தாலும் அவை பொறுத்துவிடும்; அந்தணரையிகழ்ந்தார்க்கு நாகன்றி வேறிடனில்லை. சூரியன், சந்திரன், அக்கினி, காற்று, அந்தணர் இவர்களெல்லோரும் உலகத்தைக்காக்குமுரிமையுடையராவார். சூரியனுடைய தேரில் வாலகில்லியரிருந்து உலகத்தைக் காப்பதனை நீயறிந்திலையோ? அந்தணர் தங் குலச்செயல்விட்டாலும் அவரைநிந்திக்கலாகாது; அத்தகையாரிடத்தும் அன்புடையவரே மேலாகிய இன்பமெய்தியிருப்பதற்குரியராவர். மிருகண்டுமகரிஷியென்பவர் ஒருநாள் பிராமணதெரிசனைபெற்றாய் ஒரு அந்தணனுக்குப்பிறந்த அனுலோமபுத்திரனை நோக்கி (ப்ரஹ்மஜ்ஞாய தே நமஃ) பிரமவிஜ்ஞாயதேநம: என்று வணங்கிப்பெற்றபேறு என்னாற் சொல்லுந்தன்மையதன்று. நஞ்சையுண்டால் உண்டவரேசாவார்; அந்தணர்பொருளைக் கவர்ந்தோர் தம்சுற்றத்தோடழிவர். நகுஷன் அந்தணனது சாபத்தால் பாம்பாகிய கதையை நீ கேட்டதில்லையோ? இந்திரன்உங்களுக்கு விடைகொடுக்கும்பொழுதே அந்தணர்களுக்கு ஊறுஇழைக்க வேண்டாம் என்றதனைக் காமமயக்கத்தால் மறந்தீர்கள்; அக்காமத்தாலுய்ந்தவர்யாருமில்லை யென்று இப்படிப்பட்ட நன்னெறிகளைச்சொல்லி 'நினக்குவேண்டுவனவற்றைக்கேள்' என யானை இறைவனை வணங்கி ஐய! 'என் குலத்தோடும் பண்டைவடிவுற்று முன்னிருந்தவிடம் போயிருக்கவும் நின்னடிக்கன்புநீங்காதிருக்கவும் எனக்குக்கருணைசெய்தமையாலெய்திய கஜேந்திரவரதர்என்னும் இப்பெயரை நீ எக்காலத்தும் பெறவும் அந்தப்பெயரை இப்பதி பெறவும்வேண்டும்; என்னாற்கூறிய துதிகளைச்சொன்னவர்க்கும் சொன்னவற்றைக் கேட்டவர்க்கும் நன்மையளிக்கவேண்டும்; இவற்றையீந்தருள்செய்வாயாக' என இறைவன் அப்படியே கொடுப்பேனென்று எல்லாவரங்களையுங்கொடுத்து இக்களப்பாளுக்கு நீ சொல்லிய பெயர் நாலாவதாகிய கலியுகத்திலெய்துக வெனக்கூறினன்.

அங்ஙனங்கூறுமுன்னமே யானைவடிவமும் முதலைவடிவும் ஒழிய அவ்விருபகுதியாரும் முனிவராற்சொல்லிய சாபம்நீங்கப்

பெற்று அங்கு முன்போல நட்புடையோராகி எம்பெருமானையும் தேவவல்லியன்னையாரையும் வலம்வந்து வணங்கி அருள்பெற்று அயலில்நின்ற பிரமா, இந்திரன், திக்குப்பாலகர் முதலாயினோரையும் வணங்கித் தேவர்கள் பூமழைபொழியத் தம்முலகத்தையடைந்தனர். ஏனையோரும் இறைவனைத்துதித்து தத்தமிடமேகினர். அங்கு இந்திரன் ஆதிமூர்த்தியை வணங்கி இத்தலத்தில் யான் அச்சுவமேதயாகமியற்றக் கருதுகிறேன் அருள்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு அவ்வண்ணமேயருளப் பெற்றுத் தன்னுலகமெய்தினன். அழியாமுதல்வன் நந்தியாவருத்தவிமானத்தையடைந்தருளினன்.

எட்டாவது தாலத்துவசச் சருக்கம்

முன்னம் இங்ஙனம் நிகழ்ந்தது; அவ்யானையாற் சொல்லிய துதியைச்சொல்லிப் பேறுபெற்றோர் அளவிலராவரென்று புகலச் சௌனகன் முதலாகிய முனிவரர் அவற்றில் ஒருகதையாயினும் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்பச் சூதமுனிவர்சொல்ல ஆற்றனர்.

கடல்சூழ்ந்த இவ்வுலகில் அறிவுடையோர் பலராலும்புகழப்படுகின்ற கலிங்கதேசத்துத்தலைநகராகிய கலிங்கமென்னும் பட்டினத்தில் அந்நகர்செய்த நற்றவமே வடிவெடுத்தாற்போன்று அவதரித்துக் கொடியோர்களையழித்துப் பூமிபாரந்தீர்த்துச் செல்வத்தைப்பெருக்கிப் போகங்களையனுபவித்து ஈகை, பொறை இவற்றால் உலகத்தில் இவனுக்குயாரும் நிகரிலரென்று யாவராலும்புகழப்படுபவனாகிய தாலத்துவசனென்னும் வேந்தன் பகைவரையடக்கி இவ்வுலகத்தைப் பாதுகாத்து வருங்காலத்தில் ஒருபொழுது காட்டிலிருப்பனவாகிய விலங்குகள் கூடி நாட்டிற்புகுந்து ஆங்காங்குள்ள விளைபொருள்களை அழிக்கலுற்றனவென்று அந்நாட்டுக்குடிகள் அரசன்முன்னிலையில்வந்து முறையிட்டார்கள். அவற்றைக்கேட்ட மன்னன் அமைச்சர்களோடு யோசித்துவேட்டையாடி அவ்விலங்குகளை அழிப்பதே நன்றென்று சேனைகளோடெழுந்து காட்டிற்சென்று விலங்கினங்களை ஆங்காங்குவதைத்துவருநெறியில் ஒருகலைமான் அரசன் கைக்கு அகப்படாமல் அஞ்சித்தன்பிணைமானொடு விரைந்தோடலும் வேந்தன் அவற்றைக் கொல்லக்கருதித் தன்னந்தனியனாகி

அடிகளையொருவில்லேந்தித் தான் ஏறியிருக்கும்பரியைக் கடுமெனச்செலுத்திப் பின்தொடர்ந்து சென்றனன். அவை அக்காட்டிலிருந்து ஐந்துகாதவழிக்கப்பாலுள்ள துரோணமலைச்சாரலையடையும்பொழுது அரசன் அவற்றை அம்பினாலெய்து வீழ்த்தியபின் தான் அக்கானகங்கடந்து பசியால்வருந்தி அங்குள்ள ஓர் மறையோன் வீட்டினை எதிர்கண்டு அதனையடைந்து அந்தவீட்டிலிருந்த அந்தணனைநோக்கி ஐயா! "யான் கலிங்கநகரத்தரசன் வேட்டைமேவிட்டுவந்து தனித்துப்பசியால் வருந்துகின்றேன்; என்பசியைப்போக்கி என்னுயிரைக் காத்தருளவேண்டும்". என்றுபணிவோடுரைப்ப அந்தக்கொடிய வேதியனாகிய அக்கினிவருணனென்பவன் அரசனைநோக்கி நீ "அரசனேயாயினும் ஆகுக தேவராயினும் தேவரிற்மூவராயினும் ஆகுக தாகத்திற்குத் தண்ணீரளவேனுங்கொடேன்: இன்றைத்தினம் என்தந்தைக்குத் திவசநாளாதலின் பிராமணர்கள் உண்டபிறகு மாலைப்பொழுதில் யாதாயினும் உனக்குக்கொடுக்க வியலும் இடையில் நீ இங்கு நில்லாதொழிக" என்று கடிந்து கூறினன். அரசன் பசி. பொறானாகிப்பலவாறுசொல்லிப் பணிந்திரப்பவும் அந்தணன். அதற்கிரங்கானாக வேந்தன் வெகுண்டு பார்ப்பானது இல்லத்தினுட்புகுந்து அங்கு எதிரில்திவசத்திற்குரிய வாழைப்பழங்கள் வைத்திருந்தனவாக அவற்றையெடுத்துத்தன் பசியாறவுண்ணலும் அந்தணன் முனிந்து 'நீ பேயாகுக' என்றுசபித்துச் சமைத்தவற்றையெடுத்தெறிந்துவிட்டு வீட்டினைப் பரிசுத்தப்படுத்திமறுபடியும் சமைத்து அந்தணர்க்கு ஊட்டித் திவசத்தை நிறைவேற்றினன்.

இப்பால் வேந்தன் தன் பரியைச்செலுத்திச் சேனையையடைந்து அமைச்சரிடத்தில் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொல்லும்பொழுதே பெரியபேய்வடிவம்பெற்று அங்குள்ளவரில்சிலரைக்கொன்று தின்று எங்கும் காற்றுப்போலலைந்து திரிந்து இவ்வாறாக ஆயிரம் வருஷம் சென்றபின் முன்னையநல்வினையால் இக்களப்பாலையடைந்து ஒருமரத்தில் தங்கியிருக்குநாளில் ஒருநாள் உத்தமமறையோனொருவன் நந்தியாவருத்தவிமானத்தையடைந்து முற்காலத்தில் யானையால் துதித்த பாடலைப்பாடித் திருமறுமார்பனைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது அப்பாடல் இப்பேயின்

செவியிற் சென்றவுடன் பேய்வடிவையொழித்துத் தெய்வவடிவைப்பெற்று அளவில்லாதமகிழ்ச்சியடைந்து நம்பெருமாளுக்கு அங்கரங்கவைபோகங்களுக்காக ஐந்துகிராமங்கள்வாங்கித்தானம்பண்ணி எம்பிரானைத் துதிக்குமளவிலே வைகுந்தத்திலிருந்து தெய்வவிமானம் வரப்பெற்று அதனில் ஆரோகணித்துப் பரமபதமடைந்து ஸாரூபம்பெற்று அங்குவாழ்ந்திருக்கின்றனன்.

ஒன்பதாவது இந்திரயாகச் சருக்கம்.

அனந்தசயனனாகிய இறைவன் அருளிச்செய்தபடி இந்திரன் தான் இத்தலத்தில் அச்சுவமேதயாகமியற்றக் கருதியதைத் தன் குருவினிடத்திற்சொல்ல அதனைக்கேட்ட ஆசிரியரும் இது மிக நல்லதொருகாரியமென்றுகூறினர். குருவின் அனுமதிப்படி தேவர்களையழைத்து 'களப்பாள்' என்னுந்திருப்பதியில் யாகஞ்செய்வதற்குரிய உபகரணங்களைச் சேகரிக்கும்வண்ணங்கூற அவர்களும் இப்பதியில் திருக்கோயிலின் வடதிசையில் யாகம் புரிவதற்குத்தகுதியான இடமொன்றினையமைத்து ஒருயோசனை அகலநீளமுள்ளபந்தரிட்டு யாகசாலையும் அட்டிற்சாலையும்பற்பல பண்டங்களை நிரப்பிவைக்கும்பண்டசாலைகளு மமைத்து அந்தப் பண்டசாலைகளில் வேண்டியபொருள்களையுஞ்சேகரித்து வைத்தனர். வேள்வியைக்காணும்பொருட்டுப் பல்லிடங்களினுமுள்ள வேதியர்களும் முனிவர்களும் விஞ்ஞையர்களும் தேவர்களும் சித்தர்களும் ஏனையோர்களும் இக்களப்பாளில்வந்துநிறைவுற்றார்கள்; தேவர்களுக்குத்தலைவனாகிய இந்திரனும் முதற்கடவுளாகிய கேசவப்பிரானது திருநாமங்களைச் சிந்தித்துக்கொண்டு பொன்னுலகில்நின்றெழுந்து குருவாகியபிரகஸ்பதியோடுதேவர்கள்சூழ்ந்துவர இப்பதியைவலமாகவந்தடைந்து நந்தியாவருத்தவிமானத்தில் எம்பெருமானைப்பணிந்து அருளைப்பெற்றுச் சந்நிதியிலுள்ள முடிவழங்குசோழசதுர்வேதிமங்கலத்திலிருக்கும் பிராமணோத்தமர்களை யாகத்திற்கு அழைத்துவருமாறு எண்ணி அதனைச்சார்தலும் அங்குள்ள அந்தணர்கள் பூரணகும்பங்களைக்கைக்கொண்டு எதிர்சென்று வரவேற்று ஆசிகூறச் சதமகன் அவர்களைத்துதித்து "யான்செய்யும்வேள்வியை நீங்களெல்லீரும்வந்து நிறைவேற்றுவிக்கவேண்டுகிறேன்" என்றுசொல்லி யாவரும் மகிழ்ந்து அங்கீகரித்து அவ்வண்ணம் உடன்வரத்

தான் யாகசாலையையடைந்தனன். அடைந்து அங்குள்ளதேவர்களால் வந்தஅந்தணர்களுக்குத் தக்கஆசனங்களுதவி அவர்களை அவற்றிலிருத்தி உபசரித்தபின்பு குருவாகியபிரகஸ்பதி 'தேவர்களெல்லாருந்தூயராகவேண்டும்' என இந்திரனும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் அங்ஙனமேஸ்நானஞ்செய்து நித்தியகருமானுஷ்டானங்களைமுடித்து ஸமாச்ரயணம்பண்ணிக்கொண்டு இருதோள்களிலும் சங்குசக்கரக்குறிகள் பொறிக்கப்பெற்றுப் பன்னிரண்டுபுண்டரங்களையும் மெய்யிலணிந்து விளங்கினர்கள்.

ஆசிரியரும் வேள்வியைத்தொடங்குமுன் இவ்வூரிலுள்ள மறையவர்கள் என்னினும் பலமடங்கு வேதசாஸ்திரஆராய்ச்சியுடையவர்களாகி உலகமெங்கும் கீர்த்திபெற்றிருக்கின்றார்கள்; இவர்கள்முன்னிலையில் நாம் யாகஞ்செய்ய எத்தனிக்கிறோம்; இடையில்யாதேனுந் தவறுநேராமல் ஒழுங்குபெறமுடியவேண்டுமேயென்னுங்கவலையையுடையவராய்க் கஜேந்திரவரதரைச்சிந்தித்துஇந்திரனொடுஆராய்ந்து ஒருவாறுதேறி இந்திரன் கருத்தாவாகவும் தான்அத்துவரியூவாகவும் இப்பதியிலுள்ள அந்தணர்கள் பிரமா, உத்காதா, ரித்துவிக்குக்கள் முதலாகிய யாகத்திற்குரிய பற்பலஅங்கத்தினராகவும் நியமித்துக்கொண்டு எவ்விடத்திலாயினும் எனக்குச்சமுசயம்நேருமெனில் இம்மறையோர்கள் திருத்தி ஒழுங்குபெற இவ்வேள்வியை முடிப்பார்களாதலால் இனிக்கவற்சியில்லையெனக் களிப்புற்றுத் தன்னுடைய பயிற்சியின் மிகுதியாலும் முடிவழங்குசோழசதுர்வேதிமங்கல மறையோர்களினுடைய சொல்லின்வழியாலும் யாகத்தைச் செய்யத் தொடங்கினர்.

அப்படித்தொடங்கியயாகத்தின் கர்த்தாவாகிய இந்திரன் வேள்வியின்முற்பகுதியைமுடித்துப் பூமியைவலஞ்செய்துவரும்படி யாகக்குதிரையைவிடுத்து அதுவலஞ்செய்துவந்தபின்யாகத்தைநிறைவேற்றி எக்ஞமுதல்வனாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்திக்கு அர்ப்பணம்பண்ணி அவ்வந்தணர்களாற்செய்யப்படும் ஆசீர்வாதங்களைப்பெற்று அவர்களுக்கு யாகதக்ஷிணையாக அளவில்லாத நிதிகளைக்கொடுத்து அவ்விடத்தில் தன்பெயரால் ஒருதடாகமுண்டாக்கி அதில் எல்லாரொடும் அவபிருதஸ்நானம்பண்ணிப் புனிதனாகித் திருக்கோயிலையடைந்து விதிப்படி அவ்யாஜகருணை

மூர்த்தியாகிய அரிந்தமனைப்பூசித்து வணங்கித் துதிப்பப் பரந்தாமன் கருடன்மீதெழுந்தருளிக் காட்சிகொடுத்து 'வேண்டுவன வற்றைக்கேள்' என இந்திரன் வணங்கிப் புகழ்ந்து 'என்மனத் தெழுந்தபுன்மைகளைப் பொறுத்தருளுவதோடு என்னாலமைக்கப் பெற்றதடாகத்தில் ஸ்நானம்புரிந்தவர்களுடைய குறைகளையுந் தவிர்த்து நினைந்தவெல்லாங் கொடுத்தருளவேண்டும்' என அங்ஙனமே எம்பிரான் வரமுதவப்பெற்று இந்திரன் தன்பரிவாரத் தோடு வணங்கிப் பொன்னுலகமெய்தினன்;ஏனையோரும் தத்த மிடஞ்சென்றனர்.

பத்தாவது தீர்த்தமான்மியச் சருக்கம்.

இந்தத்தலத்தில் ஐந்து தீர்த்தங்களுள்ளன;— அவற்றுள்

[க.—அமுததீர்த்தம்.] இது எம்பெருமானது சந்நிதியிலுள்ளது; கார்த்திகைமீ செவ்வாய்க்கிழமை சூரியோதயத்தின் முன்பே தந்தசுத்தி முதலாகியவற்றைச்செய்துகொண்டு இந்தத்தடாகத் தில்அறுகும்கோமயமுமிட்டு ஸ்நானஞ்செய்து அந்தணர்க்குப் பூமிதானமும் அன்னதானமும் தம்மாலியன்றஅளவு சுவர்ணதானமும்செய்க; அப்படிச்செய்தோரும் அந்தணர்க்கு வீடுகள்கட்டித் தானஞ்செய்வோருமிருப்பதற்கன்றோ வைகுந்தமென்னும் மோக்ஷவீடு கடவுளாலமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தடாகக்கரையில் தம் ஸந்ததியாரால் சரமகிரியை செய்யப்பெற்றபிதிரர் பிரமலோகத்தில் பற்பலகற்பகாலம்வரையில்வஸிப்பார் இங்குச் செய்யும் பிதிர்சிராத்தம் கயாசிராத்தத்திலும்மேலானது.

[உ.—வசிட்டதீர்த்தம்] திருக்கோயிலுக்குத் தென்றிசையிலுள்ள இவ்வசிட்டதீர்த்தத்தில் மார்கழிமீ பூர்வபக்ஷம் ஏகாதசியில் நீராடிப் பிராமணர்களுக்குச் சுவர்ணதானஞ்செய்வோர் இருமையின்பமும் எளிதிற்பெறுவார். வேதநிந்தகரும் பிராமணநிந்தகரும் வேதபாகியரும் அந்தணரைவணங்காதவரும் இத்தடாகத்தில்ஸ்நானஞ்செய்து பிராமணரைவணங்கினால் புனிதராவார். புத்திரரைப்பெறவிரும்பினவர் ஒருவருஷம் வரையில் ஒவ்வொருஏகாதசியிலும் தம்தம் மனைவியரோடுஇதில்ஸ்நானம்பண்ணி எம்பெருமானைப்பூசித்துப் பாயஸான்னநிவேதனம் செய்து பிராமணர்களுக்குத் தானம்புரிந்தால் தாம்தாம் விரும்பியபடியேபெறுவார். இதன்கரையில் தவஞ்செய்வோரும் காயத்

திரிஜபஞ்செய்வோரும் உபாயனம்செய்வோரும் அன்னதானஞ் செய்வோரும் கல்விபயிற்றுவோரும் அடையும்பயனுக்கு அளவில்லை.

[ந.—முனிதீர்த்தம்] நந்தியவருத்தவிமானத்தின்மேல்பாலாக அமைந்துள்ள முனிதீர்த்தத்தில் அமாவாஸை, பௌரணமி, கிரகணகாலங்கள், வ்யதீபாதம், அருத்தோதயம், மகோதயம், அவ்வப்பிதிர்தினங்கள் ஆகிய இந்நாட்களில் மந்திரவிதிப்படி நீராடித் தருப்பணமுடித்து க்ஷேத்திரபிண்டங்களிட்டு இரணிய சிராத்தஞ்செய்வோருடையபிதிரர்கள் முத்தியையடைந்து எம்பிரானருள்பெற்றிருப்பார். இத்தடாகத்தில்ஸ்நானஞ்செய்வோர் எல்லாப்பாவங்களும் நீங்கப்பெற்று வேண்டியதன்மையெல்லாம் எய்துவார். எந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையிலாயினும் இதில்முழுகி மறையவர்க்கு அணுவளவேனும் சுவர்ணதானம்புரிவோர் திருவரங்கத்துப்பேரருளாளன் முன்னிலையில்மேருமலையைத்தானஞ் செய்த பயனைப்பெறுவார்.

[ச.—இந்திரதீர்த்தம்] இது எம்மான் கோயிலுக்கு வடபால் மூன்றுபாணவீழ்ச்சியிலுள்ளது; ஆனிமீ சுக்கிலபக்ஷம்பௌரணமியில் இந்தத்தீர்த்தத்தில் ஸ்நானம்பண்ணுபவர் இந்திரலோகத்தில் வீற்றிருப்பார். குருவதை, மாதரைக்கொல்லுகை, பிராமணநிந்தை, குலமாதர்கற்பைக்கெடுத்தல், பதிதர்வீட்டிலுண்ணுகை, திருமாலடியவரைஇகழ்தல், வைஷ்ணவசமயமன்றி வேறு சமயங்களை அடைவதற்கு நினைத்தல், வைதிகநெறியைக்கடத்தல் இத்தன்மையான பாவங்களெல்லாம் இந்திரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தால் நீங்கும்; இதனில்நீராடிப் பிராமணர்களுக்கு வஸ்திரதானம், தீர்த்ததானம்பண்ணுவது மிக்கவிசேஷமாகும்.

[ரு.—கஜேந்திரமோக்ஷதீர்த்தம்] இது கரிவரதப்பிரான் திருக்கோயிலுக்கு வடமேற்றிசையில் ஐந்து பாணவீழ்ச்சியிலுள்ளது; இதனில் எந்நாளும் நீராடலாகும்; இதில் ஸ்நானம்பண்ணுபவர்க்கு யமதண்டனையில்லை; பகைவரால் அச்சமில்லை; அங்ஙனம் நீராடுபவரால் விரும்பப்பட்டு அடையாதனவில்லை.

[திருவாராதனம்] யானைகாத்தபெருமானைப் புருஷசூக்தத்தால் பூசித்துத் துளசி,சண்பகப்பூ இவற்றாலலங்கரித்து வழிபடுபவர் எல்லாப்பேறும்பெறுவார். சந்நிதியில் அமைக்கப்பெற்

திருக்கிற்[...]னையினதுயிம்பத்தைப் பூசிப்பவரும் அப்படியாகிய நன்மைகளைப் பெறுவார்.

[துர்க்கையம்மை] தன்னைக் கருதித் துதிப்பவருக்கு வேண்டும்பயனைக் கொடுக்குநிமித்தமாக முழுமுதற்கடவுளாகிய கரிவரதப்பெருமானருளால் இத்தலத்தில் துர்க்கையம்மை கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்றமையால் அவருக்குப் பூசைசெய்விப்பவரும் வாகனங்களமைத்துத் திருவிழாநடத்துபவரும் மானியங்களும் திருவாபரணங்களுமளிப்பவரும் அவரைக்குறித்து விரதமிருப்பவரும் அவராலயத்தைப் புதுக்குபவரும் தாம் இச்சித்த எல்லாப்பயன்களையும் அடைவார்.

[தேவதாருவனத்தலபுராணம்] முற்கூறியபடி தேவதாருவிருக்ஷங்கள் மிகுதியாய் அடர்ந்திருந்தமைபற்றி இத்தலத்தை யாவரும் தேவதாருவனமென்பர். [இக்காரணம்பற்றித் தமிழிலும் தேவதாருவனத்தலபுராணம் என்று பதிப்பிக்கலாயிற்று.]

இவற்றை யான் 'அறிந்தவாறு கூறினேன்' என்று சூதமுனிவர் சொல்லச் சௌனகாதிமுனிவர்கள் கேட்டு மகிழ்ந்து விடைபெற்று ஆகாசமார்க்கமாகக் களப்பாளையடைந்து தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து எம்பெருமானைப் பூசித்து வைகுந்தமெய்தி இறைவனதருளைப்பெற்று அங்கு வசிக்கலுற்றனர்.

ஸ்ரீ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:

களப்பாள்

என்று வழங்குகிற

தேவதாருவனத்தலபுராணம்.

முதலாவது பாயிரச்சருக்கம்.

காப்பு.

நம்மாழ்வார்.

பூமேவு குருகைநகர்ப் புளிப்பாலுற் றருந்தமிழ்ப்பாத்
தேமேவு சுவையொழுகித் தித்திப்ப வுவரிநிலன்
மாமேவு மகிழ்துவர மருள்கைப்பக் கார்ப்புயனோர்
கோமேவு பதம்புனைந்த குழகனிரு பதம்பணிவாம். ௧

பரத்வம்.

உலகியலீ தெனவுயிர்க ளுய்க்கொள்வா னொளியிழையா
ரிலகயல்சூழ்ந் தினிதிருப்ப வெழின்மணிமண் டபநாப்பண்
விலகிலிமை யவர்துதிப்ப மின்னரணைமேற்பரமபதத்
தலகிலரு ளொடுமிருக்கு மமலனடித் துணைபணிவாம். ௨

வியூகம்.

தொழிலனைத்து நடைபெறுமா றியக்கிலன்சங் கருடணனு
மெழிலமையு மனிருத்தப் பிரத்தியும்ன ரிருவர்களும்
வழிமொழிகேட் பனரயரப் பரவாசு தேவனென
வொழிவில்கடற் கிடந்தபிரா னொளிமலர்த்தாள் வணங்குவமால்.

விபவம்.

மறைமொழியி னியங்கினரை மறுத்தொழுகி வயங்கினரை
முறைமுறுவி யுடன்றெறுத்து மூதறமல் கிடவமைப்ப
வறைபுனல்வாய் மயிலைமுத லாயபல வடிவெடுத்த
விறைவனதாள் வணங்காரே யிமையவரப் திணங்காரே. ௩

அந்தரியாமி.

பொலம்படுமொண் சுடரென்னப் பூவினறு மணமென்ன
நிலம்படுமென் னிடையிருக்கு நெய்யென்னப் பலபலவாந்
தலம்படுபல் லுயிர்தோறுந் தமியியக்கு பொருகரியாய்
வலம்படநின் றவன்மலர்த்தாள் வைகலும்போற் றுவமன்றே. ௫

அநுக்ஞை.

பண்டமர ரிறைஞ்சியருண் பயனனைத்துந் தாமொருங்கே
கொண்டபடி யாவயினுங் குலவுயிர்கள் கோளவுய்ப்பா
னண்டர்பிரா னுலகனைத்து மணையுமருச் சையின்படிவப்
புண்டரிக மலர்த்தாளைப் போற்றியிறைஞ் சுதுநாளும். ௬

கஜேந்திரவரதர்.

தெருளார் தெருள்வா ரெனுமின்னவர் சிந்தை யுள்ளே
யிருளாகி ஞான வொளியாய்க்குண மெட்டு மெய்தி
யருளாகி மூன்று பொழுதுங்கவிர்ந் தாதி மூலப்
பொருளா யழைத்த கரிகாத்தவற் போற்றி வாழ்வாம். ௭

தேவவல்லிப் பிராட்டியார்

ஒருசா ருயிரொப்ப நினைத்திட மற்றை யோர்சா
ரருகா துலகந் தருமின்னையென் றேத வன்ன
விருசார் பினர்க்கு மருடந்தய லேயு மின்னைப்
பொருதேவ வல்லி யிருதாண்மலர் போற்று கிற்பாம். ௮

பொய்கையாழ்வார்.

பெற்று மறையிற் றடம்பொய்கை யுயிர்ப்ப வந்தெஞ்
சிற்று யனைக்கங் குலிற்செங்கதிர்க் கைவி ளக்கத்
துற்றுய வந்தா தியிற்சீர்த்தி யொருங்கு சொற்று
னற்று மறைத்தா ணமக்கோர் துணை யாக நாளும். ௯

பூதத்தாழ்வார்.

கூனந்து செய்யார் திருக்கோவ லிடைக ழிக்கண்
ஞானந் திகழும் விளக்காக நளிந்த நம்பி
தானந்த மில்லான் றனைநோக்கித் தமிழ்வ ளர்த்த
கோனங்கள் பூதன் மலர்ப்பாதங் குறித்து வாழ்வாம். ௰

பேயாழ்வார்.

வானை வளியே முதலாயினன் மாட்சி யோர்ந்து
தானே மழிசைப் பதியானைத் தருக்கொ ரீஇத்தன்

கோனேர் கெழுதா ளிணக்கூட்டிய கோதில் பேயன்
றேனே கமழு மடித்தாமரை சென்னி சேப்பாம். ௧௧

திருமழிசையாழ்வார்.

பலசமயந் தொறுமிருந்தும் பயனறியா ரறிந்துய்யும் படியே சான்று, வலகிசைப்பியங்கடொறும் புகுந்தாய்ந்து பேயர் மொழிக் கடங்கி யண்ண, னிலவுவயி னைவநிலைப்ப நிறுத்தியருந் தமிழ்ப்பாவா னிமலற் போற்றிக், குலவுதிரு மழிசையர்கோன் குளிர்மலர்த்தாள் வைகறுறுங் குறித்து வாழ்வாம். ௧௨

நம்மாழ்வார்.

ஒருபிறவி நோய்வாயுற் றுயங்குமுயிர்க் கிரங்கிமறை யுள்ள வெல்லா, மருமைபெறத் திரட்டியவப் பாசுரமாத் திரையுரைத்தி டனுமு னங்கு, மருவியநோ யொருங்ககலும் படிசெய்த மருத்துவனைக் குருகூர் வந்த, பருணிதனைப் பரிந்தழையார் பவ நோயைப் பாற்றுவதெப் பரிசு பற்றி. ௧௩

மதுரகவியாழ்வார்.

ஒருதாளி னுலகளந்தா னடியருளத் தலவுதலா லோது மன்னோர்க், கருதாரே கொடுநரகு கைப்பிடித்தா ரல்லாதார் கைக் கொள் வார்தாம், பெருவாழ்வென் றுலகறியக் குருகூர னடிபேணிப் பெருது மாண்பு, தருவாழ்வு கைக்கொண்ட மதுரகவி யடிகளடி தலைமேற் கொள்வாம். ௧௪

குலசேகராழ்வார்.

வான்முத லாகி நின்ற வள்ளல்பா லன்பு பூண்டா
ரூன்முதல் வாழ்க்கை பேணி யொருவினை புரியா ரென்னுந்
தான்முதற் சூளாற் காட்டித் தனிமுதல் கடலிற் காட்சி
நூன்முத லுனிந்துக் கொண்டா னுவவிரு சரணஞ் சார்வாம்.

பெரியாழ்வார்.

ஒருவில்லி னென்னல்லை யொருங்கறுத்தா னுதவருளா னுவந்தாங் குற்றுச், செருவல்ல மாறனவைக் கிழியறுத்துச் செந்தமிழ்ப்பா வியம்பி ஞாலங், கருவல்ல பிறபபறுத்துக் கலைவல்ல துறைக்குலத்தொண் கருணை மல்குந், திருவில்லி புத்தூரெம் பட்டர்பிரான் சேவடியைச் சிந்தை செய்வாம். ௧௬

கோதையார்.

அடுத்தாளுந் திருவேயா னுதலவ னாகவெனை யருளுப் பாவனன், றெடுத்தாளுங் கரிகாட்டித் தந்தையிருங் கரிகாத்தாற் றியையு மாற்றுந், றெடுத்தாக் கொடிக்குநறை யலங்கலைமை யடுத்தகுழ றேயச்சூடிக், கொடுத்தாளை யெம்பிறவி கெடுத் தாளை மலர்த்தாளைக் குறித்து வாழ்வாம். ௧௭

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்.

காதல் காட்டிய கணிகைகைப் பட்டுழன் றவமே
போதல் காட்டிய கரவிடை யிட்டடிப் புணர்ப்பித்
தாதல் காட்டவை வங்கதிலே யதிந்தன்பர் பாதப்
பூதி காட்டுமெய் யந்தனைன் பொன்னடி தொழுவாம். ௧௮

திருப்பாணாழ்வார்.

வீணுறு யுழலாமல் வெறியறு யலையாமல் விருப்ப மிக்குக், காணநா தனையரங்கக் கண்ணனைவா மடியிடுதற் கருத்து நீக்கிப், பேணுநான் மறையாளர் மேலேறிப் பெருமான்மெய் பிறங்க வேறும், பாணனுர் தமைத்துதிக்கும் பாக்கியம்பெற் றேன்பிற விப் பயன்பெற் றேனே ௧௯

திருமங்கையாழ்வார்.

புரவுகொ ளடியார்ப்போற்றும் பொருளெனுமெவ்வாய்ப்பேறும்
பரமநற் பதமே நல்கு மென்பனுபகர்சான் றுகக்
கரவிடைப் பெற்ற வெல்லாங் கண்ணனல் லன்பர்க் கார்த்தித்
தாமில்பே றெய்தி நின்றுன் சரணமுங் கரண மாமே. ௨௦

யதிராசர்.

ஆய்கலை செழுமு மேலை யாரியர் நுவன்ற வெல்லா
தோய்கலை துவன்று நீதான் சொற்றன வாய்மை யென்று
பாய்கலை முதல்வி சூட்டு பருணித நாமம் பெற்ற
வேய்கலை முதலி ராமா நுசயதி யிருதாள் போற்றி. ௨௧

மணவாளமாமுனிகள்.

பணவா ளரவிற் புவிதாங்கினன் பற்று காதல்
றணவாது விண்டு சமையத்தமைத் தோங்க வந்தென்
குணவாள ஞர்தன் புகழோதிடக் கோது நீத்த
மணவாள னென்னு முனிதாண்மலர் வாழ்த்து கிற்பாம். ௨௨

தமிழாசிரியர்.

கிளர்ந்தநான் மறைக்கு லத்துக் கிருட்டின புரத்து ...
நளிந்தவெம் பேது நீக்கி நற்றமி ழுதவு வள்ள
லளத்திட வரிய சீர்த்தி யமைமுத்து ... னென்னும்
விளைந்தெழு கருணைக்கொண்டன் மெல்லடித்துணைகள்போற்றி.

அவையடக்கம்.

கடனுட் படுமா ரமிழ்தொடு கலந்த கட்டிற்
படனுற்ற பேனை மெருக்காதி பரித்தல் போலா
நடையிற் சிறந்தோர் கவிஞரொடு ஞான மில்லேன்
றொடைநற் பனுவல் கடியார்தொகுத் தாளு நீர்மை. ௨௪

நூற்பெயர்.

களங்கமில் கடல்சூழ் ஞாலங் களப்பாளென் றுரைக்குமேனு
மூளங்கொள வடநூல் வல்லா ருரைத்ததே தலைக்கி டாக
வளங்கெழு தேவ தாரு வனத்தல புராண மென்றே
விளங்குசெந் தமிழி னூல் வியன்பெயர் நிலாய தன்றே. ௨௫

சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைப்பிரஸிடென்ஸி காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதராகிய ப்ரும்ஹஸ்ரீ
உ, வே-சாமிநாதையரவர்கள்
இயற்றியவை.

பூமேவு புனற்பொன்னி யனைத்துயிர்க்கு மின்பளிக்கும் புகழ்ச்சோ ணாட்டின், மாமேவு பழம்பதியாங் களப்பாள்வாழ் கரிவரத மாலின் சீரைத், தூமேவு வடமொழியி லிருந்தபெயர்த் தருந்தமிழின் றொடைகளாக்கிக், கோமேவு பாகவதர் தமிழ்க் கவிஞர் கூட்டுண்ணக் கொடுத்தாளாறல். ௨௬

மற்றவனு ரெனிலிம்பா வனபுரா ணந்திலை வளாகம் வாழும், பொற்றருகன் கலம்பகமி ராகவனு லாச்சிவமா புரா ணந்தன்னிற், பற்றமைந்த தொருஞான சம்பந்தையா தியதமி ழிற் பாடிச்சீர்த்தி, யுற்றவனு ராயவாசா மிப்பானவன் புனற்பின்னை யூரி னுனே. ௨௭

பாயிரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது—நைமிசச்சருக்கம்.

மாமேவு மெய்ப்பத் திருத்தாமரை வைகு மங்கை
நாமேவு மேலோர் முறையோர்தவ நண்ணி யின்பந்
தாமேவு மாற்ற னிவேண்டமுன் றந்த தொண்பூங்
காமேவு நேமிப் பெயர்பெற்றபைங் கான மொன்றே. க

திருமா தவநித் தலமான்மகிழ் செய்ய வாய்ந்து
வருமா தவர்சூழ வயங்கி மலிந்தி யாண்டும்
பெருவா னுயர வளர்ந்தோங்கிப் பெற்றி யாலெங்
கருமா முகில்வண் ணனையொக்குமக் கானமன்றே. உ

சொற்பா வுபலங் கனியாவரு டோய நல்கிச்
செப்பார் ககனங் கடந்தேவினை காய்ந்து செவ்வே
தப்பா துகமே னிலாய்மன்னுதல் சாரு மாற்ற
லப்பா தமுந்தா னிகர்த்தன்றவ் வடவி மாதோ. ங

மெச்சுந் திறனென் மறையின்னெலி மேவி மேலோ
னச்சுந் திருவாய் மொழிதேக்கி நயந்த வின்பம்
வச்சன்பி னுற்றார்க் கருண்முத்தி வழங்கு மாற்றாற்
கைச்சங் கினையு நிகர்த்தன்றக் கணங்கொள் கானம். ச

உய்யாத வன்றீங் கொருவித்தருக் கீரை யோட்டி
மையார்மெய் யானை யணைந்தேமரை யத்த மல்கி
நெய்யா ருமகச் சுடர்தானிரம் புற்று நம்மான்
கையா ழியையொத் ததுநைமிசக் கான மம்மா. ரு

அக்கான கத்திற் றவமாற்று மறிவு சான்றோர்
தொக்கா னகநுந் தாபிசேயெனத் தோன்றி நின்ற
தக்கா னகத்தி லவிர் பூவினிற் றங்கி னோரின்
மிக்கான கத்தன் விளையாட்டை விரும்பு நீரார். சா

பிருகுப் பெயரான் றருபெற்றியன் சௌன கப்பேர்
மருவுற் றவனு தியரன்னவர் வாழ்த்த வன்னு
ரருகுற் றனனெட் டெழுத்தோதி யழுக்க றுத்தா
னொருகுற் றமுமற் றுளிர்சூதனென் றோது மேலோன். எ

பகரற் கரியான் புகழ்நாளும் பயிலு நாவிற்
சுகனைத் தருவான் வயிற்றோய்ந்துபன் னூலு மோர்ந்தோ
னிகரற்ற மண்காப் பொளிர்மேனிய னீடுசங்கச்
சிகிரிப் படையும் பொறித்தென்றுந் திகழ்ந்த மீளான். அ

வெண்டா மரைநன் மணித்தாழ்வட மென்று மாயின்
றண்டா மணிப்பூ வடமேனி தரித்த நீரா
னெண்டா னவிரா ழியன்றாளிணை யன்றி யாதுங்
கொண்டா னலன்றன் மனத்தாமரைக் கோயி லுப்பன். கூ

இவ்வாறு போது முனிதன்னையச் சேய்ந்த தூயோர்
செவ்வே யெதிரேற் றியைதன்முக மன்கள் செப்பி
யெவ்வாறு போதா மயர்வோம்பி விளங்கு பீடத்
தவ்வாய்மை யான்வை கிடத்தாமரு குற்றி ருந்து. க0

பாழித் தடந்தோ ளொருவானனைப் பண்ட டர்த்த
வாழித் திருமால் விளையாட் டிய லன்பி னெம்பாற்
காழிற் பொலியும் வினைபாறக் கரைந்து ளாய்முன்
சூழித் திறமின் னமுங்கேட்டிடச் சூழ்ந்த தன்றே. கக

வேண்டா வசுர ரொடுமேய்ச்சுதை வேண்டி வெற்பிட்
டாண்டா ழியிற்கொண் டவனுட லமைந்த ஞாலத்
தேண்டா யினநற் றலங்கள்பல வின்ன வற்றுட்
சேண்டாய சீர்த்தித் தலமொன்று சிறந்த தென்றும். கஉ

ஆங்கோர் களிற்றைக் காவிர்த்தாழி யண்ணல் காத்த
வீங்கோகை மேய கதையொன்றும் விளம்பி னுயத்
தேங்கோத வண்ணன் றலமாட்சி தெரித்தி மீட்டென்
றோங்கோகை யோடு முனிதாண்மல ருற்றி றைஞ்சா. கங

தன்றூ னிடைப்பாடு கிடந்தவத் தன்மை யோரை
நன்றூ தரத்தோ டடைநும்முள நாடு மாறே
யின்றோ துவனீயி ரொழுந்தரு கெய்து மென்னச்
சென்றூ யவர்சூழ்ந் திருப்பதவன் செப்ப லுற்றான். கச

வேறு.

முந்து பூத்த முழுமல ருந்தியான்
வந்து பூதலத் தாட்டயர் மாண்பெலாந்

தந்த வன்பிற் றவத்துவி யாதனெற்
குந்து மாரரு ளோடுரைத் தானரோ. ௧௫

மறைபொ ருட்கிட மாயதிம் மாக்கதை
யறையு நீர்மை யறிந்துரை யென்றன
னிறையும் பத்திவ ழூநமக் கேயலான்
முறையி னோதத் தகுதிகொ ளுன்னிடின். ௧௬

அராவ ணைத்துயி லற்புத னுடல்தெரால்
புராணம் பற்பல வாமவற் றுட்பொருள்
விராவு மச்சம் விரிபிற் பகுதியிற்
கராவெ றிந்த தலப்பெற்றி கண்டவா. ௧௭

நேர தற்கிலை யென்று நிகழ்த்திசை
மார தத்தொடு மல்கு மகதியிற்
சீர தர்ப்படச் செம்மலைப் பாடுவா
ஞர தப்பெய ரானற் றவத்தினன். ௧௮

நாம டந்தைக்கு நல்லிட மாக்கிய
பூம டந்தப வுற்றவற் போற்றுபு
தேம டங்கல் செறிதல மான்மிய
மாம டங்கனு மன்பி னருளென. ௧௯

தாள வம்புயன் பிற்பல சாற்றியெ
ஞள வம்புரி யார்நனு கித்தலக்
தாள வம்புதியிற்றுயி னீத்தடை
கான வம்புயல் காதையைக் கேளெனு. ௨0

மருளொ ழிக்கும் வளம்பதி மாட்சியுங்
கருள னற்றவங் கண்டுபெற் றுய்ந்ததூ
மருள்வ சிட்டனன் ஞான மடைந்ததுந்
தெருளு மாமுனி வோர்பயன் சேர்ந்ததும். ௨௧

விண்ணி லங்கிய கின்னரர் மேயினர்
மண்ணி லங்கு வதிந்துழி வான்றவ
நண்ணி டுந்துரு வாச னடுக்குறக்
கண்ணில் சாவங் கரைந்த பொழுதத்தே.

இடங்கர் வேழ மெனவிரு பால்வாய்க்
கடங்கொள் கார்மெய்க் களிற்றைக் கராம்பற்றி
யடர்க்க வீர்ப்ப வதன்றுய ராற்றுவா
னட மாய னடுங்க வடர்த்ததும். ௨௩

வேழ நோக்கி விதந்து புகழ்ந்தது
மாழி யானந் தணர்தன்மை சொற்றதுங்
காழில் சீர்த்திக் கலிங்க மன் வந்தவட்
கேழில் பேயுருக் கெட்டநன் றுற்றதும். ௨௪

மருத வேந்தன் பரிமக மாண்புறப்
பெரும கன்றனைப் பேணி யிழைத்ததும்
பொருவில் தீர்த்தச் சிறப்பும் புரைவன
துருவி யாவுந் தொகுத்தனென் யானெனு. ௨௫

நாக மஞ்ச னவிந்த கராவடு
மாக மஞ்சனை யான்றல மான்மிய
மாக மஞ்சமை யுள்ளத்தந் நாரத
மோக மஞ்சனுக் கன்பின் மொழிந்தனன். ௨௬

அன்ன காதை யனைத்தையு மம்புயன்
சொன்ன வாறு சொலத்துணி வுற்றன
னன்ன ராக நயந்தனிர் கேண்மென
முன்னு சூதன் மொழியலுற் றனரோ. ௨௭

நைமிசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ருச.

மூன்றாவது தலவிசேடச்சருக்கம்.

பிறவியவு ளார்துறையும் பெருவளனெ லாங்கவற்றி
யறவியவு ளார்கெழுமி யல்கியசீர்த் தாயுடங்கு
மறவியவு றாணமே வைகுந்தந் தகைத்தம்மா
நறவியபூம் பொழிறுறுமு நல்வளவ னுடன்றே.

இருவரங்க மூகவுறை யொருபெருமாற் கிருப்பாய
திருவரங்க முதலாகத் தெய்வதல நாற்பான்பெற்

றருவாங்க ளடியவருக் கருளுபுகின் றுயவர்தங்
கருவரங்கக் களைவதன்றோ காவிரிசூழ் சோணாடு. ௨

கண்டமையா வரும்பொருளைக் கருணையா னினிதருளி
விண்டபிறப் பினராகி விளையொரீஇ மிசையியங்கு
மண்டரெலாந் தொழுதேத்த வரியநிலை பெற்றுய்ந்த
தொண்டரடிப் பொடியாரைத் தோற்றுவித்த திருநாடு. ௩

விருப்பான வின்னிசையால் வேதத்தின் முடியேதன்
னிருப்பான முதலவனை யினிதருளும் படிவசித்த
திருப்பாணன் பிறந்தவூர் திருவுறந்தை தனையுடைத்துக்
கருப்பாலைத் துழனியருக் காவிரிசூழ் சோணாடு. ௪

வரிலிநா டரும்வன்மை மடித்திட்ட பெருமான்பாற்
போலிநா டருமன்பு பூண்டவனை வழிமறித்துக்
கோலிநா டரியபொருள் கொண்டவனை யன்றுதவு
மாலிநா டதனையுந்த னகமுடைத்தொண் புனனாடு. ௫

பண்பெயர்ந்த வான்மீகி பகர்ந்ததொரு பாலாக
வண்டரொடு மதிசயிப்ப வருந்தமிழி னிராமகதை
விண்டுரைத்த வியன்சீர்த்தி மிகுகம்பன் றனையகட்டிற்
கொண்டுயிர்த்திவ் வுலகோம்பு கொள்கையதொண் புனனாடு. ௬

ஒருமலைவி லாததனை யுசாவியசொற் றதற்குதவு
திருமலைரா யன்பரிசாற் சிற்றம்ப ரகரமமைத்
திருமலைதாங் கினரடிய ரெழிற்பனவர்க் குதவுநந்தி
வருமலையில் வரதனையு மகிழ்ந்தளித்த திருநாடு. ௭

ஏரியினு னேற்றத்தா னேதிநாட் டினிற்கெழுமு
வாரியினாற் றன்சுரக்கும் வளனெலா மிதாட்கீழ்த்
தேரியபா ரிக்குமெழிற் செந்நெல்லே சாலுமெனு
மோரிணையில் புகழ்படைத்த தோங்குகா விரிநாடு. ௮

இரவிகுலத் துதித்தெங்கு மிசைபோய பெருவண்மைச்
சுரகுருவே முதலாகச் சோழகுலத் தரசரெலா
மரவணையிற் கிடந்தபிரா னருளொடுசெங் கோலோச்சிப்
பரவுதிசை முறைவணக்கிப் பாரளிக்குஞ் சிறப்பினதால். ௯

குடியோம்பி யிறைகோடல் குலதருமத் தியல்பதனு
னெடிதோங்கு தன்னாட்டு ணிலவுபல நாடாகப்
படியோங்கப் பிரித்தறிவோர் பரிந்தெடுத்துத் தலையளிசெய்
தொடியாச்சீ ரிவற்றினைக்காத் துதவவுத வினனொருமன். ௰

பிரித்ததுந்தன் முன்னிறைமை பெற்றுலக மொருங்கேதாம்
பரித்தபெரு விறற்றடக்கைப் பார்த்திபர்தம் பெயராலும்
விரித்தபிற வகையாலும் விதித்தவிவற் றொருவாச்சீர்
வரித்ததொரி ராசேந்த்ர சோடவள நாடன்றே. ௧௧

இந்நாட்டி னுள்ளுறைநா டிருந்தவர்தாங் குழீஇயதுநன்
பொன்னாட்டைப் புறங்காணும் புறங்கரம்பை நாடென்ப
தெந்நாட்டும் புகழோங்கி யெழினாட்டு வழிநாட்டிந்
தன்னாட்டுக் கிணையாய நாடுளதோ நாடுங்கால். ௧௨

ஆய்புறங் கரம்பைநன்னாட் டருளுடையைம் படைத்தடக்கை
மாயவன்றன் குழாத்தோடு வைகுந்தத் தினுமேற்றென்
றேயமகிழ் வோடுறைவ தெவ்வளனு நிறைந்துளது
காயமிசைப் பரவுபுகழ்க் களப்பாள்பான் புகல்பதியே. ௧௩

வளர்தேவ தாருவனம் வசிட்டபுரங் கருடபுரம்
கிளர்கயேந் திரவரத புரமெனவே கிருதமுதற்
பளகில்யுக நான்கினுக்கும் பகர்ந்தமுறை பெயர்பெற்ற
தளவறுமா தவமுனிவ ரல்குதிருக் களப்பாளே. ௧௪

பின்னாளில் வேளாளர் பெருங்குலத்திற் றோன்றியவன்
கன்னாவ தாரனுயர் களப்பாள னியற்பெயரா
னந்நாளி லரசனிடத் தருண்மிகுதி படைத்தமையாற்
றன்னாம மிவ்வூர்க்குச் சார்த்தியதா ரறியாதார். ௧௫

தங்கமணி முடிவழங்கு சோழனார் சதுர்வேதி
மங்கலமென் றிறைமுன்றில் வாழ்மறையோர் தெருவினுக்கு
மங்கலன்வின் னகரமென வகன்பதிக்கும் பெற்றபெய
ரெந்நூல்வ லதுமன்றி யெழிற்றளியிற் பொறித்துளவால்.

ஏ[illegible]வல [illegible]ரியவொ[illegible]ளிமருளு மவிர்சடையான்
பா[illegible]றுவக்கு ன[illegible]ன்புதழீஇப் பயில்கிற்பான் குறுநிலமன்

சாற்றுவள னருவிதனை யெழுகூறு சமைத்தான்
கூற்றுவனென் றொருவனைமுன் குலவவளித் ததுமிதுகாண். ௧௭

ஆதித்தன் குலத்துதித்தவ் வலரியின்பேர் தழீஇக்கொண்டான்
சோதித்திவ் வயின்சிறந்த தூய்தெனத்தன் பெயர்நாட்டி
மோதித்தண் புனறுளும்பு முகிழ்க்கொன்றை முடியாற்குச்
சாதித்த தளியமைத்த தரமறியா ருளரேயோ. ௧௮

எத்தேவை யெச்சமயத் தென்னசொலி யித்தலத்தி
லொத்தோச்ச மிகத்துதிசெய் துறினும்மவர்க் குதவுநிற்பா
னத்தேவி னச்சமயத் தவ்வயிற்சென் றருடரலா
னத்தேறு கரனிங்கு நணுகுவர்நன் கணுகுவரே. ௧௯

அருளிருக்கும் வழியிருக்கு மாசாசு வழியிருக்குந்
தெருளிருக்கு முயர்தெய்வந் தெய்வத்தின் வழிசமயப்
பொருளிருக்கு மவ்வழியே புணர்மக்கட் டொகையிருக்கு
மருளொழிக்கு மித்தலத்தவ் வகையனைத்துங் குடியிருக்கும்.

ஆன்றவரச் சமயநெறி யணவுவரன் னவரிருப்பி
னூன்றுதவ நிலைநிற்கு முயர்தவத்தில் லாதவிலை
மான்றவிவ்வெ லாமிந்த வளர்தலத்த வாலிதனைப்
போன்றதொரு தலமுளதோ பூதலத்தும் பிறதலத்தும். ௨௧

பவமெலா மொருங்ககற்றப் யாவுவார் தொகையவண
தவமெலா மொருங்கெய்தத் தழுவுவார் தொகையவண
வெவமெலா மகற்றுபொரு ளெய்துவார் தொகையவண
நவமெலாம் விரும்பிடினிந் நகர்காண வமையுமரோ. ௨௨

அருமறையோ ராறைஞ்ஞூ றுகியமை கணக்குடையார்
திருவலிவெங் கதிர்வையந் திகழ்ந்துலவு முனிவரினும்
பெருமிதமிக் குடையார்தாம் பிறங்குதவம் பலபயின்று
கருதரிய யோகத்தாற் கனுவதிக் களப்பாளே. ௨௩

அற்பகங்கொண் டருவிலைசே ரகனிலத்தை யொருங்குறந்
பொற்பகங்கொண் டெழுகொண்டல் புரையவனுக் கினிதளித்த
கற்பகங்கொண் டிச்சானி யெனுமறையோர் காரினக்குத்
தற்பதங்கொண் டவனளித்த தன்மையதித் திருப்பதியே. ௨௪

கண்டன்றி யாதுரைத்தல் கட்டுரையன் றெனநினையீர்
பண்டன்று பண்டைக்குப் பண்டையினே யுளதுன
விண்டென்று விளங்கினனவ் விளக்கமுதல் விளங்குவது
தண்டென்ற றவழ்முன்றிற் றனிக்களப்பா ளெனும்பதியே.

ஒருஞான்றை யொருபொழுதை யொருகன்ன லொருகொடியில்
வருஞாலம் புகழ்களப்பா ளகன்பதிவை குவர்பேற்றைத்
தருஞானஞ் செறியகத்தார் சாற்றுவதே யரிதெனிலப்
பெருஞானஞ் சிறிதுமிலேன் பேசுவதெங் ஙனமொல்லும். ௨௬

ஒருதிங்கள் வைகுந்தத் துயர்கங்கை யிடையைந்து
பொருதிங்கள் பலபிறவூர் பொருந்தவரும் பயன்விசும்பிற்
றருதிங்க டவழ்மாடத் தனிநகரிக் களப்பாளின்
வருதிங்க ளொருஞான்று வதிபலனுக் கிணையிலவால். ௨௭

திசையெலாம் பிறவெலாந் திருமாலின் றிருநாம
மிசையெலாம் பரக்கவொலி மிகுமிருளென் பதுகுறைய
நசையெலாந் தாநவிலு மவர்மேனிப் புண்டரத்தா
லிசையெலாம் பரந்ததென வெங்குநில வொளிகஞலும். ௨௮

எருமையிடை யாமறத்தி னிகன்றேமத் திறனின்ற
வொருமையிடன் றனையுயிர்செற் றுளிருழி வலனேந்தி
வருமிடற்று னவர்மடிய மரக்கனற்கீந் தினிதுயர்ந்த
திருவமாற் கினையாடன் செழுந்துளிசில் குலவொருபால். ௨௯

ஒருமாரன் செழுவைய முலாப்போத முனமிடைந்து
செருமாவொண் பரிநிரைப்பச் செழுங்காளந் துதைந்தொலிப்பக்
கருமாத்திண் களிற்றினங்கள் கதுவினவெங் கணுஞ்செறியப்
பொருமாறில் சேனையொடு பொழின்மிடைவ பலவயினும். ௩0

புள்ளிருக்கும் புனற்பொய்கை புனற்பொய்கை சூழ்ந்திருக்குங்
கள்ளிருக்கு மலர்ச்சோலை கவினுமலர்ச் சோலைதொறு
மெள்ளிருக்கு மிடனின்றி யிருந்தவத்தோ ரிலைக்குரம்பை
யுள்ளிருக்கும் புறத்திருக்கு முரைத்திருக்குங் கிளிபூவை. ௩௧

வயலெலாந் தாமரைகள் மலர்வனவன் டினந்துவைப்ப
வயலெலாஞ் செழுஞ்செந்நெ லலங்குகதி ரோப்புவன

கயலெலாங் கலைவமனைக் கமழ்வனகள் கடைசியர்தா
மியலிலாக் களைகளைவா ரெறிசந்தச் சேறனைத்தே. ௩௨

விழிகாட்டுங் கருங்குவளை மருங்குவளை மென்னலார்
மொழிகாட்டுங் கரும்பமனும் கரும்புறமொய்ம் பிடலேனக்
குழிகாட்டுங் கதிர்மணிகள் குலவரசர் திருமுன்றிற்
கிழிகாட்டு மறைவாகை கெழுமறையோர் செயலெல்லாம். ௩௩

மருங்கினெலா மகச்சாலை மறுகெல்லாங் கல்லூரி
சுருங்கையெல்லா மறைச்சிறுவர் சுருதிப்பயி லிடமாங்க
ணொருங்குகில விடமறையோர்க் குதவட்டிற் சுவைச்சாலை
யருங்குரைய விவ்வினைத்து மாராய்ந்து நவல்வனவே. ௩௪

வேறு

மட்டுண் டார்நல் வாய்மை கடந்தார் வகையல்லா
தெட்டுண் டார்சொற் குர்ய மிடைந்தா ருயிர்செல்வே
யட்டுண் டாரப் பாதக ரிந்தப் பதிபுக்காற்
கட்டுண் டாய கையற மேலாங் கதிநின்றார். ௩௫

காவஞ் செய்தாப் பொய்ம்மை கவின்றார் நவையாய
கோவஞ் செய்தார் கொண்ட கொடாதார் குயிலாடாச்
சாவஞ் செய்தார் தீய புரிந்தார் தகைதிரப்
பாவஞ் செய்தா ரிப்பதி யெய்திற் பழிதீர்ந்தார். ௩௬

நச்சிட் டார்நன் னங்கையர் கற்பின் னவைகண்டார்
மெச்சிட் டார்நர் லையரை வேதம் பயில்பாங்க
ருச்சிட் டாதி சொ்யன வொன்று வகையில்லிற்
றிச்சிட் டாரோ டிப்பதி புக்கார் கெழுமுற்றார். ௩௭

நடிந்தா ரம்பி ஞன்சுவை கண்டார் தகையென்ப
முடிந்தார் செல்லாப் புன்னெறி புக்கார் கவஞாட்பின்
முடிந்தா ரன்றிப் பின்னிடு கின்றார் மொழியாவம்
படிந்தா ரிவ்வூ ருன்னிட வந்தே பழிதீர்ந்தார். ௩௮

தகைமேல் வைத்த சான்றவர் தம்பாற் றணவாதே
பகைமேல் வைத்தார் பற்றிலர் தம்மைப் பழிசெய்து
நகைமேல் வைத்தார் ஞானியர் சொல்லை நடைதிரும்
வகைமேல் வைத்தா ரிங்குற வெம்மை வழிகட்டார். ௩௯

நாயே யாக நச்சர வாக நனியில்லாப்
பேயே யாக பிழைசெ யேனை யுருவாக
தாயே யாய நம்பி களப்பா டழுவுற்ற
நோயே யாவுந் தீர நடிக்குந் திறனெய்தும். ௪௰

தடந்தா டேய வோங்கு களப்பா டனையெய்த
நடந்தா ரேனுந் நண்ணு நினைந்த நினைவோடு
கிடந்தா ரேனு மன்னவ ரோடு கெழுநட்பிற்
படர்ந்தா ரேனுந் தூய ராவர் பரிவோவி. ௪௧

ஆற்றற் கொவ்வாப் பல்லற மாற்றி யயர்வேரம்பி
மாற்றற் கொவ்வா வல்வினை விட்டா ரெனினுந்தா
மேற்றற் கொவ்வா மல்கு களப்பா ரிதையெய்தார்
சாற்றற் கொவ்வாப் புன்னிலை யப்பா றணவாதார். ௪௨

அணிசெய் கோட்டத் துற்ற துராலை யகழ்கிற்போர்
பணிசெய் பாலோர் நந்த வனப்பூம் பணிகொண்டோர்
பிணிசெய் மாலை கட்டி யணிந்தோர் பெருமானை
நணிசெய் காண்பி னற்பய னேற்கு நலமிக்கார். ௪௩

ஊனே தோன்றும் வன்பிறவிக்க ணுலையாமே
யீனோர் நோக்கின் முத்தி யளிக்கு மியல்கண்ணிப்
பானோர் தோன்றுஞ் சொல்லியொ டெம்மான் பயில்கிற்பத்
தானே தோன்றிற் றுவயி னெண்பூந் தரிமானம். ௪௪

மாமா னந்தி யாவ ருவப்பின் மலிவுற்றே
தாமா னந்தி யாவதை நோக்கித் தரிசிப்பார்
கோமா னந்தி யாகிவை சூழ்ந்தங் கொளநல்குந்
தூமா னந்தி யாவருக் கப்போர் சொலுமஃதே. ௪௫

பவநோய் ஞாலம் போற்றி யொழிக்கும் பரிசள்ளிச்
சிவனு நின்ற சேயொளி யம்பொன் செழியானத்
தவனே வாமே மைபக்தொடி மார்ப னளிர்தல்கண்
டெடுத்தே பல்லோர் பல்வழி யுள்ளு மியல்பந்தோ. ௪௬

நிறைப்பார் கற்பங் கோடி கிளந்தா ரெனினும்பூங்
களப்பா ளிஞ்சிர் கண்டுரை செய்வா ரிலர்கண்மே.

ருளப்பா லோகை யுந்த வுரைத்தேன் சிறிதங்க
ணளப்பா ருள்ளு மேலுள சொல்வா னமைகின்றேன். ௬௭

தல்விசேடச்சருக்கம் முற்றிற்று.
ஆ செய்யுள் ௧௦௪.

நான்காவது கருடச்சருக்கம்.

செழுந றுங்கமல வீட்டில்வரு செல்வ னுதவும்
வழுவி னற்றவ மரீசிமகன் மாத வமெலாங்
குழுமி வந்தனைய காசிபன் மணந்து குலவும்
பழுதில் வேற்கண்மட மாதர்பதின் மூவ ரவருள். ௧

தனைநி கர்க்குமொரு தையன்மிசை மின்ன டியினுள்
வினதை தன்கணவன் மெல்லடி வணங்கி யடியேன்
மனம கிழ்ச்சிபெற மைந்தரை யளித்தி யெனலும்
புனித நற்றவ னழைத்தருகு போத மகிழ்வான். ௨

வானை வேலைவடு வைக்கடுவை வென்ற விழியாய்
தானி னின்றுனுழை யண்டமொ ரிரண்டு தருவ
னேனு மோம்புதிம வாயிர நவின்ற பருவங்
கேளி னேகமக வாய்க்கெழுமு மென்று கிளவா, ௩

அவ்வி ரண்டனை யளித்தவ னருந்த வநெறி
வவ்வு சிந்தைய னகன்றிட மலர்த்தி ருவனை
யிவ்வ ழிக்கணுற மாற்றவளு மீன்ற னளரா
வெவ்வி னத்தைவின தைக்கொடி பொருது விரைவாள். ௪

ப[illegible]தி யாம்பருவ நாளினுடை பட்ட தியுமா
று[illegible]றாண்மொழி மறந்தவளொ ரண்ட முடைய
[illegible]தி னளதி லெழுந்தனன் முனிக்கொர் தனையன்
சோதி ஞாயிறொரு பாதிவரு தோற்ற நிகர்வான். ௫

அருண னென்னுமவ னன்னையையென் மேனி குறைபட்
கருணை யின்றியதை மோதிய கடுஞ்செ யலினுன்
மருண வீந்திடநின் மாற்றவ டனக்க டிமையா
யிருண யந்தகுழ லாயுழலு கென்றுரை செய்தான்.

அன்னை யஞ்சியல மந்தன ளுயங்கி யவனை
நன்னை யஞ்சில பெறும்படி நவின்று கலுழ்வா
டன்னை யஞ்சிறுவ னஞ்ச றமியோ பொருமகன்
பின்னை யுஞ்சிட வருந்தினது பேது கடிவான். ௭

நிற்றி யென்றுமிசை நீடுசெல வோடி ரதமேற்
பற்றி யெய்துசுடர் வீசு பருதிப் பெயரினன்
வெற்றி யோய்வலனை னூயிரத மேவு கெனவு
மற்றி யாதுமுரை யானவண் மரீஇயி னனரோ. ௮

வீரவ னந்துகுழ லங்கை வினதைக் கொடியுமிக்
கானி னந்தனை யளித்தவளொ டன்பி னொருநாள்
வருவ னந்துறைய வாடுபொழு தங்கு வருவின்
பரவு மித்திர னரும்பரியின் வால்வெ ளிதென. ௯

கண்ட கத்துரு வெனும்பெயர்கொள் காரி கையனுள்
விண்ட கத்துரு மெனச்சினவி வஞ்ச வினையா
லெண்ட கத்துரும நன்முகையை யெள்ளு ழிரவா
யுண்ட கத்துருவ நோக்கு கரிதென் றுரைசெய. ௧௦

சலதி யாதர மகன்றினைய சாற்றி னைகொலாங்
கலதி நானையிது கண்டுழி கரைந்த படியே
வலதி யாவள்வயி னஃதுடையன் மாட்ட யலினுள்
சிலதி யாதலுனி பென்னவவள் செல்வி யிதனவே. ௧௧

மனைய டைந்தழியல் வஞ்சனை மனத்து [illegible]டமான்
றனையர் தம்முட னுசாவியது சாரும் வகையே
வினைய மெண்ணின ரியற்றினை தைக்கு மறுநாட்
புனைக ருங்குழலி காணென வுரைத்த பொழுதே. ௧௨

கண்டு துட்கென மருண்டனள் கரைந்த வனதி
தொண்டி யற்றுதி யெனத்துயர்வொ டின்ன கொடுமை;
பண்டு ழைத்தவினை யென்றுபணி செய்தொ ழுருநாட்
டண்ட [illegible]ல்பருவ மாயிர மெலைத்த ழுவவே. ௧௩

மற்றி லங்குமொரு முட்டையிடை வந்த ருளினு
ளாற்றி யங்குசிறை யோங்குமிரு பானு-மொளிரப்

பெற்றி லங்குகரு வப்பெயரி னுன்பி ழைபட
முற்றி யங்கடிமை தாயுறுதல் கண்டு முனிவான். ௧௪

அன்னை தன்னைமுன மன்னியபெ தேனல றைகென
முன்னை யின்னபடி துன்னியசெ னுமொ ழிதனு
மென்னை யென்னையென வன்னமக னீத கனுமா
துன்னை யிக்கிலைம கண்ணினனொ டோது கெனவே. ௧௫

வஞ்ச நெஞ்சுநிறை வஞ்சியை வலஞ்செய் தடியே
னெஞ்ச மெஞ்சநிறை யெஞ்சவிசை யெஞ்சு மடிமைத்
தஞ்ச முஞ்சகல விஞ்சுமொழி தந்த ருளெனப்
பஞ்ச மஞ்செறியு மின்னுரை பகர்ந்து கலுழ. ௧௬

நஞ்சு மில்குகவை நாச்சுடிகை யைந்த ரொகெழுந்
தெஞ்ச லின்றமுத கும்பமிவ ணெய்தி னகல்வாய்
மஞ்சு மல்குகுழ லென்னவது மைந்த னுணரா
அஞ்ச லன்னைகொணர் கிற்பனென நீட லமைவான். ௧௭

அந்த மாதவ னியங்கிட லுவன்றி டெனலுஞ்
சிந்த மாதன மிருந்துள னெனக்க லுழன்விண்
முந்த மாதவனின் முழுமுழு முயன்று முடுகி
வந்த மாதவன் மலர்ப்பதம் வணங்கி யபினே. ௧௮

அவணி கழ்ந்தவிவை யென்றவநுவுரைப்ப வழிரு
னுவண மைந்தினைகொ ளும்பர்நகர் புக்க முறுகொண்
டிவண மைந்துற நறைத்துள லெங்கு மவுலிச்
சுவண வம்பரனை யேத்தினது சீதாயு மெனலும். ௧௯

ஆய சோதியை யருட்கடலை யாதி மறையின்
மேய மூர்த்திதனை யெத்திற மயிர்ந்து விழைவ
தேயு மாறளிய னேற்கருள்செய் கென்று கவலுஞ்
சேயன் மாட்டினுள னெம்பினிது செய்து மெனவே. ௨௰

மட்டெ ழுத்திகழ் நறைத்துளவ மார்பன் மனுவா
மெட்டெ ழுத்தைநினை வார்வினைக ளெள்ப தமவாய்
விட்ட முக்கடவு மெய்ம்மறையை யுன்பொ ருளோடே
சிட்ட ருட்டலைவ னார்வமொடு செப்பி மகிழ்வான். ௨௧

இனைய மாமனு நுவன்றனை யிருஞ்சி றையகா
ரனைய மால்பத நனித்தரிய நற்ற வநெறி
தனைய வாயுறைதி சாற்றுமது செய்யு மிடனுந்
தினையி னுசையமிக நீடுபுன லுட் டனிலே. ௨௨

கான மாமுகி னிறத்தவனு லாவி டெனப்
பான லாதுபிற சார்புபட ரேலெ னவிடத்
தான தாமரையி னுனைநிகர் தாளை மொழியா
லானு நாயக னிலாவுமவ ணெய்தி னடைவான். ௨௩

வந்து முன்னவ னிருந்தளி வலஞ்செய் தெனையா
னெந்தை முன்றிலெ ரிருந்தட மகழ்ந்த ருகிருந்
தந்து மைம்புல னொடுக்கிமனு வோத லொருவான்
சிந்தை புள்ளிறை செழும்பத மலாது நினையான். ௨௪

மேதி மந்துறைதவில் செம்முளரி மென்ற விசில்வெள்
ளோதி மந்தனையு ளானுறைவ தென்ன லுவரி
யாதி மந்தர மமைந்தென வலங்கு தமவீற்
சோதி மந்திர நவின்றினிது தாய னுறைவான். ௨௫

செயல ருந்தவ மிருந்துழி யறிந்து திருமா
மயல ருந்தருண் மனங்கொடு வரங்க டருமா
றயல ருந்தனை நினைக்குமு னளிக்கு மலைவான்
புயல ருந்தவொளிர் வண்ணனிக ரன்னனல் புருமால். ௨௬

பாவ வல்லியை மறத்தொடு பரிந்த வினைதா
மோவ வல்லிமை கெடும்பகனு முன்னி னருள்
மேவ வல்லியவி ரன்னவியன் ஞால முதவுந்
தேவ வல்லியொரு பாலுருகு சேர வரவே. ௨௭

பம்பு துந்துபி யியக்கினர் படர்ந்து மிசைவா
ழும்பர் துன்றிட வரம்பையொ டுருப்ப சிமுத
லம்ப ரிலெசறியு மாதர்நட முன்ன ரயர
வெம்ப ரும்புகழ் மதிக்குடை யிலங்க மிசையே. ௨௮

ஐம்பெ ரும்படை மலர்க்கர மவிர்ந்து சுடரப்
பைம்பொ லங்கழ றழுங்கொலி பரம்ப முடியிற்

செம்பொ னின்முடி நெடுஞ்சுடர் திசைக்க ணொளிர
வம்பி லங்குவன மாலைவரை மார்பு துயல. ௨௯

ஏனை யாவரு மிறைஞ்சிமுன மெய்த வெனையாண்
ஞான நாயக னயந்தருவ மைந்த னுறையும்
வானை யேயுமில வந்திகை மருங்கு புகலுஞ்
சோனை வார்குழலி சேய்தொழுது துள்ளி மகிழா. ௩0

எட்டி னைந்தினிறை யோனடி யிறைஞ்சி வினைகள்
கெட்டி னைந்தற வலம்பல தரங்கள் கெழும
மட்டி னைந்தொழுகு பூமகளொ டெந்தை யையலந்
துட்டி ணிந்தகளி யானிவை யுரைக்கு முனைவால். ௩௧

தறையி லோர்முனி வரன்றனைய ஞெகி மறையின்
றுறைகள் சென்றநெறி சென்றுதனை தந்த தெவனோ
துறைகள் சென்றநெறி சென்றவனின் சூழ்ச்சி பொருகான்
மறைகள் சென்றுமறி கின்றில விதென்கொன் மயர்வே. ௩௨

புரையி லாயாது பழிபுகு தந்தொர் மகனாய்
நிரையி னேடுசெறி கானிலை வுற்ற தெவனோ
நிரையி னேடுசெறி தான்புகுநின் பெற்றி யிறையோ
புரைகள் போயமுத லோருமொரு வாற றிவரோ. ௩௩

என்னை யான்சிறியன் யாதுமறி யேன்ற மியென்பாட்
டின்ன பேரருள் வழங்கவரு செய்கை யெவனோ
வின்ன பேரருள் வழங்கென நிரந்து துயர்வார்
முன்னை வானவனு மற்றுளரு முற்று முறையே. ௩௪

தவநெ றிக்கணுறை மைந்தன் ... சாற்ற நினைவார்
பவநெ றிக்கொரு பகைப்பொருளி னுற்ற பரம
னவநெ றிக்கிகல் பயின்றவ வவாவி யதெனோ
கவனெ றிப்படரல் கண்ணிய தனித்து மெனவே. ௩௫

அலகி லண்டமுழு துண்டுமிழு ...ண்டர் தலைவ
விலகு பண்டெனை வருந்தியுத வன்னை ...
னிலவு தொண்டுபுரி தந்துழனு நீர்மை கடிவாள்
புலவர் கொண்டளிசெய் வெண்கதை புரிந்து புகல. ௩௬

ஆய தெய்துநெறி கண்ணியுள னென்ன வமலன்
றூய நல்லமிழ்து கொள்ளுமிட றந்து துயர்தீர்
சேயை யின்னும்விழை வுற்றுளது செப்பு கெனவு
மேயு நின்வயின லன்புவரு மாற ருளென. ௩௭

கார்தி கழ்ந்தவனை னன்னது களிப்பி னுதவி
யூர்தி யென்றுநினை யுன்னினெனவ் வண்ண முறைவா
யோர்தி கழ்ந்தயுக மூன்றினிலிவ் வூரு நினது
பேர்தி கழ்ந்திடுக வென்றுதளி பேணி யுறவே. ௩௮

வேறு.

வரம ளித்திறை மகிழ்ந்து கரப்ப
வுரம ளித்தமையு ளுன்னி விசும்பின்
பரம ளித்துறை புரந்தரன் பாங்கர்த்
தரம ளப்பரிய தன்மைய னுற்றான். ௩௯

சிறைத டிந்தவைசெ றிந்திட வாற்றி
முறைய ரும்பயனை முற்றிய மேருப்
பொறையு டன்றுமிசை போந்தது பொற்ப
வறையி ருங்கழலவ் வான்டகை சென்றான். ௪0

ஓச னித்துலகு கொட்டவு ளாவி
வீசு வெஞ்சிறையெ ழுந்துழல் வெங்கான்
மூசு மீன்றிரைகை யுதிர்த்து நெருக்கக்
காசின் மெய்யிறொளி காரி...ன் வெளவ். ௪௧

விண்ண கத்தமரர் ...
கண்ண கத்தொளிர வன்னது காணு
வெண்ண கத்திலுள தெய்திறெ னென்று
வுண்ண கைத்ததனை யுற்றன னம்மா. ௪௨

...ந்தன் வெஞ்சிற ...கமை வான்த்
து... ...ன்கர் காவற்
...நின்றவர் பதைத்தெதிர் போகேல்
...ந்த செய்கையெம னென்ன வருக்கும். ௪௩

அமுது கொள்ளுமுள மாசையின் மிக்கே
னுமது விண்ணகர நோன்மையி னுற்றேன்
சமரி ழைப்பினும தெய்துதல் சாலு
மிமைய வர்க்கிடைகி லேனிது திண்ணம். ௪௪

நம்மி றைக்கு நவல் கிற்றிலெ னென்றுமுன்
வெம்மி றைத்தொகுதி மேயின னென்னுக்
கம்மி றைப்பவிழி கால்க னடுங்கத்
தம்மி றைக்கினைய சாற்றுது மென்ன. ௪௫

உடற வாங்கவுறு காவல ரோடி
யடல டங்கமலை யார்சிறை கட்ட
மிடலி னிந்தபடை யான்பதம் வீழ்ந்து
தடநெ டுங்கைகுவி யாவிது சாற்ற. ௪௬

விழிசி வந்தெயிறு மென்றுவன் மீசை
கழிய வேற்றியிரு கையின் முறுக்கி
யழிவ டுத்துவரி லாயின னேவென்
றிழித கப்பலசொ லங்க ணியம்பி. ௪௭

படைய னுங்கமுன மேருக பற்றுக்
கடைய னுங்கவுத வாதது காக்க
விடைய னுங்கடுகி மேல்வரு மேனும்
புடைய னுங்களுயிர் போற்றுவ னென்ன. ௪௮

அன்று கூறுமு னடர்த்தமெ னப்போர்
வென்று வீங்குவிறல் வெம்படை முன்னே
சென்று தாக்கமிடல் வீறுளார் செம்ம
றுன்று மாமிசையி வர்ந்தெதிர் தோன்ற. ௪௯

கண்டு புள்ளிறைக னன்றெதிர் வந்தார்
கொண்ட போரின்விடு கூர்ங்கணை யெல்லாம்
விண்டு போகவிரி மென்சிறை வீசி
மண்டு தேவர்முனம் வஞ்சம டர்த்தி. ௫0

தும்பி லாரிரிய வெற்றிய டர்த்துச்
சமர்க்க ணின்றகுலி சப்படை யானைக்

குமைத்தொ றுத்தரிய கொற்றம்வி ளைத்திட்
டமைத்த காவலமு தங்கொள லுற்றான். ௫௧

இரந்து பின்னிலையி டைந்தரி மைந்த
வரந்தை நீத்தியென வன்பினெ மன்னை
பரந்த புன்கணற வுய்த்தது பாற்றின்
வருந்த லீவனென வோதினன் வந்தான். ௫௨

வேறு.

கைக்கொண்ட வமுதை யன்னை காற்கொண்டு போற்றி யுய்ப்பத்
துய்க்கின்ற வமரர் சூழ்ந்த சூழ்ச்சியிற் பொருந்தி மாற்றான்
மொய்க்கின்ற மகார்முன் வைத்து முயன்றுதா யடிமை மாற்றி
மைக்கொண்டல் வண்ணன் காப்ப வஞ்சித்துக் கவர்ந்துமீண்டான்.

கொண்டெழு மமுதை வேழங் குறைதவிர்த் தினிதி னுண்ட
தண்டுழா யலங்கன் மோலி சந்நிதிப் பாழி மல்க
நொண்டன விரம்பி யெச்ச நனித்துச்சூ ழமரர்க் கிந்து
திண்டிறற் கருள னெம்மான் முன்றிற்சென் றிறைஞ்சி யுற்றான்.

கருளன்முன் றவஞ்செ யாற்றாற் காருட புரமே யென்ப
வருளுமப் பதியை மூன்றாம் யுகத்தினத் தீட்த்தின் பேரும்
பெருகமிழ் தல்கு மாற்றாற் பிறங்குசுதைத் தடமே யென்ப
மருவுளத் தாற்செ யாற்றான் மோசத தீர்த்த மென்ப. ௫௫

அத்தடம் படிவா ரெய்தும் பேற்றினை யாரறையற் பாலார்
மெத்தடம் படிறு தீமை வெவ்வினை மறமைம் பாவங்
கொத்தொடும் பொடியு மன்றே நுறுகிநேர் நோக்குங் காலை
யொத்ததிற் படியி னுள்ளும் பொருளெலா மொருங்கு மல்கும்.

தேக்குண்ட வமுதைக் கொண்டு செம்மன்மு னெய்துங் காலைத்
தாக்குண்டு சிதர்ந்த வந்தத் தண்டுளி வீழ்ந்த பாங்கர்
மீக்கொண்டு தேவதாரு முளைத்தெங்கு மிடையு நீராற்
கார்கொண்ட தேவதாரு வனமெனக் கழறு ஞாலம். ௫௭

வாய்ந்ததே வதாரு வனமென வொருகாற் சொல்லிற்
பேயினைப் பெருகு பீழைப் பெரும்பவ முதலாச் செவ்வே

மாயுமா லன்ன தானம் வதிபவ ரெய்தும் பேற்றை
யேயுமா றுரைக்க வல்லா ரேவரே யெரியுங் காலே. ௩௮

கருடச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் — ௧௯௯.

ஐந்தாவது-வசிட்டச்சருக்கம்.

வானோ ரேத்துந் தாமரை நான்முகன் வளர்ஞாலந்
தானோ வாது பல்கிடு வண்ணந் தனையன்னி
யீனோ ரேத்த வொன்பது மைந்த ரீனிதின்று
ஞானோர் தம்மிற் றூயவசிட்ட னருண் மிக்கான். ௧

தன்னைத் தந்த தந்தையை யொக்குந் தனிமைந்த
னென்னச் சொற்ற வாய்மையின் மேற்கோ ளெனலானான்
பன்னற் கொத்த நான்மறை முற்றும் பயின்றவான்
முன்னிற் றெல்லா மெய்து தவத்தின் முதனின்றான். ௨

முற்றத் தேருந் நான்மறை யீற்றின் மொழிதந்த
செற்றத் தோராத் தத்துவ மாயுஞ் செயல் கொள்ளா
மற்றச் சித்தி யெய்திடு மாறு விராமார்நூல்
கற்றுக் கற்றுக் கைவரல் காணுன் கவல்கின்றான். ௩

இனிதந் தென்னே யென்று வெறுத்தவ் வயினின்றுந்
துனிதந் தேகித் தந்தையை யெய்தித் தொழுதெந்தாய்
வினைதந் தோவா வெம்பவ மாய மிகுஞான
நினைதந் தேனுக் கெய்திய தின்றந் நெறியென்றான். ௪

கடல்சூழ் ஞாலங் கண்ணி யடைந்து கருணைப்பால்
விடல்சூழ் கல்லா மாயவன் வைகி மிளிர்கோயிற்
படல்சூழ்ந் தேகி யாண்டுள யாவும் பவநாளு
மடல்சூழ்ந் தேத்திற் கைவரு மென்ன வனுகேளா. ௫

தேட்டந் தான்மிக் கானில னெய்தித் திருவாளன்
கோட்டந் தோறுஞ் சென்றினி தன்பு கொளும்வண்ணா

நாட்டும் பூசை நாடொறு மாற்றி நனிநாடி
மீட்டுங் கொண்ட வன்ன துறுதான் மெலிகின்றான். ௬

காணு நின்ற குன்றின் விளக்கிற் கணுனுஞ்சிர்ச்
சோணு டெய்தித் தூய களப்பாள் புகுபோழ்தத்
தேணு ரோர்சொ லித்தல நிற்றி யெனல்கேளாச்
சேணு டேத்த வவ்வயின் வைகுஞ் செயல்பூண்டான். ௭

முருகா ரிண்டைப் பூவரு மேலோன் முதன்மைந்தன்
றிருகா லன்போ டேந்தை தனித்தென் றிசையின்பா
லொருகோல் வீழ்ச்சிக் கண்ணொரு பொய்கை யுளதாக்கிப்
பெருகா நின்ற மாதவ மாற்றப் பிறழ்கின்றான். ௮

சுற்றுந் தீயுய்த் தவ்வழி நின்றுந் தொகுபந்த
முற்றுந் தீய நீரிடை நின்று முனைவன்பேர்
கற்றுந் தீர்த்த நூடல் கரைந்துங் கடியொவ்வாத்
துற்றுந் தாமே காண்முத லுண்டுந் தொகவாற்றும். ௯

ஏற்றை ஞான்று மெல்லுயி ருள்ளு மியலுஞ்சிர்ப்
பொற்றை யேந்தி பூங்கழல் போற்றிப் புகல்பூசை
மற்றம் மாயோற் காற்றி மகிழ்ந்து தவமல்கக்
கற்றை வேணி மாமுனி யாற்றுங் கவறீர. ௧௦

செய்யா நின்ற மாதவ நோக்கிச் செறியருளிக்
கையா னன்றே யெய்துபு நின்றன் கவலென்னே
யுய்யா நின்றே யுன்னுவ தோதென் றுரைசெய்ய
மெய்யா னன்பிற் போற்றி மெலத்தான் மொழிகின்றான். ௧௧

தீயா வன்பி னித்தலு மையா நினையேத்திக்
காயா வன்பிற் றீவினை கட்டின் னருள்கொண்டே
வீயா வின்பத் தத்துவ மொன்றே விழைவுற்றேன்
மேயா வன்புற் றெற்கருள் செய்தி வினையிய. ௧௨

நன்பா லன்பா லெய்தினை யின்போ டிவணென்று
நின்பா லென்போ லுள்ளுபு நிற்போர் தமதுள்ளத்
தன்பா லின்பே கொள்ளு வருக்கொண் டருள்செய்வா
னன்பா லெவ்வெம் மெய்துதல் வேண்டு நசையேனல். ௧௩

யான்கண் டுள்ள விப்புன லாடற் கியைவுற்றார்
வான்கண் டுள்ளு மாவள மல்கி மகிழ்தந்தே
யூன்கொண் டாரும் பந்த மொழிப்பி னொருவாநீ
தான்கொண் டார்வை குந்த முலாவந் தருகிற்றி. ௧௪

என்று வேத்திக் கூறும் வசிட்டற் கிறைமேலோன்
றன்று வார விவ்வர முற்றுங் கனிதந்தோ
நின்று மத்தா லோர்புக மில்லூர் நிலவுற்றே
மன்று நிற்க வென்று குலத்தண் மருவுற்றான். ௧௫

குடமும் மல்லும் மாடிய கோமா னுரையாமுன்
மடமுங் நின்ற பேது மகன்று வளர்ஞானத்
திடமும் மல்க வல்லிய மாடி செயல்கண்ணித்
தடமல் குள்ளந் தான் மகிழ் வுற்றான் றவநின்றான். ௧௬

அன்றே தொட்டத் தீர்த்த மவன்றன் பெயராலே
நின்றே யுன்னிற் றத்துவ சித்தி நிறைதந்து
நன்றே மல்கிற் றப்பதி யன்று னவின்றும
மொன்றே யுற்ற தேய்ந்த திரேதா யுகமம்மா. ௧௭

வசிட்டச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள்—௧௭௪.

ஆறுவது முனிதீர்த்தச்சருக்கம்.

சால்பால் யாருங் கண்டு பயன்கொ டனிமான
வேள்பால் வாளி விழ்ச்சி யிரண்டின் மிசைதென்றற்
கால்பாய் பைம்பூம் பொய்கை யிலங்கு மதுகண்டோர்
நூல்பா ராட்டும் பற்ப றவத்தோர் றவனுங்கால்

ஒல்லா வஞ்சக் கூற்றியல் வென்றோன் முதலுள்ள
நல்லோர் கண்ட நன்புனல் யாவு மொருநீராய்ப்
பல்லா ரேத்து மாமுனி தீர்த்தப் பெயர்பண்பிற்
புல்லா நின்ற துள்ளிய நல்கும் புகழ்பெற்றே.

வேறு.

ஆய முனிப்பேர்த் தடத்தவர்க ளளவின் மணிகள் பெறக்குயிற்றித், தூயவொருகாற் புறத்துமெழிற் றுறைக ளமைத்துக் கோட்டுமிசை, மேய மணிமண்டபஞ்சமைத்து விளங்குமிலஞ்சி தனிற்கஞ்சம், பாய கழுநீர்நீலமுதற் பலவுண்டாக்கிநனிமகிழா.

சார வுயர்ந்த வத்தடத்தின் றடங்கோட் டிருந்தே யம்முனிவர்
சேர வணைந்து நம்பாணர் செறிய வங்கந் தனைநல்கிப்
போர வுகந்த வருளாளன் பூசை யாற்ற வெம்பெருமான்
பேருங் கருளப் புள்ளூர்ந்து பேணு முனிவர் முனம்வந்தான்.
கண்டார்கருணைக்கடலனையகையா ழியனை நம்பிறவி
விண்டாயின்றே யெனவடிக்கேவிழுந்தா ரழுந்தாப்பேருவகைத்
தண் வெள்ளத் தெழுந்துசிரந்தடங்கைகுவியாவானந்தங்
கொண்டார்பண்டைப் புண்ணியத்தின்கூட்டம் பயந்ததெனத்
[துதிப்பார். ௫

எறிநீர் வேலைக் கடன்ஞாலத் திருக்கு முயிர்க ளொருங்காக,
வெறியார் கமலத் திருவீட்டின் மேவிப் படைப்பாய் நீயன்றே,
வெறியார் கமலத்திருவீட்டின் மேவிப் படைப்பாய் நீயென்னிற்
சிறியே மெம்மை யினிப்படைத்தல் செய்யா தொழித்தல்
[வேண்டுமே. ௬

போக்கி ஞன்கு முகங்கொண்ட புத்தே ளன்றி யெவ்வுயிருங்
காக்குங் கருணைப் பெருந்தெய்வ நீயெனி யதுவுங் கண்டோமே
காக்குங் கருணைப் பெருந்தெய்வ நீயே யதனு லெம்மையினி
யாக்கும் பிறவிக் கியையும்வினை யாக்கா தளித்தல் வேண்டுமே.

விலைய வேலேந்திக் கயிலை யிருந்து கடைஞான்றி
லிம்மூ வுலகி னுயி ரனைத்து மிறுக்கு மொருவ னீயன்றே
யிம்மூ வுலகி னுயிரனைத்து மிறுக்கு மொருவ னீயென்னி [மே.
னெம்மூழ் படுத்துன் வைகுந்தத் தெம்மை யிருத்தல் வேண்டு

இன்ன வண்ண மிருந்தவத்தி னிருக்குந் தருக்கின் முனிவ ரெலாம், பன்ன வண்ண லெம்பெருமான் பனவர் வேதப் பொருளிருந்தோ, னென்ன வெண்ணி நீர்முயன்ற தியாதே யாகவொருங்குரையின், சொன்ன வண்ணந் தருதுமெனத் தொழுது
[முனிவரீதுரைப்பார். ௮

நுவலற் கியலாப் பேரின்ப நுனித்தே யிழைத்தே மதுதந்தில்
வவலின்பொய்கைப்ருகுற்றோன்பிற்படிந்தோரவர்க்கண்டோர்
தவலி னுவ திதன்பெயரைச்சாற்றினோர்தம்பவங்கடிந்து
கவலைபோக்கிப் பெரும்பேறு கைக்கொண்மாறு கரைகென்ன.

பணில நேமி பயிறடக்கைப் பரம மூர்த்தி யகமகிழ்ந்து
தணிவி லுங்கள் மனப்படியே தந்தோம் வரங்கள் படிந்தோர்தம்
பிணிமுற் றொருவு மிவ்விலஞ்சி பிறங்க நுங்கள் பெயராலென்
றணிகொ ணந்தி யாவருக்கு மானந் தன்னை யணுகினன். கஎ

முனிவர் தொடலான் முனிதீர்த்த மெனும்பேர் பெற்றவப்பாழி,
கனிவிற் படிந்து களப்பாளெங் கருணைக் கொண்டல்பதம்பணிந்
தோர், பனிசெய் மூவேழ் பிறப்பொருவிப் பளகிலாதுன்னைகுந்
தந், தனியன் படிவந் தாமேவிச் சார்ந்து வாழ்வா ராய்மினே.

முனிதீர்த்தச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள்—கஅஅ.

ஏழாவது கயேந்திரவரதச்சருக்கம்.

திருந்தும் பரிமே தமோர்நூற்றினைச் செய்து சேண்மேற்
பொருந்தும்பர் தன்பெரின் னடித்தாமரை போற்றி செய்யப்
பருந்தும் பலவும் படர்வச்சிர மங்கை பற்றி
யிருந்தும்பர் நாடு தனியாட்சிசெ லுத்த மிக்கான்.

கழிவா யொருங்கு செழுந்தாமரைக் காடு பூத்தாங்
கொழியா வுடலெங் கணுமேனி யொளிர்ந்து தோன்றும்
விழியா யிரத்தா னிமையாதயி ராணி மேனி
வழியா ரழகுண் டளமோகையின் வைக மன்னோ.

முன்மந் திரியோ தியதெய்வயில் கொள்கை முன்னி ௩
நன்மந் திரமாக் கினவென்னலக் நங்கை புல்லுங்
கன்மந் திரிவின் றியற்றும்பல் கரண மெல்லாந்
தன்மந் திரமா ருளத்துள்ளித் தழைக்க நெஞ்சம்.

வெப்பத் துறுசெந் தழலித்தரை வெள்ளி மாட்டே
துய்ப்பக் கொடுத்த வவிதந்தன துய்த்து [illegible]
செப்பத் திகழ்சே வடித்தாமரை [illegible]
முப்பத்து மூன்று வகைத்தேவர் [illegible]றைஞ்ச. ச

மானேர் விழியாள் சசியின்சொன்மகிழ்ந்து நாப்பட்
டானு தரத்தி னிடைதாழ்ப்புழி[illegible]ய னல்லார்
கானேர் குழலா ரமங்கையர் கண்டு மாங்கர்த்
தேனேர் சுவையின் னிசைபாடிச் செவி[illegible]ரப்ப. ரு

நினைக்கப் படுவ தெவனென்றய னின்று [illegible]
நனைக்கப் படுநற் பசுகல்லிசை புல்லு சேர[illegible]
தனக்கெப் பருமா மணியாதி தனைப்பி லாத
வினைக்கொத் ததவி முறையேவிளம் பேவல் கேட்ப. சு

கிருதா சியுருப் பசிமேனகை கேழ்கொ ளொட்டோர்
வருதா சியுருப் பசியாடக மானு கீரார்
பெரிதாசை யோங்கபீ பிறழ்மங்கல மெட்டுமேந்தி
யொருநிரா வணைப்பான் குறுமஞ்ஞையி னேகை யொங்க. எ

வாள்விச் சையர்தா னவர்சித்த ரியக்கர் மன்னும்
வேள்விச் சையபிந் திடுகந்தரு வத்தர் வேதக்
கேள்விச் சையமா தவர்கின்னர ராதி யானோர்
நீள்விச் சையினேத்தி நிரந்தனர் பாங்கர் நிற்ப. அ

தன்பாற் புகமெழுங்கு மிடைந்து தழைந்த தென்ன
நன்பாற் சுதைநா டுபொங்கி வழிந்த தென்ன
மின்பாற் கொளுநுண் ணுகப்பரிரு பானு மேய
பொன்பாவு காழ்பற் றினர்சாமரை போந்தி ரட்ட. கூ

கலைமுற்று நிரம்புழி மீண்டிக் கணங்கொ டேவர்
நிலைமுற்ற வருந்துதல் காரண மாக நேடி
யலைமுற்றியவெண் மதியுச்சி யடைந்த வாபோற்
றலைமுற்று கொற்றத் தனிவெண்குடை மேனி மும்ற. க0

பைம்பொன் னிரந்து சுடர்பாயும்வை குந்த நாப்பட்
செம்பொன்கொள் கோட்டத் திருமாமணி மண்ட பத்தி

லம்பொற் றவிசிற் பெருமானிருந் தாங்கு மன்னோ
வும்பர் பெருமா னொளிர்கட்டிலின் வீற்றி ருந்தான். ௧௧

அவ்வேலை யிற்கந் தருவக்குழாத் தாடலோடு
செவ்வே யுறுபாட லிலக்கணந் தேர்ந்து மேயா
ரெவ்வே லையினும் புருகூதன் மகிழ்ச்சி யெய்த
வெவ்வேறு பயிற்றுபு பாயிரம் பெற்று மிக்கார். ௧௨

ஆனாத காட்சி யிருகந்தரு வத்த ரன்னோர்
மானார்க ளோடு விசும்புக்கிறை யாகி வைகுந்
தேனா றருங்கற் பகத்தாரினன் செப்பு மாற்றால்
வானா ரிசைசேர் நடமாடல் வகுத்தல் செய்தார். ௧௩

கையா ழிசையு மிடற்றுக்கனி பாட லுந்தம்
மெய்யார் குறிப்பும் பிறழாது வியப்ப நாட்ட
மையூர்தி யுள்ள மகிழ்ந்தும்மில் விழைந்த வெல்லா
மெய்யாது சொன்மி னவையீது மிங் கென்று சொற்றான். ௧௪

கடன்ஞால காப்பட் கணத்தோடு களிப்பி னெய்தி
மடலார் பொழிலி னுகர்வாதி மகிழ்ந்து தேக்கி
யடல்வே லிறைவ விலுண்மீள் வுறைதி யென்னத்
தடவாள் வயிரத் தவனின்னது சாற்று வானால். ௧௫

ஞாலந் தனின்மிக் கதுசெம்பிய னாடந் நாட்டி
னூலும் படியே யினிசேலவ னாய்த வத்தோர்
மாலோன் பதநாடி யியங்குநர் சீற்றம் வாயா
தேனுந் தரத்திற் செறிகிற்றி ரெனவி டுத்தான் ௧௬

சொற்கொண்டு சேணீத் தனர்துய்க்கு மிடம்பெ றாதார்
விற்கொண்ட திண்டோள் வளவன்றிரு மேய நாட்டுண்
மற்கொண்ட ராசேந் திரசோழ வளங்கொ னாட்டிற்
கற்கும் புறமார் காம்பைத்திரு நாடு புக்கார். ௧௭

வேளாண் குலத்துக் களப்பாள னெனவி ளம்பு
தாளாண்மை மிக்கான் றனதாட்சியிற் றன்பெ யர்த்தாய்
நீளா தரத்தெம் பெருமானிலை நின்ற மூதூர்
நாளார் மலர்ச்சோ லையைக்கண்டன ரண்ணி னரால். ௧௮

[வேறு.] நறுமணம் விரிவன நகைமல ரிலஞ்சி
நிறைமது வொழுகுவ நிரையிதழ் நறவங்
குறுநகை புரிவன குளிரிணர் மௌவல்
செறிமிஞி றுரறுவ திகழ்தரு குரவே. ௧௯

சிறியவர் திருவுறு தகையன வடைநீர்
நறுநிழ லொருவுபு நளிவன வொருசார்
குறுநகை யவர்வடி விதுவெனல் கொளவே
முறிபல மிடைவன முகிழ்படு செயலை. ௨௦

கடல்வண னடியவர் கருணைசெய் திடனு
முடனுறு பவமற வுயாறி வடைவே
மடைபவ ரெனமதி நுதலவ ரயினோக்
கிடமலர் விரிவன விடைபடு திலகம். ௨௧

மிடைதரு மவர்நகை மிகவமை தொழிலுக்
குடையவின் மதனடு படையொடு முறுமுன்
றடையறு சரணி தருவது கருதா
விடையற மலர்வன விரைபடு நறுமா. ௨௨

நகையினு முகையினுந் தகைவினு நயனில்
வகையினு மிசையினு மகிழ்தருக் குதவும்
பகையுறு முதவியெம் வயிற்பரிந் தருணு
மிசைபெரி தெனப்பொழி லெழின்முகை மலர்வ. ௨௩

மணமகள் கவலுற வரைவுறு மகளிர்
புணைநல மிடலவர் நுகர்வது பொருவு
நணைவிரி பொழிலொடு குயிலின நயவா
வினைதர மயிலின மிடையற நுகர்வே. ௨௪

மிசைபடு குயிலொடு மிடைசினை தழையா
விசையறு மயிலடி முடியன வெழிலார்
நசையறு பவர்நல னுகர்மக னனுகிப்
பசையுறு பவளடி படிதரல் பொருவும். ௨௫

வேறு.

அப்பெருஞ் சோலை நோக்கி யதிசயித் திதுநாள் காறு
மிப்பெரும் பொழிலை யொப்ப தியாண்டுநாங் காணே மென்னச்

செப்பிளங் கொங்கைமாருஞ் செல்வரு மிடைந்து புக்குக்
கைப்பொலி மலராற் சோலைக் கட்பொலி மலர்கொய் குற்றார்.

புரியவிழ் போது கொய்வான் பொன்னனார் செங்கை நீட்ட
வரியணி கச்சு விம்மி வளர்கொங்கை ஞெமுங்க நோக்கிப் [ன்
பெரிதுளங் குலையுங் கேள்வர் பிறங்கற்றோ ளிவர்ந்து கொண்மி
பரியலி னென்னத் தாழ்ந்து பற்றின ரேந்தி நிற்பார். ௨௭

அம்மலர்க் கைக வீட்டி யணிமலர் குறுங்கா லந்தச்
செம்மலர் கொழுதும் வண்டர் செறிமலர்க் காந்த ளென்றக்
கைம்மலர் பாய்ந்து மீள்வ கருங்கொண்டல் சமய மல்லாப்
பொய்ம்மலி பிறபாற் புக்கு மீள்வுறு மதிஞர் போன்றே. ௨௮

ஏனுறு நறும்பூக் குற்றங் கிகந்திடப் பட்ட கொம்பர்
தோணலை முண்டு நீத்த தோகையர் போன்ற வோங்கி
மாணுறப் பூத்துக் கைக்கு வயப்படாக் கொம்பர் கேள்வர்
சேணுறு காலை நன்மைப் பட்டசே யிழையர் போன்ற. ௨௯

பருமணி யிமைக்குஞ் செம்பொற் பைந்தொடிப் பாவை மாருங்
குருமணி யிமைக்குந் திண்டோட் குமரருங் காவு கூடி
விரிமலர் கொய்து சூடி மீளுறும் வேலை புக்கா
னெரிகதிர்ப் பருதிச் செஞ்சுட் டிரவிமேற் றிசைக்க ணன்றே.

மின்னுறை மருங்கு லார்த மென்குழற் கவிர்பூ வேய்ந்து
கன்னிறை திண்டோண் மைந்தர் கைசெயக் கண்ட வெய்யோ
னன்னவின் மாதர் கூந்தற் கவிருமீ னனைய பல்வீத்
துன்னின னணிவ லென்றத் துணைவின்மேல் வேலை புக்கான்.

அடியவர்க் கருள்கூ ராழி யங்கையான் றன்னை யேத்தி
நெடிதியல் கலுழ னன்பர்க் களிப்பது நெறியாக் கொண்டு
கடிதுமேற் றிசைக்கண் வந்த காட்சியே கடுப்ப வொல்லா
மடிவில்வல் லிருண்மேற் கொண்டு மாலைவந் திறுத்த தன்றே.

மஞ்சுதோய் சோலை யீனும் வான்றளிர்ப் படலை யெல்லாஞ்
செஞ்செவே யாக யூடல் செறிந்துழிக் காளை யன்று
ரஞ்சொலா ரடிவீழ்ந் தாற்ற வவர்சினந் துதைக்குந் தோறும்
பஞ்சிதோய் குஞ்சி யேய்ப்பப் பரந்தது செக்க ரம்மா. ௩௩

முந்தெங்கும் பரந்த செக்கர் முறைமுறை கரப்ப ஞாலம்
வந்தெங்கு மிருண்மிக் கார்ந்து மன்னுயிர் விழியிற் செம்மிச்
சிந்தும்பல் சமயம் பேணித் தெளிதரா வறிவு மாழ்கி
யைந்தங்கம் பெறுதார் நெஞ்ச மாமெனக் கனவிற் றன்றே. ௩௪

சோலைகள் வறிய வாகத் தோகைய ரோடு மீண்டிச்
சாலநன் மலர்க ளெல்லாந் தப்பறக் குற்றும் பற்றுப்
பாலவென் றுணர்ந்து சேண்மேற் கற்பக முதவும் பல்பூப்
போலவிண் ணெருங்கப் பூத்த பொருவறு மீன்க ளெல்லாம். ௩௫

தேனென்று செஞ்சொ லாருந் திண்டிறன் மைந்தர் தாமு
மானின்ற மதனப் போரின் மலிதரல் காணு மாசை
தானின்று பிடர்தொட் டுந்தத் தன்மதி யதனைக் காட்டான்
வானென்றி யுதயஞ் செய்தான் மானமேன் மலையின் பாலன்.

கல்விபோ லெரிந்துந் தோராக் கயவர்த முள்ளம் போலப்
பல்கிய மங்குல் சான்றோர் பரிந்தருள் பாலித் தன்பா
னல்கிய மதிமே லோங்க நவையொரீஇ மடிந்தாங் கும்பர்
மல்கிய மதிமே லோங்க மென்மெல மாய்ந்த தன்றே. ௩௭

வளரிரு கோட்டுப் பொன்னி மலிர்நிறை நீத்தம் பாயக்
கிளர்தரு கூழி னும்ப ரிளநிலாக் கெழுமிப் பாயத்
தளரிடை மாதர் மைந்தர் தணிப்பருங் காத லோங்க
வளவெரு மடுத்திட் டன்ன நறவுணு மூற்ற மிக்கார். ௩௮

மறையயில் வேள்வி வேட்டு மாந்திடு சோம பான
முறைமையிற் குமர ரோடு மொய்குழ லார்கள் காமத்
துறைபடு வேள்வி வேட்டுத் துய்க்குநர் மாறி மாறி
நறைநுகர்ந் தந்த ணாளர் செயலிடை காட்டு கின்றார். ௩௯

நுதுப்பருங் காமத் தீக்கு நொடைமைசெய் மதுவை வாக்கி
விதுப்புறீக் கெய்த வின்ப வெள்ளத்திற் கிடைகொள் கிற்பார்
மதித்தெழு வேள்வித் தீயின் மலிரவா வுதிநெய் வார்த்துப்
பதித்தபே ரின்பின் வைகும் பனவரைப் பொருவு கின்றார். ௪௰

நறவெனும் பண்டங் கொண்டு காமநீர் வெள்ளக் காமர்
செறிகடல் கடக்க வோடிக் கீர்வருங் கரணத் தீவத்

துறைதொறும் புகுந்தாங் கின்பத் தொகுபொரு ளினிதினீட்டி
யுறைதர மீள்வர் கூல வாணிகச் சாத்து மொத்தார். ௪௧

வள்ளத்தில் வாக்கி யூக்கா மதுவினை மகிழ்ந்து தேக்கி
வெள்ளத்திற் பெரிய காம வேலையிற் கிடக்கிற் பாரோ
டுள்ளத்தை யேதின் மாத ருழைவிடுத் தூரறி யோடுங்
கள்ளத்தைக் கண்டு தள்ளிக் கறுவுகொள் வாருஞ் சில்லோர்.

மெய்தரு கலவி நாப்பண் வெஞ்சமந் தொலைத்தார்ப் பற்றி
நெய்தலைப் பெய்து செங்கை பிற்கொளீஇ நிணக்கு மாறே
மைதரு குஞ்சி பாதத் தலத்தக மருவத் தாராற்
கைதகப் பிணித்து மாதர் காளையர் தோல்வி காண்பார். ௪௩

இவ்வழி யாழின் வல்லா ரியாவரு மின்ப மென்னும்
பவ்வநன் மகர வேலை படிந்தன ரிறுதி காணு
ரவ்வழி நிகழும் வேலை யறிஞரைப் பழிமேல் வைத்தான்
வெவ்வழி நிகர்ப்பக் கங்குன் மென்மெல வொடுங்கிற் றன்றே.

எரித்தெழு செல்வன் வைப்பென் றிரவெனு மாதைச் சேரா
வருத்தியி னின்ப மார்ந்திட் டகல்வுழிக் காலை யன்னு
ருரிப்பொரு ளொருங்கு வாங்கி மென்மெல வொருவும் வஞ்சப்
பரத்தையர் போலக் கங்குல் பயப்பய வகன்ற தன்றே. ௪௫

மன்னுயி ரனைத்தும் விஞ்ச வல்லிருண் மன்னன் வெங்கோற்
கின்னுயி ரஞ்சி யாண்டு மியங்கில வொடுங்கி மாழ்க
லுன்னினன் பிறிதொன் றுள்ளா னுடன்றிகல் கலக்கி ஞாலந்
தன்னிலைப் படுத்த வேண்டி நளிந்துகுன் றிவர்ந்தான் வெய்யோ[ன்.

ஓடரிக் கருங்கண் மாத ரூடினர் புலந்து போக
வூடலுக் கிறுதி காணு ரொள்ளிழை யணங்க ரைக்
கூடின ரின்பந் துய்த்தார் கூடலு முடிவு காணுர்
பாடெரி சுடர வெய்ய பருதிவந் ததனைக் கண்டார். ௪௭

விண்ணெனுந் தடத்துப் பன்மீன் மென்னலா ரினிது சூழத்
தண்ணெனும் பனிநீர் வீசிப் புனல்விளை யாட்டிற் சூழ்ந்த
வெண்ணிற மதிகீழ்த் திக்கில் வெய்யவன் றோன்றக் கண்டு
துண்ணென வெள்கித் தோன்று தொடங்கிய நீட்டத் தோடும்.

நன்றெனப் பொலிந்த திண்டோட் குமரருங் கோதை மாருங்
கன்றலில் கலவி வெள்ளக் கடல்கடந் தரிதி னேறி
யன்றுபோற் பன்னு ளின்பி னார்ந்துழி வைகலொன்றிற் [றன்றூர்.
றுன்றுநீர் விளையாட் டெண்ணிக் குழாத்தொடுந் தொடர்ந்துசெ

பானிற வன்ன மென்னப் பாய்புலிக் குழாங்க ளென்ன
மானிறப் பிடிக ளென்ன வயக்களிற் றீட்ட மென்னக்
கானிவர் மஞ்ஞை யென்னக் கடுஞ்சின வேற்றை யென்ன
மேனவில் யாழ்வல் லீட்ட மென்மெல நடந்த வன்றே. ௫௦

குடமெடுத் தாடி நின்றோன் குலத்திற்கு வடமேல் பாலாற்
றுடைகளோ ரைந்தின் வீழ்ச்சித் தூயநற் புலத்த தந்நாட்
டடநெடும் பாலின் வேலை தமியனைத் தணவா வன்பிற்
கெடலரும் பொய்கை யாகிக் கெழுமிய தனைய தொன்றே. ௫௧

கோடெலாஞ் சந்தச் சோலை குறையெலா நாவி வாச
மாடெலாம் பளிங்கிற் செய்த மண்டப மருங்கு சூழ்ந்த
காடெலா மௌவ லேனோர் கருதலாம் படிய தோவன்
றாடெலாங் கமல மன்ன தடத்திடை யுவந்து புக்கார். ௫௨

குவளைவா ணெடுங்க ணாகக் குமுதமே வாயாக் கஞ்சந்
திவளொளி முகமாப் பாசி செறிகுழ லாக வள்ளை
செவிகளா வுறுப்பெ லாந்தான் பிறகொடு தெரிவை மாரை
யுவகையி னெதிர்கோ ளெண்ணி யுற்றது போந்தண் பொய்கை.

நரந்தமே கமழு மேனிக் கின்னரர் நளிந்து புக்குப்
பரந்தபே ரமலை கேட்டுப் பதம்பெயர்த் திடுத லாற்று
வரந்தையே படைத்த வன்ன மவர்நடைக் கறவுந் தோற்று
விரைந்துதீப் புகுந்தாங் கந்தா மரைமலர் வெருவிப் பாயும். ௫௪

ஒப்புமை சிறிது தம்மை யொத்தெதிர் கொண்ட நன்றிக்
கப்பெருந் தடமா மங்கைக் கருகறை குறையென் றெண்ணி
மெய்ப்படு கலவை நாவி வியன்புழு கெனைத்தும் வாங்கித்
தப்பற வுய்த்திட் டாரத் தாழ்குழற் றைய லல்லார். ௫௫

மலையெடுத் தனைய கொங்கை மாதரார் முகமுங் கண்ணு
மலையடுத் தறிந்து பாங்க ரவிர்மலர்க் கஞ்ச நீல

நிலையெடுத் தலர்ந்தெ னெவ்வா நீர்மையீர் வெள்கி லாதீர்
தலையெடுப் பென்னை யென்று தாழ்ப்பன கருணை பாரா. ௫௬

குவிதரு கொங்கை மாதர் குடைந்தன ராடும் போழ்தி
லவிர்முக மழுந்துந் தோறு மலைபட வமிழ்ந்துங் கஞ்சஞ்
சவியினை னிகர்த்து நட்ட தன்மையாற் சாயும் போலு
முவகையி னுற்றோர்க் குற்ற துறவரே யதின் மேலோர். ௫௭

காவியைக் கயலை வேலைக் கடிந்தகண் ணணங்கே யன்னா
ராவியை யனையர் தம்மோ டாடின ரலங்கற் றெண்ணீர்
வாவியைத் தம்போ லாக்கி மகிழ்ந்துழிப் பட்ட தொன்று
நாவிடை நுவலல் சாலா நவையுரை நடைந்த னன்றே. ௫௮

வேறு.

முடியாவுங் கொருமூவகை முறையேகடை நாளின்
மடியாவரு சுடர்கால்வது மனமேவது கருதி
னிடியார்கட லிடைமேவுள இடைநாளினி லணைய
கொடியாரழ லுருவாகிய கொடுமாமுனி வுடையான். ௫௯

மிறைபட்டெழு துறைமுட்டிய மிடன்மட்டிட வுடலா
நறைபட்டெழு படலைத்தொடை நவைபட்டது கருதாக்
குறைபட்டற வொறீயத்திறல் குமையப்பெரு மலையின்
சிறைகட்டவன் வறுமைப்பட வுரைசெப்பிய திறலோன். ௬௦

காயத்திரி யாமேதிரி கேடுங்காம நடுங்கக்
காயத்திரி யாமாதிரி கானத்தவ னருள்வான்
காயத்திரி மூர்த்திப்பெருங் கடவுட்டொகை திகர்வான்
காயத்திரி முதனான்மறை கரைநாவொடு புரைவோன். ௬௧

முளரிப்பதி முதியோன்முதன் முதற்றேவரை மதியான்
விளரித்திரு மொழியார்மயல் வெஃகாச்செய லஃகான்
களரிப்பதி யுறைவோன்றரு வாசன்னெனக் கழறுங்
கிளரிப்பெய ருடையானனி கெழுமாதவக் குழுவோன். ௬௨

தன்னிற்றவ வலியிற்செழி பவர்பற்பலர் தழுவ
மின்னிற்றிகழ் சடிலத்தொகை வீழொப்பன தாழப்
பன்னிப்பல மறைசந்தைகள் பயிலும்பொலி குழும
முன்னிக்கவு சிகநற்புன் முடிக்கற்றைகை படிய. ௬௩

தோளிற்பொலி பணிலக்குழி சுடராழியின் குறியு
நாளிற்பொலி வெண்டாமரை நகுமாதிரு நாமக்
கேளிற் பொலி மண்காப்பொடு கிளர்வுற்றுவின் சுடருந்
தாளிற் பொலி தவனன்றனை யிகழ்மாறு தகைப்ப. ௬௪

எத்தேவரு முடியால்வரு மெந்தாளினை யிறையோர்
முத்தேவரின் முதற்றேவென முதுநான்மறை நுவலு
நத்தேவரு கைத்தேமனு நாராயண நமவென்
றொத்தேவரு முளத்தோகையி னோவாவுரை தாவ. ௬௫

களனிற்றலை மிசையிற்செழுங் கரனிற்கமழ் குரல
நுளவத்திரு மணிக்கோவையுந் தொகுவெண்மறை மணியி
னளவிற்படு திருக்கோவையு மமைவுற்றன கஞல
வுளதத்துவ தெறியுற்றுள மூவகைக்கடல் படிய. ௬௬

கதிர்நண்பகல் மிசைசேக்குமக் காலைத்தன குழுவோ
டெதிர்தண்புன லாவிக்கரை யெய்தாவவன் வெய்தா
முதிர்தங்கிளை மொய்ப்பப்புனல் விளையாட்டயர் முயக்கிற்
பிதிர்கொங்கையர் தம்மோடவர் பெயராங்கலை கண்டான். ௬௭

தன்பான்மறை பயின்மாணியர் தம்வாய்மொழி நெறியே
யன்பாவிவ ணகல்வீர்புன லாடுஞ்செய லொழிவி
யென்பார்முனம் வெகுளாவிடை நகையாநனி யிகவா
வன்பாவிவன் மருவீர்விரைந் தகல்வீரென வகுப்பார். ௬௮

நங்கோமக னக்கஞ்சிறி தேனும்மதி நாமே
வெங்கோபமொ டுரையாடுதிர் மிகைபட்டினி நந்தோ
விங்கோதையின் யாமாடுமி டத்தெய்தலி ரென்றார்
சங்கோலிடு கையார்நகை தனைவாதகந் தருவார். ௬௯

வேறு.

அடுத்திவ் வாறவர் நுவலலு மருந்தவ னுள்ளங்
கடுத்தெ ழுந்தது காலவெந் தீயினு மும்மை
தொடுத்த சீற்றமத் தீயினை யுடனுனுக் குற்று
விடுத்தகன் றனன் வெங்கதிர்ச் செம்மல்வின் னகமே. ௭௦

குலகு லைந்தது கற்றமு மாற்றமொன் றுரையா
தலகு லைந்தன வறமற மந்தரத் தவர்தந்

நிலைகு லைந்தனர் கெட்டுயிர்ப் பெறிந்தனர் முதல்வ
ரில்கு மிக்கரை படுக்குய ரிசைப்பதிங் கெவனும். எக

திசைதி ரிந்திடச் செறியும்வின் மீனினஞ் சிதறி
நசைதி ரிந்தகன் ஞாலமேற் பரம்பிட நவைதீர்
மிசைதி ரிந்திடு கோளினங் கரந்திட வெருளா
விசைதி ரிந்தவக் கின்னரத் தலைவரை யியம்பும். எஉ

அரம்பு செய்தவர் தம்மிக லவர்களல் லாப்ப
திரம்பு ஞன்பிடை நிலைப்பது தின்னதும் பகவான்
பரம்பு மாக்கமென் கினத்தினுற் [illegible] மவன்மெய்
வரம்பில் பெண்குறி பண்டுபெற் றதுமறக் கனிர்கொல். எங

ஒடிவில் காமமொன் றாற்றங்கொண் டுளங்கவற் றுறுமே
னெடிய ஞானமுங் கல்வியும் வாய்மையு நெறியிற்
படியு நீர்மையு முறைமையும் பரிதுமற் றெனைத்து
மடியும் வேறு வேர்கொண்டு மடிவளர்ந் திடுமால். எச

ஆய காமமற் றெவற்றையு மறிகிலா ததன்மேன்
மேய வோர்பொரு ளுளதெனக் கருதுமோ விளம்பிற்
றீய யாவையு மீகட்டிடைச் சேரமற் றுயிர்த்துத்
தாயி னன்பொடு வளர்த்திடுந் தணப்பிலன் னதுவே. எரு

அனைய தும்மையின் கடர்த்தலா லறிவிலீ ரகலீர்
துனைவின் வந்தெதிர் சுளிப்பொடு தோன்றுவ புகன்றீ
ரினையும் வெங்களிற் றுருவொடு மிடங்கரின் வடிவு
முனைகு மூதத்தொடு பெற்றுநீர் முயங்குதி ரென்றான். எசு

இன்டை சேக்குமம் மகனினு மேற்றஞ்சா லொருவன்
கொண்ட சீற்றத்திற் கூறிய கொடுமொழி யோடி
யுண்ட காமந்தன் றலையெடா வாறுருந் தடக்கி
விண்டொ டுங்கிய விதலையை யோம்பிய தன்றே. எஎ

கள்ளக் கூற்றின்கைப் பாசத்தைக் கடுக்குமக் கடுஞ்சொ
லுள்ளத் தூடுசென் றூன்றிய திமைப்பின்மே லோங்கித்
தள்ளச் சத்தினுக் கடங்கினர் பின்னரத் தனைப்பில்
வெள்ளச் செய்கையான் பதத்திடை வீழ்த்திய தன்றே.

காக்கு மச்சமேற் கதுவவீழ்ந் திருகழற் போதிற்
புரத்தி யென்றசொற் பிணிப்புறப் பொருசினத் தோடு
மிரக்க மென்பதொன் றிடையெழுந் திகவெடி தாழ்வீப்
பரக்க வென்றதைச் சிறையிடைப் படுத்திய தன்றே. எகூ

சீற்றம் யாப்புறப் பின்சென்ற செழுமன மடங்கி
யாற்றல் சான்றதல் லிரக்கமே யருந்துணை யாக்கொண்
டேற்ற நோக்கிய வின்மொழி யிடையெழ முனிவன்
பாற்றி லாதவக் கின்னரர் தமையன்பிற் பகரும். அ0

இசைக்க [illegible]தன வலத்தலா னெழுந்தவெங் கதத்தின்
மிசைக்க லாமனை மயினிர் விறந்தது பூறு
வசிக்க லாயதும் மின்மொழிக் கிரங்கிய வகைத்தா
னசைக்க லாதொன்றிற் புணருமே நானிலத் துயிர்கள். அக

அங்கு ஞயினும் புலத்துற வறைந்தவெஞ் சாப
மெங்ஙன் மாற்றல் தொல்லுதும் வேய்வையா னெய்திற்
றிங்க ளீயிர்பட் டாயிரம் பருவமீண் டிகத்தக்
கூங்க ளுயதன் புனலிடை யிகன்றுபோ ருடற்றி. அஉ

காங்க விற்றினைக் கதுவலுங் கன்றுகை யாழி
யராவ ணைத்துயி லாதியை யழைப்பவன் றவனால்
விராவு றும்பெருஞ் சாலுமாங் கொருவழி வெருவ
வொராவி ருந்ததும் பதிப்பெயர்ந் திமென வுரைத்தான். அங

கல்வி நன்னலஞ் சான்றவன் கறுத்துரைங் கரைந்த
சொல்வி [illegible]ப்புறு மங்கதத் தோய்ந்தவன் குடிப்புகுஞ்
செல்வி [illegible]னுஞ் சேட்டைவக் குற்றவர் சாபம்
வல்வி ரைந்துற வடிவுபோய் [illegible] றனைவியே. அச

[illegible] கருணிறக் களிறெனக் கயத்துள்
[illegible]ரிய விற்றின கராவெனச் சேர்ந்தகக் கருவர்
[illegible] மூத்தொடு மேவலு மென்றமா தவனத்
துறைபு குந்தன னடித்தன் குழலிற் புக்கான். அரு

[illegible] வாயகந் தருவ
[illegible] வடிவிற் புக[illegible]

மிடங்க ராகிய கின்னரர் குழாத்தினுக் கிறையத்
தடம்பு குந்தழி வொரீஇயதாற் றருக்கியாண் டெய்த.

வேறு.

கடாநி லாவு மான யானை கரன மூடு லாவியே
விடா வெறுவி ராவு மாளி யாதி யாக மேவெலா
மடாவொ ராமை கான வோடி யாவி ராவ னுடியே
படாத வேறு கான மூடு பாறி யேக லாயவே. ௮௭

குலங்கொ டந்தி யின்பெ ருங்கு ழாந்த லைப்பெய் தின்புறற்
றலங்க மோதி நீண்ம ரந்த றைப்ப டுத்த டர்த்துமிக்
கிலங்கு கோட ழுத்தி நேரெ திர்ந்த குன்று மோதுபு
விலங்கு மண்ணும் விண்ணு மெய்வி திர்த்தி டப்பி ளிற்றுமே.

நீடு பொற்றை பல்ல வுந்தி ரந்த நீல வெற்பெனப்
பீடு பற்று வன்பி டிக்கு ழாம்பி றங்க நாப்பண்வன்
கோடு துற்ற டங்க வானி லங்கு கோடு கவ்வியாங்
கீடு பெற்றி லங்க வங்க ணின்பின் வைக லாயதே. ௮௯

ஒருங்கு நாறு மத்த டத்தொ ளிர்ந்து மல்கு தாமரை
மருங்கு நாடொ றுங்கொய் தெங்கள் வள்ள லாழி யங்கையா
னிருங்க ழுறு பூங்க ழற்கி யைந்த பூசை செய்யுமா
கருங்கை வேழ முன்னை யூழ்க லப்ப வாற்று நீரதே. ௯0

கமழ்ந்து டங்க லர்ந்து வண்டர் கண்டு தங்க ணங்களோ
டிமிர்ந்து வந்து தங்கு கஞ்ச மெஞ்ச லின்று றுந்தடத்
தமிழ்ந்தி யங்கு கின்ற தின்ற டங்க வுங்க லங்கிடச்
சமைந்த தன்கு லங்க டுன்றி டங்கர் தங்கு கின்றதே. ௯௧

பால டுத்த யாவை யேனும் பற்றி யீர்த்தொ றுத்துநீள்
வாலெ டுத்த டித்து மெய்வ கிர்ந்து வீசி வாய்மடா
மேல டுத்த காலை வெய்யின் மெய்யி லெய்த வீட்டமோ
டாவு முற்ற கற்ற டத்த கிர்ந்த கோடு மீதரோ. ௯௨

கதத்தி னுற்ற வத்தி னுன்க டிந்து சொற்ற வாய்மையே
மதக்கைம் மாவும் வெங்க ராவு மாகி முன்வ குத்தவா
றதர்ப்ப டாவொ ராயி ரத்தி னுய வாண்டு மங்கனிவ்
விதத்து லாய காலை யஃது வீடு நாண்ம லிந்ததே. ௯௩

ஊழி முற்று காறும் வேலை யூற்ற முள்ள டங்கல்போ
லாழி யான டிக்க ணன்ப னுற்ற னஞ்சொன் முன்னிருளா
வாழி வீடு காலை வல்லை வன்க ராவு ளம்புகூஉக்
காழி னெஞ்சொ றுப்ப வஃது கண்ணு மின்ன வாறரோ. ௯௪

நந்த டத்து வைக லேறு நாறு பூக்கு றும்படி
வந்த டுத்து றுஞ்செ யற்கண் மல்கி யல்கி யஃகிலா
தாய்ந்தி டற்கி லாத வாறு ழக்கி யேகு நீரவந்
தந்தி கட்கு நாத னைச்ச வட்டி யுண்ப னுனெனு. ௯௫

எண்ணி மன்ன வன்ன காலை யேதில் கான நாடியே
நண்ணு தன்ம லைப்பி டிக்கு லத்தி னன்ன லந்துபீஇ
மண்ண வெண்ணி யாம்பல் பல்ல வன்பி னோடு பின்வரக்
கண்ணி யூழ்வ லிப்ப வக்க யக்கண் யானை வந்ததால். ௯௬

ஞால மோர டிக்கு ளிட்ட நாதர் பாத பூசனைக்
காலு நீர்த்த டத்து மண்ணி யம்பு யங்கள் கொய்யநீள்
கூல மேற்பி டிக்க ணங்கு லாயு லாவி நிற்புழிச்
சால நீடு பொய்கை யிற்ற முங்கு தந்தி புக்கதே. ௯௭

விஞ்சு மஞ்ச ளங்கொ டந்தி மென்ற டம்பு கும்பொழு
தஞ்சி யங்க கன்றி டைந்த முங்கி டங்கர் பொங்கியே
கஞ்சி துங்க டுஞ்சி னந்தெ கிழ்ந்து நந்தி யந்தில்வர்
தெஞ்சி யும்ப லங்க தொந்தி னைந்து யங்க மண்டியே. ௯௮

தந்தி தாளி லொற்றி னைச் சலந்தி னோடு பற்றிமற்
றந்தி லத்த டக்கி மூப்ப வஞ்சி லாம லும்பலி
தெந்து நம்மை யீர்ப்ப தென்றி கன்று கூல மேறுவா
னுந்த விட்டி லாது மூடர் செய்கை யொத்தி டங்கரோ. ௯௯

மெய்ம்ம டுப்பு டன்ப டாது வெங்க ராவ கைப்புறக்
கைம்ம டுத்த கட்டி டைக்க டித்து வாங்க வஃகிலா
திம்மெ னத்தெ ழித்தெ யிற்றி னங்க ளென்பி லேறுமா
றம்ம மிக்க மூந்த வூன்றி யாங்கு வாங்க லாயதே. ௧00

வரையி ருந்த வொக்கும் வன்பி டிக்க ணஞ்செ றிக்கொள
புரையி பந்த பூச லீட்டு ரப்ப வன்னி தோர்ந்தெலா

திரையிருந்து வக்க ளிட்டிலீர்க மைக்க னேறுமா
கரையிருந்து பற்றி மேல்வ விக்க வக்க ளிற்றினே. க0க

களிறொ ராயி ரத்தின் மெய்ம்பு பெற்ற வக்க ராவினைக்
கெளிவ ராவு டைந்து சாம்பி யீர்த்த வன்பி டிக்குமாம
பிளிறி யோட ரீடு காட்டிப் பருஞ்ச லஞ்செய் தந்தியுந்
தளர்வு மேவி யங்க ரொந்து தாள்வி டுத்து யங்குமே. க0உ

வேறு.

மைம்மேனிசாலகலிவுற்றினைந்து மதிசேர்க்கு மேர்ந்துவலியுங்
கைம்மீ தெடுத்தெதல் வுயிரும் புரக்கு மருளாழி யானகடவு
ளம்மா னென்னுளி துயர்வே ளிடங்க ரடலைந்தி னேனை யருளா
யெம்மாதி மூல முடையாய் பனித்தி யெனவேய்மைழுத்து மெலியா,

எந்தா யளித்தி யிறைவா வளித்தி யெனியே ளிடங்கர் சுதுவ
கொந்தாவி விடு பொழுதீது காத்தி துனையன்றி யாவர் துயரேல்
வந்தே னளிப்ப வெனவெய்து கிற்பர் வளரா தி மூல முடையா
யந்தோ வெனுற்ற லழிவுற்ற தைய வருள்செய்தி யென்னுமனவே.

ஒளியிலொக்க சோதி மணிமோலி யேக்தி மிசைமேய தேவர்
பலர்தா, மியல்புற்ற மைக்த தெனமென்று மெல்ல வெதிரெ
ய்தி நின்ற பொழுதிற், செயலற்ற மைத்த விளியோசை சென்று
செவிகிற்றிர் யிர் முதலா, முபல்வுற்றெ ழும்மை புதவுற்ற வாதி
முதலைக் குறித்த தெனவே. க0ரு

அத்தேவர் யாரு மருள் செய்த லால் தருகாண்டு நாங்களெனவக்
கொத்தேற முன்னை புரையோசையோடு புதலிக்க ளுதியாவின்
மைத்தேறு கொண்டல் பதுமங்கள் பூத்து வரிவுற்ற தென்ன
வொளிறு, மெய்த்தே கிலங்கு செவியூடு புக்கு விரைவிற்புகன்ற
[வளவே, க0௬

என்னென்று சொல்ல னெடியிற் கவன்று விரையா வெழு
ந்து வெகுளா, முன்னின்ற பைம்பு ளரசெங்கொ வானிர் மெய்து
முன்ன மீதி லிவர்வான், மைநின்ற கோதை படமாத ரோடி
வருமாறு நின்று குறியான், பின்னின்ற வாழி கிளையர்முனங்க
பிசைகொண் டிலங்க விரைவான். க0எ

கோளுடு வெருசர் குலவர்த்த நாடு குன்றநா டிமாத வதிரோ
ரேனுடு முள்ள மெனநாட வைகு மெழிலுடு கெல்லையொருபுந்

தாளுடு செம்பொ னதிலாய தெட்ட விகொடு பொன்னிழுவுஞ்
சோளுடு சேதி யிமையாமு னென்று சொலுமுன்ன மாறுபெயர்
[வான். க0அ

வாளுறு கொண்டு சிறகால் வழங்கு வளியால் விசும்பு திரியத்
தேளுறு கொண்ட துளவஞ் செறிந்த திருமாலை மார்பு திகழ
மேளுறு செம்பொ னருளாழி வைய மிசையேகு செம்மலொளி
யோன், றுளுறு கொண்டு விழிசெம் புளித்து நெறிதட்ட டலைந்து
[திரிய. க0கூ

பூமே விருக்தவொருநான் முகங்கொள் புதல்வன் றளுதுகுழுவுங்
காமே விருந்த கலைமாது கண்படி துடனெய்த வந்து கதுகக்
காமே நிழற்க ளிறைநாடு கம்பி கணநேஞ் டொருங்கு தொடரத்
தேமேவு திக்கி துறைகாவல்கொண்ட திறலோர் விரைந்துகுழும.

மாநாக ரஞ்சி மறுவந்து நெஞ்ச மனைமல்க மாய விளைவி
லுறைத மங்கு அழல்வோ ருயங்கி யலமந்து மூலைபடர
மேனுளில் வேந்த னடுமுன்னரோர்ங்கள் மிசையேகுகிரிதெனவே
கூறுக நந்து பயில்கைய் ஞெது குளிர்காடு வந்து குறுகா. ககக

சொல்லோடு முன்ன கினைவிற் படர்ந்து தெருகன்னன் முந்த
மிடையா, கெல்லோ ணைங்கு கெடுநீள் களங்க ளிறைசோழ
நாடுகவட், செல்லோடு நீடு பொழில்சூழ் தனக்க பொருதேவ
தாரு வனமே, யெல்லேறு கண்ட னிறையோர் துரைத்த படி
யெய்து கின்ற பொழுதே. ககஉ

வேறு.

பொருஞ்சிறைக் கழுன் றன்மேற் பொருகு கிலை ஞெசி
கெருஞ்சிவெங் கதிரா கோக்கி நின்றெனத் தன்னை புன்னிக்
குருஞ்சின் மனைய வேழங் கையெடுத் தாற்று போதை
யிருஞ்செவி புகுத வல்லே யெறிந்தனன் செங்கை யாழி. ககங

செஞ்சிலை துக்கி நீட்டு செழுமலர்ச் செங்கை யோடு
மஞ்சலை யஞ்ச லிவென் றருண்மொழி கிளக்கும் வாயான்
வெஞ்சுட்ர் கேமி தன்னை யிறையெயிற் றிடங்க ராவி
யெஞ்சிட வொறுத்தி யென்று மிசைப்பொருகடிகிற்போர்தான்.

பேரிசை யிமய முட்டிப் பிறங்குமெய் கொட்டு மாதே
யாரிர் துவன்றி யேந்து படல்பொளி சாத்தனக்க

வேரிய கரிகாற் சோழ னெறிதரு சென்று மேய்க்குங்
காரியல் கருணைக் கொண்டல் கைவிசைத் தெறிந்த வாழி. ௧௧௫

எல்லொளி நீலக் குன்றி னெழுந்தொரு பருதிச் செல்வ
னொல்லையி னோடி மேலை யோர்தம்புக் கொளித்தா லென்ன
வல்லையிற் கமலக் கண்ணன் வலங்கைநின் றெழுந்த வாழி
கல்லெனக் களிறு நின்ற கணமலர்த் தடம்புக் கன்றே. ௧௧௬

புக்கவெம் பருதி நேமி பொருகரா மிடறு போழ்ந்து
நெக்குயிர் பருகி நெய்த்தோர் நெடுஞ்சுடர்க மண்ணித்
தொக்குவின் னோர்க ணிவுந் தூமலர் மாரி போர்ப்ப
மைக்கரு முகிலன் னானை வலங்கொடு நின்ற தன்றே. ௧௧௭

பருவரல் பரித் தாவி பறித்துடல் விழுங்க நின்ற
பெருவிற றகைந்த பேழ்வாய்ப் பிறையெயிற் றிடங்க ராக
மிருவகி ராகப் போழு மிபர்கடந் துவந்த வேழ
மொருவரும் வினையை நீத்த யோகியை யொத்த தன்றே. ௧௧௮

ஆழியந் தடக்கை யெம்மா னலைகடல் கடையு நாளில்
வாழிய வெள்ளை வேழம் வந்தென மைந்நா கப்போர்க்
கேழின்வெற் பலகை வேலை யிருந்தெழு கிளர்ச்சி யென்னப்
பாழிவிட் டெழுந்த தம்மா படரொரீஇக் கருங்கை யானை. ௧௧௯

பேரறி வரிதிற் பெறற பிறங்குகைக் களிறு கோட்டிற்
காரொரு வடிவ மேந்திக் கதிர்சுடர்ந் தனைய னாகி
யாரறி வுடைய நீரா ரகமலர்க் கோயில் வைகுந்
தாரணி துளவ மோலித் தமியனைக் கண்ட தன்றே. ௧௨௦

கரையிவர்ந் தகத்தி னானை கைகடந் தேறப் போதந்
துரையிறந் தொளிறுஞ் சோதி யொருவனை வணங்கிச்செய் தன்பின்
விரைகமழ் கமல மன்ன மென்கழல் படியத் தாழ்ந்து
புரையறப் பல்காற் போற்றிப்புகழ்ந்திது புகலு மாலோ. ௧௨௧

ஒருபோகு மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

இதுதரவு:—

தாமரைமேல் வீற்றிருக்குஞ் சதுமுகத்துப் புத்தேளு
மீமிசையே கற்பகக்கீழ் விளங்கமரர் பெருமானும்

வானோரும் வானத்து வரம்புமே வினிதிருக்கு
மேனோரு மெண்டிசைக்க ணிறைமைகடைப் பிடித்தோரு
மாமறைக ளொருநான்கும் வந்தொருங்கு நின்கழற்காற்
றாமலரை நறைமலர்தாந் தூய்ப்பரவித் தொழுதேத்த
ஆயிரவா யராவி னரசுபணக் குடைகவிப்ப
மாயிரும்பல் கணத்தலைவர் மகிழ்குழீஇப் போற்றினிதியற்றச்
சங்காழி யைம்படையுந் தனித்தனியே யேவல்செயச்
செங்காந்த ணிகரங்கைத் தேவவல்லி பாங்கிருப்ப
மாந்தி யாவருத்த மானத்தன் மணித்தவிசின்
மேனந்தி யிருந்தெவர்க்கும் வேட்டனதந் தருளுவோய்!

இவை நான்கடித்தாழிசை மூன்று:—

அண்டமெலா மகட்டடக்கி யரவணைமி லயர்வோம்பிக்
கண்டுயிலு மொருபெருமான் காசிபனு ருந்தவத்தாற்
பண்டொருபார்ப் பனச்சிறுவன் படிவமொடு பயின்றுவயங்
கொண்டவிறன் மாவலிபாற் குறையிரந்த தேவன்குறையே. ௧

மூன்றாய வுலகமெலா முயக்குமுயிர் தொறுமுறைவு
மான்றுண்மை புவிபண்டே யதுவிட்ப வொருகேறு
யேன்றாய வனத்திரிந்தா யெனிலவற்றை யுயக்கொள்ளுஞ்
சான்றுவா ரெவரேகாண் சதுமறையேன் மறைந்திருந்தாய். ௨

சமயமெலாங் கலைப்பெய்தச் சிமையநா ளொருங்கடுத்த
வமைவரிய வினைவிழைச்சே யயர்ந்தனைநீ பாடியினெவ்
விமைப்பவரோ முதலாக விரிசக்கவொரு பெருமானை
குமைவறுமா வருந்தவுன்றன் குழியாவர் குறிக்கொள்வார். ௩

இவை ஈரடிநான்கிறுல் வந்த அராகம் நான்கு:—

பழுதற முனிவரர் பயில்வது மலிகுழு
முழுதல கமுநெறி முறைகொளு மியல்பு
மிழுதைகொ ணிருதனை யெறிகட லிடையோர்
பொழுதுயிர் கொடுமறை யுதவுநின் புணர்வே. ௧

இசைதொறு மிறைஞ்செய் திறைவர் குழுவும்
மிசைபயில் புலவர் மிகுதியு நெடுநா
விசையொடு வதிவுறும் வெறிகடன் மதியா
வசையற மருகரு வினையவன் கொடையே. ௨

உலகமு முலகுறை யுயிரொடு பிறவுந்
நிலவுவ தொருவிதி நின்றுட னழல்வோன்
புலனழி கலன்புற னுறவது பொழுதன்
மலர்வழி மடிவயின் வருகென மருளே.

ஊழிதொ றூழிலை யுலைவற நிலைசெய்
தாழியின் மறநிலை யவாகுழு மடியக்
கேழிய லடியவர் கிளர்தர வருள்வோன்
வாழிய நிலனிடை மலிர்தலி னியலே.

இவை பெயர்த்தும்வந்த தாழிசை மூன்று:—

மீனமாய் நீத்துகந்தாய் வியன்கமட மாய்ப்பயின்றாய்
தானமெனக் கண்வளர்ந்தாய் தனிமலையாற் கலக்கிவிட்டாய்
வானரத்தாற் றார்த்தனைமுன் வல்லம்பாற் கவற்றுவித்தாய்
பேனநெடுங் கடலினக்கென் பெருகட்டும் பகையுமே.

மழுவேந்தி யாயுலகின் மன்னர்குல மொருங்கறுத்தாய்
குழுவேந்தர் குலத்துதித்தச் சூர்மழுவோற் புறங்கண்டாய்
தொழுவேந்தர் பெருமானே தொல்லைக்கா மருங்கொழிப்பாய்
பழுதேந்தாத் தவத்தோடு பயிலினுநின் பெறுபொருட்டோ!

நெறிநாலொ டொழுக்கமெலா நிகழ்த்தினையக் கெறியொரீஇ
யறியாரிற் சேயொடுமின் னவனொளித் திகல்கடந்தாய்
குறியாமை யெனினன்றே குறித்துவந்த வவ்வழியிற்
பொறியாரு நின்னொழுக்கம் புறத்ததுவோ வகத்ததுவோ.

இவை நாற்சீரடி அம்போதரங்கம் இரண்டு:—

புரத்தவர்ப் படுப்பது துணித்தும் போர்மலி
நரத்தமுன் முகமத் தமிது வன்றனை;
வரத்துறு வச்சிர யனைநற் பேர்கொடு
பரத்துறு நான்மறை தவப்பயின்றனை.

இவை நாற்சீரோரடி அம்போதரங்கம் நான்கு:—

வேதியர் மகத்திறை யாக மேயினை;
மோதிய துறையெலா முற்றும் யாயினை;
நீதியல் சிந்தையர்க் கரிய சேயினை;
போதினு னிடத்துமேற் படிவுமே போயினை.

இவை முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம் எட்டு.—

மல்லர்தமை மடித்தனை நீஇ; மருதிரண்டு முறித்தனை நீஇ;
அல்லியமாட் டெகந்தனை நீஇ; அடல்வாணற் கடந்தனை நீஇ;
குடமயரும் பெருமா னீஇ; கொடுங்கஞ்சற் செற்றனை நீஇ;
படவரவி னடித்தனைநீஇ; பருவரைகை யேந்தினை நீஇ.

இவை இருசீரோரடி அம்போதரங்கம் பதினாறு:—

அமல னீஇ; அறிஞ னீஇ; அரியு நீஇ; அரனு நீஇ;
கமல னீஇ; கலைஞனீஇ; ககன நீஇ; கதிர னீஇ;
விமல னீஇ; வினைக னீஇ; வேத நீஇ; போத நீஇ;
தமர னீஇ; பகையு நீஇ; தமியை நீஇ; பலவு நீஇ.

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்.

இது இருபது அடிகளானிற்ற நேரிசை யாசிரியச்சுரிதகம்:—

ஞால மொருங்கே காலவுவந் தேத்த
நாவலருஞ் சீர்த்தித் தவலருங் களப்பா
வெண்டும்பதி னாப்பண் விடுநுதிர் விமான
நத்தியா வருத்தத் தத்தில்வீற் றிருக்கு
மொருபே ரரன் திருவம் றிமார்ப
சுடர்த்திலங் கெரிகதிர் தடந்தொளி பரந்த
பருதி யாழி பொருவல னேந்தி
யிருசின்ற விரிந்த பொலமலர் பொர்த்து
விசும்பூர்ந் தன்ன பசுஞ்சுடர் மேனிப்
புள்ளிறை கடைஇத் தனிவிற் போதந்து
நீடொளி தழீஇய நீரொடு கோளுறை
சேயொளி ரகதச் சிலம்பொன் றருளிவு
முந்துமா ருகிலொ டுற்றென நின்ற
செந்தா மரைக்கட் செம்மல் பைங்கட்
கரியொன் றுபொருளாப் பரிவின்வந் தாண்டாய்க்
கென்னொன் றியம்புவ தின்னருட் டன்மை
யாயினு மடியேன் மெய்தெரன் றுரைப்பேன்
காமன் கணுவ வேமமொரீஇ
மயங்குமென் னயிர்நின் னடிக்கீ
ழியங்குமா றென்னி யினிதுயர்ந்தி தியுளவே. ௧௨

வேறு.

இவ்வழி யறிந்தது மீசன் செங்கையால்
வெவ்வழி யிடங்கரான் மெலிந்த வேழத்தின்
மெய்வழி கடவந்து விள்ங்கு மென்றதை
யுய்வழி வைத்திவை யுரைக்கன் மேயினன். கஉங

செயிர்த்தன மகைப்புறச் சீற்ற வெங்கராப்
பெயர்த்தடி யிடாவணம் பிடித்தங் கீர்த்தலால்
வெயர்த்துடன் மெலிந்தன யறிவு மேயினை
யயர்த்தனை போதுமா லுடல்கொள் வேழமே. கஉச

தாவினை யருந்தவந் தொகுத்த போதினுந்
தீவினை யொன்றிடை யிருப்பிற் றேவரே
மாவினை முனிவரே யாக மற்றது
வீவினை யுறுமையா னுகர்தல் வேண்டுமால். கஉரு

மூர்த்தனை யிந்திர னவையின் மூடமுற
கர்த்தரு வத்தனை கண்ட [...]மையின்
மந்தண மறையெலாம் வ[...]ங்கு நாவின
னந்தணன் சாவந்தா லடை[...] இத்திறம். கஉசு

இறைமைசெய் தூன்றிட னிருந்து மூத்தொழின்
முறைசெயு மூவரே முறைதிறம்பினர்
பொறைமருங் கழுந்துவே [...] போதினு
மறையவர் வசையினைத் தடுக்[...] வல்லமோ. கஉஎ

பூவணைக் கிழவனுன் முகத்தி[...] லோதக்து
பாவணை மறைத்தொகை பயின்ற பான்மையார்
நாவணை நன்னெறி நயந்த காட்சியர்
யாவரிவ் வந்தணர்க் கியைய வெண்ணுவோர். கஉஅ

உலகெலா மியவுளா னெளிரு பி[...]னதால
மலகிலா மந்திரத் தலைமை யம்ம[...]
நிலவுநா லவர்வயி னிறுவு நேர[...]யாற்
றலனிலா யவர்களோ கடவுட் [...]மையோர். கஉகூ

சினவியெம் மிகழ்ந்தபின் னிறை[...]றீமைதீர்த்
தானவரும் வரம்பெற[...]குரிய [...]

எ.—கவேந்திரவரதச்சருக்கம்.

பனவரை யிகழ்ந்தபின் பழிச்சி யேத்தினும்
வினையின் முன்னிகழ்வினு ளாகு மேவுவார். கங0

அலங்கெரி யலர்கதிர்ப் பருதி யாயமதி
யிலங்குநான் மறையவ ருலவை யேத்தசீர்
நிலக்குல விவ்வெலா நிலவு பல்லுயிர்
புலங்கொளக் காக்குமா றரிமை பூண்டுளோர். கஙக

விரிதரு ஞாலமவ் வெம்மை யாற்றுவ
தரிதென வந்தண ரதனைத் தாங்கினர்
திரிதரு கடலொடு திகழும் வையமே
அரியகா லனவுட னுறைபர் காண்டியால். கஙஉ

வேரிடைப் புனல்பட விண்செல் வான்றினை
சேருறப் பொருளுமக் கீர்மை வேதியர்
சீருற விளியன வுதவிற் றேவெலாம்
பாரொடு மகிழுமாற் பகர்வதென் பற்பல. கஙங

நாலொடு திரியுநன் னுணர்வில் பான்மையின்
மாலொடு திரிபினு மறைந்த் வத்தருக்
கேதுநல் லுதவிக ளியற்று வோர்களே
மேலுயர் பதவிநீ திருக்க மேதக்கார். கஙச

கூற்றினை வெரீஇப்பெறக் கொண்ட வீறரு
மாற்றலை னந்தணர்ப் பேணு மன்பினு
னேற்றமில் பனவர்த்திகழ் புலைத்தி யின்றசெய்
காற்றொழுது அறிபயன் கூறுற பாலதோ. கஙரு

கஞ்சினை நாகர்நாறித் தயிர்க் கஞ்சிறு
லெஞ்சுமக் கனாபெரு முறார வெண்ணினுர்
தஞ்செறி கம்பெருக்கங் குலமதூலத்தி
அருஞ்சில ரொரீஇநா டுறம்ப யான்றெலாம். கஙசு

இந்திரன் பதம்பெற வேய்ந்த வாழ்வியே
வந்தொரு மன்னனாச் சமியின் வேய்துவா
னந்திலோர் பனவரை யிகழ்ந்த நின்வழை
யுந்தவவ் வாவதா யுழன்ற கேசரிதால். கஙஎ

பண்டுறுங் கோவொரு பனவன் வாய்வளைஇ
கொண்டுடல் பெண்குறி கூடு பான்மைதான்
கண்டுநின் விடையிடைக் கழுவிப் போக்கினன்
மண்டுவெங் காமத்தான் மறந்து ளாய்கொலாம். கஙஅ

நஞ்சினுங் கொடியன நவைசெய் கிற்பன
வஞ்சமின் றருந்தினர் துய்ப்ப தாகுமால்
வஞ்சனைக் காமத்தான் மயர்ந்து மாழ்கினர்
துஞ்சன ரென்பவர் யாவ ரோதுவாய். கஙகூ

படிற்றினுக் குறையிடம் பழிக்குத் தாதைவெம்
மடிக்கொரு செவிலிவஞ் சனைக்கு நண்பதான்
மிடிக்கிறை கள்ளஞ்செய் வினைக்குத் தாய்நறக்
குடிக்கொரு கண்ணெனக் குலவுங் காமமே. கச0

நாமுறு வெவ்வினை யொருவி நாடலும்
வேமுறத் துய்த்தலும் வெய்ய நோய்தெறத்
தாமயர்ந் ததுதணிப் பதுவுஞ் சாலும்வெங்
காமமென் றுன்றினைக் கடப்பர் யாவரே. கசக

என்றிவை நன்னெறி யியம்பி நின்றிருப்
பொன்றின வுரைத்தபின் றொழுதப் போரிறுத்
கன்றின களிறிறை கழல்கள் போற்றியே
நின்றன தன்னுள நிகழ்த்தி டாயதே. கசஉ

அலந்தலைப் பட்டதை யருளி நீர்த்தனை
நிலந்தலைப் பெய்தவெங் கடற்றி னின்றுவன்
குலந்தலைப் பெய்தனை கழிந்து கோறலின்
டலந்தலைப் படும்வகை யாற்றல் வேண்டினேன். கசங

பண்டையிற் றழீஇயபூ பரிவி கொண்டொட
கெண்டையங் கண்ணினை சேழ்கொ ளொக்கலோ
டண்டர்கோன் வழிப்பெற லாய போழ்தினுங்
கொண்டனிற் கதிபருக் கொள்கை யீகுவாய். கசச

எற்குநீ யருள்செய வென்று மெய்ந்நினை
நிற்பதே கருதினை னிங்கினி நீள்பதி

பொற்புற வப்பெயர் பொருந்தல் செய்தியென்
சொற்பொதி துதிசொன்னர் துயக்க றுத்தியே. கசரு

வெள்ளிவெண் கோட்டடல் வேழ மின்னன
வுள்ளின வருத்தனு முவந்து பைத்துழாய்க்
கள்ளவிழ் தெரியலான் கருணை பூத்தனன்
விள்ளுவ னும்பல்வாய் வினைக யப்புற. கசசு

மிடையுமிவ் வுருவொரீஇ விண்ணி னின்பதந்
தடையறக் குழாத்தொடுஞ் சார்தி நின்பெயர்
கடையுகத் தெய்தவிக் கடிந கர்க்கியா
னுடையம்ப ரங்கனே யாகென் றோதியே. கசஎ

இத்துதி யியம்பினர் யாவ ராயினுந்
தத்துறல் கடந்தெனை யுருவு தந்தனென்
வைத்திடல் வைகுந்தந் தன்றி மற்றண்டோ
வத்திற னையுறே வளித்து ளேனென்றான். கசஅ

அருளுடை யண்ணலிங் கனைக்கு முன்னரே
யிருளுடை நிறக்கரி யினந் தொடிம்மென
மருளுடை வடிவொரீஇப பண்டை மாட்சியிற்
றெருளுடைக் கின்னரர் வடிவு சேர்தலும். கசகூ

ஆழியாற் போழ்பெற விட்டக ரவ்வழி
யூழிநா னிரவியி னொளிரு மேனிய
பாழிசால் கின்னரப் படிவ மெய்துபு
கேழுலாங் கிளையொடு விசும்பு கிட்டவே. கரு0

இருவருங் கடும்பொடு மீண்டு நட்டனர்
பொருவருஞ் சிமம்பர்பூ மாரி தூர்ப்பமேற்
றிருவமர் மார்பனைத் தேவ வல்லியை
யொருவரு மன்பினா லுவந்து போற்றினார். கருக

அயனுறை பிரமனை யமரர் கோவுட
னியலுமெண் டிசைக்கிறை யவரை யிம்முறை
வியனுளங் களிப்புற மீட்டி யுறைந்தினர்
செயலுற விடைகொடு சேணி லேகினர். கருஉ

விரிஞ்சனீ டிசைக்கிறை மேயி னார்வினை
யரிந்தமா முனிவாக் கணர்மற் றேவரும்
பரிந்தபே ரன்பினுற் பாவித் தம்மனம்
பிரிந்தரி பதம்புகப் பெயர்ந்து போயினர். கஙங

அவ்வழி யமரர்கோ னமலன் பாதங்க
ளுப்வழி யினைறஞ்சியித் தலத்தொர் மாமகஞ்
செவ்வழி யுறச்செயுஞ் செய்கை கண்ணினே
னிவ்வழி யருளென வேத்தி னைரோ. கஙச

வந்தியா வருந்தொழு மருத நாயகன்
சிந்தியா நின்றது தாலுஞ் சேணின்மா
வுந்தியாண் டேகினு னெனிறு மாழியா
னந்தியா வருத்தமா னத்தை நண்ணினுன். கஙரு

கயேந்திரவரதச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் கஙச.

எட்டாவது—தாலத்துவசச்சருக்கம்.

ஈதரு விகழ்ந்தினை யானறியு மாறே
யோதின னதன்றுதி யுரைத்துநல னுற்றூர்
மேதினியி னெவ்வளவு ளாரெனவி ரிக்கேன்
மாதவரெ னச்சவுன காதியர் வகுப்பார். க

வையக மனைத்துமகிழ் மல்குறுதி சொல்லி
யுய்யுநர்பல் லோரினொரு காதையள வேனும்
மையபுக லையபுக லத்திற மதின்கெம்
வெய்யவினை தீர்த்துமென வேண்டவவ னேறும். உ

வேறு.

பூவரு நான்முகன் முந்து புணர்த்த
தூவரு வேலைசு லாவிய ஞாலத்
தேவரு மேத்த திறந்த தெழிற்சொன்
னவரு நூலவர் நாட்டவ தென்றும்

மற்றுள தேத்து வளம்படு செல்வ
மெற்றுள தெற்றுள தியாவு மொருங்கே
பெற்றுள தன்னத னீடிய பெற்றி
யுற்றுள வாறெவ ரோதுவ ரம்மா. ச

விழவொலி சங்கினம் விம்மொலி யொல்லென்
றுழவொலி மங்கையர் மொய்ம்மணிக் காஞ்சி
மூழவொலி யாழொலி யோடு தழீஇத்தாங்
கூழவொலி யோர்ப்பருங் கொள்கைய தம்மா. ரு

தீயக லங்குபு தேய்வுற நன்றே
மேயக லங்கன் விளங்குவ தென்று
மாயக லங்கலி லப்பதி காமர்
தூயக லிங்க மெனச்சொலு ஞாலம். சு

அந்நகர் பண்டையர் நற்றவ மன்பா
னன்னெரு ருக்கொடோர் நாயக மாகி
மன்னவர் மன்னென வந்தென வந்தான்
றன்னிக ரில்லதோர் தன்மைய னம்மா. எ

பரந்தா ணிக்குள பண்டு கடிந்தா
னிரந்தர மேனிறை செல்வ நிலைத்தான்
புரந்தர னைப்புற நோக்கு புணர்ப்பான்
வரந்தர நின்றநம் மாலருண் மிக்கான். அ

மூவெழு வள்ளல் பெயர்த்தொகை முற்று
மோவுற வேவலி லீகை யுவப்பின்
மேவர கல்மி விசும்பு மறைத்தான்
றாவுறு பன்மக நீடு தொகுத்தான். கூ

வேறு.

வலிக்கோர் வடமே ருவைமான வயங்கு தோளான்
கலிக்கோர் பகையா கியகாட்சியன் காயு ஞாட்பிற்
சலிக்காத தாலத் துவசப்பெயர் சார்ந்து நின்று
னொலிக்கா ரலைசூழ் தரைகாக்குமோ ரூற்ற மிக்கான். க0

தெம்மன் னர்இறைச் சுமையுய்த்துச் செறிந்து போற்ற
வம்மென் னலர்சா மரைக்கையினர் கால சைப்ப

வெம்மன்னர் மன்னன் மடங்கற்றவி செய்த மேவி
யிம்மன் னிடங்காத் தன்னானெறி யேய வந்நாள். ௧௧

காடே யரணு வுறைமாமுதற் கண்ட வெல்லா
நாடே யினபுக் குறுங்கூழென நாடி வந்து
பாடே றியமன் பதைப்பூசலேர் ஞான்று பாராப்
பீடே றியவல் லமைச்சர்க்கிது பேசு மன்றே.

சூழ்ந்தே கிடனின்றி யொருங்கு தொகுத்து நாடிப்
போழ்ந்தே யவிலங் கடுகிறப்பது போக்க மின்றூற்
றூழ்ந்தே தல்காடுந் திறையேதனை தந்து சேயின்
வாழ்ந்தார்க ளாமே யவராய்ந்து வகுத்தி ரென்ன. ௧௩

தவநன் றெனவோ தினர்தம்மொடு தாழ்க்க கில்லான்
பவனன் றருபல் கதிமாப்படை பண்ணு கென்னக்
கவனந் தருகந் தருவம்பிணிப் புண்ட வைய
மவனென் றினபுல் லருந்தானை யவிர்ந்து மொய்ப்ப. ௧௪

புரநூறு திற்போ னிலத்தேரிடைப் போந்த னன்கொ
லரநூறு வேலான் பகைமேற்செல வாயி னன்கொ
றரநா னெறியி னடங்காளெனத் தேவர் சாற்றப்
பரநூறு கோடி படைத்தானைமுன் பம்ப வுற்றான். ௧௫

தள்ளற் கரிய வலித்தானை தழுவ வேகி
யள்ளற் கருங்கா ரிருள்வெய்யவற் கஞ்சி வைகும்
விள்ளற் கருங்கா னிடைப்புக்கு விலங்கொ ருங்கு
கொள்ளற் கருமா ருயிர்வௌவினன் கொற்ற வேலான். ௧௬

கணையோடு புக்குப் படுக்குஞ்செயல் கண்டு தன்னற்
பிணையோ டொருமாப் பிழைத்தோடலும் பீடு சாரக்
கிணையோ டொலிக்கும் புனனுடன் கொழுமு தானைத்
துணையோடு செல்லான் றொடர்ந்தான்பரி தூண்டி யாங்கே

அம்மா விருமா வனங்குப்புற் றடுத்த குன்றி
லெம்மா திரமுந் தெரியாநெறி யேக நோக்கி
யிம்மா வெருளச் செருக்குற்று விசிக மொன்றூற்
றம்மா வினையன் னவைனகிடத் தாக்கி வீழ்த்தான். ௧௮

[illegible]டுமா விணைவீழ்த் திடதாமரு காலி யன்ற
ன்டுமாப் படைவை கிடங்காவது மைந்தி னப்பார்
படுமா வெனவோர்த் தகட்டித்பரி பாய்ந்தொ ருப்பாத்
தடுமாற்ற மிக்குத் தமியெல்லைத் தணந்து செல்வான். ௧௯

நாவலுந் துரோணைப் பொறைநீங்கி நுகரு நீரு
றலையுந் துறுநல் லுமகன்றய லோங்கு கானிற்
கவலுந் துயருந் தடர்வச்செ லுங்கானை யாங்கோர்
தவலுந்து வேதப் பனவன்மனை சார்ந்து கூறும். ௨0

வேறு.

வாழி மறையோ யாரோர் மன்னன் கலிங்க நகரத்
தாழி முறைசெய யளிப்பே னுறுமா வேட்டம் பெறுமா
பாழிப் படைமுந் துறுத்துப் படர்கான் பட்டே னிட்டோர்
வாழி லாட்டிக கடுமா தனித்துப் போதந் தனனால். ௨௧

இறுக்குந் பசியா லயர்வே னொருவி தனுவே யொருவாய்
மறுக்குஞ் செயலீ சுருநல் லாய்தத் தனியென் னுயிரை
நிறுக்குந் தாகந் தவியப் பென்றன் கினிய நுகழ்தக்
கறுக்குந் திறந்து மனத்தன் கடிது கொடுது புகன்றான். ௨௨

அரைசே யாக பிறகே யமரார் தாமே யாக
புரைசேர் பூவை யாக புனது புகல நின்ற
நுரைசேர் செக்கை பண்டை யுலக நாளின் றகனி
னிரைசேர் மறையோ ரயின்று பின்னர் நினைக்கி குவனால். ௨௩

பருதி வட்ட வெய்யோன் மேல்பாற் படரும் பொழுதில்
வருதி யின்று [illegible] மறையோர் காணின் வெருள
கருதி வென்கோ [illegible] கடிய கழறக் குன்றம்
பொருநின் றேடனா னனை புறுக்கி கொக்கு புகலும். ௨௪

ஐயா பசியா னெக்கித் தளி கரிக்க கில்லேன்
செய்யா [illegible] தென்றே [illegible] கருநா செய்யின்
மையார் வேலி நுவைய் மாமுன் செய்த பயனிற்
றுய்த்தா [illegible] துணையின் [illegible] வென்ன. ௨௫

[illegible]
[illegible]

சேவிப் பாய்நீ பிறிதுஞ் செய்வா யென்னெஞ் சொல்லா
யோவிப் பானின் றப்பா லென்று புகன்றான் சினவி. ௨௬

அங்கி வருணப் பெயருக் கமைந்த நெஞ்ச னுரையாற்
றங்கு வரிவிற் செங்கைத் தனிவெண் குடையான் வெகுளி
பொங்கி வரவிற் புதுத்தாய் புரைதீர் திவசப் பொருளை
நுங்கி வருமா வுள்ள நுனித்துப் புக்கான் விரைவின். ௨௭

பஞ்சி யனமென் கதலிப் பைந்தீங் கனிநேர் காணூற்
றஞ்சி யகலான் கைக்கொண் டடூழ் பிடர்தொட் டுந்த
விஞ்சி யடரும் பசித்தீ மெல்ல நுதுப்ப நோன்பின்
றெஞ்சி யதுகா ணென்ன விகன்று பன்வன் முனியா. ௨௮

கேடு வருமுன் மதிகேன் கெட்டே வருமென் றன்றோர்
பீடு கெழுமச் சொற்ற பிழையில் வாய்மைக் குரிதி
ஞூடு கரிவே றின்மை காட்டிச் செல்லுங் கொடியோய்
வாடு கரும்பே யாகி யென்று சபம் வகுத்தான். ௨௯

பகரற் கரிய கொடுஞ்சொற் பகர்ந்தட் டன்ன வொழிந்து
நிகரி லிலக் தாய்மை நிறீஇய பண்பின் மீட்டும்
புகரின் மறையோர்ப் பேணிப் போற்றித் திவசம் புரிந்து
தகர்வுற் றயர்வங் கொருவி நனிக்க தவத்தா னிப்பால். ௩௰

ஓதல் கேளாப் பரிபூர்ந் தொல்லை தானை யணிவிக்
காதல் செழுமு ககரன் காணக் குறுகி மனைபுக்
காதல் யாவும் பிறழா வமைச்சர்க் குரைசெய் பொழுதே
வீதல் சாலாப் பேயின் வெய்ய படிவ மூற்றான். ௩௧

அரண்பால் வைகும் பலரு மஞ்சி வெருட்ட வெருவா
முரண்பாய் கரும்பேய் விழியர் முகிழா லகல்வாய் விரியாச
சரண்பா லொரு நாகார் தமைமாய்ப் பெக்துண் டகலப்
பரண்பா லியலைங் கனமம் பட்டர்த் தேகும் பாவம். ௩௨

கரிய கெடிய போக்கைக் கருக்காற் குறுங்கைப் பைங்கட்
பெரிய செடிகொள் சென்னிப் பேழ்வாய் முண்டகா றடலைத்
தெரியத் தொக்க குருதி யிகற்பே வெக்கு மூழிகர்
தரிய கானம் பருவ மைஞ்ஞூற் றிரட்டி யாக. ௩௩

ஏகநூர் மாண்பே யாண்டெம் மீறுகிமதகி புமுனர்
ஏகனூர் செங்கை நம்பி கண்டேக் கரும்பா ளருகே
ஏறக்தூழ் பிடர்தொட் டுந்த முயல்வின் றொய்தி பொருசா
வேகநூர் மொழிசீர்த் தூர் மேயங் குறையுங் காலை. ௩௪

எம்மான் பாதஞ் சுட்ரு வெழிலார் நுதலோர் மறையோ
ரம்மா நந்தி வருந்த மான மதனை யன்பி
வெம்மா யங்கட் டருள்கொள் வேழ முன்னோட் டுறுக
ணம்மார் விண்ணிர் பாடல் நவின்று போற்று மொர்நாள். ௩௫

அன்ன பாடல் வெம்பே யகனஞ் செவிபுக் கிடரு
முன்ன ரேய்ந்த கழுதின் முடைகொள் படிவ மாறி
மின்னின் சுடர்செய் மேனி விசும்பு போக்காக் கடரா
மன்னா மன்னன் றெய்வ வடிவம் பெற்று மகிழ்வான். ௩௬

தங்க ரத்கம் பொலியுந் தமியன் படிமாற் றிவைக்கு
மங்க ரகக் வைபோ தங்க ளுக்கு யாகப்
பொங்க ரங்கட் டுறும்ம் புரைதீ ருரைந்து நவிச்
செங்க ரங்கள் குவியாச் சேவித் தன்பிற் பரவம். ௩௭

பூதங் தோறுங் கதுவும் புரைகொ ளுயிர்கண் மாட்டே
பேதந் திரவின்று பேறோர் காண வெந்தீ
யெந்தா பதிவே இல்லை விணையில் பேறு பெறுமா
வந்தா பெனினின் மாயம் வல்லா ராகா சொல்லாய். ௩௮

சொல்லார் வேதங் காணுந் தூயாய் தோற்ற மேவி
யொல்லார் வேழங் காப்பா னுள்ளிற் றதுதா னிற்பா
வுள்ளி யம்பா சொற்ற வுரையோன் றெனியேன் பெற்ற
வெள்ளும் படிவம் போக்கிற் றென்னி னருடா னாசே. ௩௯

வானே வளியே யெரியே மலியும் புனலே நிலனே
யானேப் வடிவான் றேந்தி யவிர்தாய் களப்பான் மீதே
பவிர்ந்தா யதுதா னும்பர்க் காக்க மெனினு மாயே
யவிர்தார் பிறவி கடிவா னயந்த தென்றே நவில்வேன். ௪௰

வேறு.

என்றன னிறைஞ்சி யேத்து மெல்லையின் னாவர்க ளார்ப்பப்
பொன்றிணி வியானத் தேறு புகுந்தவை குந்த மேவி

நினைநவற் றன்பர் சோமான் வருகென நிகழ்த்த லோடும்
வன்றிறல் வேந்தன் றெய்வ மானத்திற் சருறு மாதோ.

வசின னென்ப சேர்ந்த நிந்திரன் பிரம ஞதி
யோகியர் மூக்கி ஆச்சி விரனிறீஇ யுவப்ப வன்னட்
பாகியல் கிளவித் தீஞ்சொற் பாவையர் பரவு மேலாங்
போகவீட் டின்பம் பல்கும் புண்ணியப் பதவி மாதோ.

நிமைகள் பூவின் மேலா னினையென் றிவர்கள் சூழப்
புலவர்க டுதிப்ப வைகும் புனிதன்னவ குந்தம் புக்கு
வன்முறை வந்து போற்ற மாயவன் றன்போ லாக்கி
யிலகிய தண்ட பான மீந்தவ ணிறீஇயி னனே.

காலவத்தவசச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௩௧௪.

ஒன்பதாவது—இந்திரயாகச்சருக்கம்.

அரவணைக் கிழவனன் றருளிவிட் டகறலுங்
கரமலைக் கிழவனத் தனியிடைக் கருதரிர்
விரவுநல் வேள்விதான் செயவிழைந் தற்றனைக்
குரவனைப் பநுவியே கூறினு னேரவே.

ஆண்டளப் பாறுாமித் தாலனங் காயதே
மாண்டபன் மிற்றுாமி வாழியூ யத்தலத்
தேன்றொருத் தேவர் யேயுபா ரேறுவார்
நீண்டமா மகமலை னோர்தனன் றெனிறனின்.

தானுடைக் குரவனோ ரக்கமாற் றக்கொடே
வானிடத் தவரனீர் மாமகக் குரியன
கானறுந் தாவிறு ஞைறகளப் பாளிடை
மானமின் றீடமோ வல்விரைந் தென்றனன்.

ஓசனை யெல்லைமட் டெட்டிக் காவணம்
பேசின தெறியொரார் பெய்பினிட் டனரவ
னேசில்பண் டாமமே யெய்தகற் றாமே
யாசைபோ டினையவே யன்றிஞ்க் காரோ.

கேள்விசா லந்தணர் கிளருமா முனிவர்கள்
வாள்வினை விச்சையர் மற்றுள தேவர்க
ளீள்வினைச் சித்தரா தியரெலா நின்றசீர்
வேள்விகா ணியவிழைந் தெய்தினர் கொய்தினே. ௫

வெண்களிற் றுழவன்வின் ஞலகுவிட் டினிதெழா
வெண்களிற் றுளவனற் பெயரிகத் தவிகலான்
மண்களிப் பெய்தவின் வாழ்வுளார் சூழ்வரக்
கண்களிற் றெரிதரக் கண்டதிற் புகுதவான். ௬

மதிவலன் புகன்மறுவ் மற்றவரு றுந்தொகப்
பதிவலம் வக்துசென் றுயாபதந் தருமவனந்
ததிவலத் தெம்பிரான் றுனையடி முடியுறப்
பொதிவலன் பருனெனுப் போற்றியெய் தினனரோ. ௭

வேறு.

ய மாமுழு வழங்கிய சோமுன்போ புனைந்த
ய மாசதுர் வேதிமங் கலத்தவறை பார்ப்பார்
ய ஞர்க்கழு யார்க்கெலா மகத்திறங் காண்பா
ளபு மாசையுள் ளெய்துழு னெய்தினன் மகவான். ௮

பாந்து ளாமெனப் பூரண கும்பங்கொண் டெதிரே
யேய்ந்து ளார்மறை யந்தணர் தமைத்துதித் தேத்தி
யாய்ந்து ளிதெனக் கருளினி தவிர்மகச் சாலை
சேர்ந்தெ யீசனார்க் காக்குமகு செய்கெனு மொழிந்தான். ௯

மாக நாயகன் மொழிப்படி மாகமேற் புலவர்க்
கேக நாயக னடியவர் சூழ்ந்தெழுந் தலையான்
மோக ஞயகன் வெள்வியஞ் சாலையு முன்னுப்
போக நாயகன் பிற்படப் போயினர் மாதோ. ௧௦

புக்க வாசவன் புலவரற் போதுமே லவர்க்குத்
தக்க வொ றபமை தவிசளித் திருத்தலு மிருப்ப
மிக்க வாங்கிரன் மெய்ப்படு தூய்மைய ராக
வொக்க வானவ ருடனென விந்திரற் குரைப்ப. ௧௧

வய வானவர் யாவரு மிரும்புன லாடித்
தூய வாயசு மாச்சிர மத்தறை புகுந்து,

மேய நேமிசங் கவிர்குறி தோளிடை விளங்கப்
பாய புண்டரம் பனிரண்டு மெய்பெறப் பரித்தார். க

நீல மால்வரை யுச்சியி னவிர்மதி நிலவே
போல மானிறப் புரந்தர னுக்மே பொலியும்
வாலி தாகிய புண்டரக் குறியன்வண் டடந்தோன்
மேல வாழிசங் கவிர்குறி பொறித்துயிற் றிருந்தான். க

எம்மிற் பன்மடி யாய்ந்துள ரினையமா மறையோர்
தம்முற் செய்ம்மக மெத்திறத் தோவெனத் தமியன்
விம்முற் றன்குரு வினவயிற் றழீஇயின னவரைக்
கைம்மிக் கோங்கிய களிப்பொடுங் கடைசெலக் காண்பான். க

பண்டை ஞான்றிடைப் பயின்றுள பண்பினும் பரமன்
றொண்ட ராயவப் பனவர்தஞ் சொன்னெறி யானு
மண்டர் நாயகன் வினைமுத லோனென வமையாத்
தண்ட நீக்குமத் துவரியூத் தானெனச் சாற்றி. க

மற்று முள்ளார் முனிவரர் மறையவ ரிவரை
யுற்ற பன்னெறித் தலைவரா வுளத்தவித் தொருங்கே
கற்ற கண்ணுபு கடைப்பிடித் தூரியகர் நருவம்
பெற்ற தோம்பிறப் பூசனை முறையெலாம் பேணி. கூ

ஞாலஞ் சூழ்வரப் போங்கிமீன் டெய்திய நாளாற்
கோலஞ் சூழ்வரக் குழைத்தெழு நான்வரைக் கோதி
லேலஞ் சூழ்குழற் சசியொடு மிந்திரன் முன்போற்
சீலஞ் சூழ்ந்துசெம் பொற்றவி சேறினன் சிவண. க

மறைமு ழக்கொலி புலவரைக் கூவொலி மலிவுற்
* றறைக முற்பொலி கண்டிய தேவன்சே யழினன்
இறைவ னும்பலைக் காத்தரு ளிலஞ்சிதொட் டகழ்ந்து
நிறைய வெய்திய புகழென நிலனெலாம் பரவ. கஅ

பண்டை ஞான்றினி னூறெனப் பருணிதர் பகரக்
கண்ட வேள்விக ளொருங்கொரு பொழுதிடைக் கண்டு
லண்டர் நாயக னின்றிழைத் துளமகத் தனுவிற்
கொண்ட பாகத்திற் கொக்குமோ வெனவும்பர் குறிப்பு. கக

* இந்தப்பாடலிற் குறித்தகதை இக்கோயிலில் வரைந்துள்ள சிவ
சாதனத்திற் கண்டது.

...த்தி யாவையுங் குறைவொடு கோதற வாற்றிச்
...த்த மாபடுத் தொருமுதற் றேவினை யார்த்தி
...தம் மாமறை யந்தண ரீண்டினர் மகிழ்வார்
...த்த சீரவன் பெறும்படி யாசிகள் புகல. உ0

...தவ் வானவர்க் கிறைமகன் சதமக னெனும்பே
...து பட்டதின் றும்முடை யருளினு லதுதான்
...ழுந்து பட்டுமேல் வளருமா கூட்டினி ரென்று
...ந்து போற்றுபு வேண்டுவ நிதியெலா முதவி. உக

...குத் தன்பெய ரெற்றைக்கு மவிர்தரு மாறே
...ங்கித் தண்புனல் பொழிதரப் பொய்கையொன் றகழ்ந்தத்
...கப் பைந்தடத் தவபிரு தப்பெயர் தோய்ந்து
...ற் றதைடி நான்தனை விதிமுறை யாடி. உஉ

...ன மாதவர் குழாத்தொடு மம்பரத் திறைவன்
...ரி யாரெயில் சூழ்கிடந் தூங்கெலாங் கவினு
...னை யானுடைப் பரமன்பொற் கோயில்சென் றெதிரா
...னு கோபுர மேருவை யிறைஞ்சியுண் மேவி. உங

...டி னற்படி ஊற்றினுக் குடல்பெற வழங்கி
...டி னிந்தபே ரன்பினற் பூசனை யுஞற்றிக்
...டி யுள்ளெழு மார்வமே லீட்டொடு கெழுமி
...டி னேந்தினுக் கிறைவனைப் பணிந்திதீ புகல்வான். உச

வேறு.

...ழுங்கு வேத முடியிடத்து முந்து தேவர் விழியிடத்துந்
...ங்கு வேலை யிடத்துமன்னத் துயிர்க ளிடத்துந் தனியுறைதி
...ங்குவேழ முன்மழைப்ப வன்பின்வந்தோய் செம்பொன்முடி
...ங்கு சோழ விண்ணகர மிதுவோ வுனக்கு வைகிடமே. உரு

...ங்கண்வெருவ வறனின்மிற விரும்பிக்காண்பா னைந்தவித்துத்
...கண் ணைத்து நோக்குறினுஞ் சான்றோர் காணுத் தத்துவநீ
...ங்க மலியு மம்பொன்முடி வழங்கு சோழ சதுர்வேதி
...கலத்திற் புகுவேனுக் கெளிவந் தனையென் வழக்கோகாண்.

...ளப்பா லோங்க பிடித்துந்த வுன்னை யோங்கு வைகுந்தத்,
...ப்பா ளவா மாண்பொலிகெண் டமைவான் றவத்தோர் தொ

டார்தெய்த, வளப்பான் மையினின் புறங்காம்மை வள
காட்டியசிறப்பாற், களப்பா லிதனை விரும்பினேர் பெ
கழறல் பிறிதுண்டே.

வேறு.

காம மோவிலா கடையே யர்ந்தென
தாம் வரக்கேய் நயன னில்வழி
வாம மேகலை மாத ராடுைேர
தாம நீடுறாய் தமியற் போற்றவே.
அம்மை யாவிசும் பொளிரத் தோன்றினு
னெம்மை யாளுடை யீசன் கார் முகில்
செம்மை மேருமேற் சேர்ந்து தோன்றமா
பொய்ம்மை தீர் திறற் புட்க டாவியே.
கண்டு போற்றிநீர் கண்பெ யர்ப்பமேன்
மண்டு பேற்றினன் மலிர நோக்குபு
விண்டு போற்றன மேய புல்லனை
கொண்டு பாற்றமோ தேன்று மாறென.
பயம்ப டாவிழி பல்வு மாகமே
னயம்ப டாமினிர் நாக நாயக
வியம்ப டாதன யாவு நீத்தியென்
கயம்ப ணியர்சேர் கண்ணி னாக்கெ
தணப்பில் காதலான் றனையு மன்பி யநின்
துணர்த்த லங்கினை யோகை பொ னம்
பணைத்த பூந்தடம் படிந்து ளோரு யனு
பிணைத்த தந்தனம் பெறொ ரிஓ ஈயின்
டன்னி நின்றன வொருங்க வித பினன் ௰
கள்ள மைந்துறாய் கவினு மா னைரு
கொள்ளு சோதியாய்க் குவவு
வின்னு விம்பமே மேவி னனே தல்பெரும்
வரம்பெற் றன்னவை வழுத்தி ரன்பிற
புரம் பெற் றன்பினைப் புரக்த தியாத
வரம்பற் றேருங்குமந் தணர்க ள பதினர்.
தாம்பெற் றுரோவர் தமதி வெ வீற்று.

இந்திரயாகச்சருக்கம் மு
ஆ செய்யுள் ௪௨

பத்தாவது.—தீர்த்தமான்மியச்சருக்கம்.

ருஞ்சுவை யமுத வாவி யாய்கலை வசிட்ட தீர்த்தம்
பருந்தவ முனிவர் யாழி பிறங்குவா னவர்கோன் பொய்கை
ருந்திய களிறு காத்த செழுந்தட மெனவைந் தென்ப
பாருந் தமித் தலத்தத் தெய்வப் புனற்புக முரைநின் றன்றே. ௧
ர்த்திகை மதிசெய் வாரங் கதிர்சுடர் தருமுன் போதந்
யாத்தநூன் முறையிற் செய்வ யாவுஞ்செய் தமுத வாவி
யத்தநீ ராடுகை யாப்பி தெறுத்தினி தாடி ஞாலந்
னாத்திறன் மறையோர்க் கீவோர் சுடர்முடி யரச ராப. ௨
ணமதிற் பாதி யஃதிற் பாதியே யெனினு மன்பிற்
ணமதி மறையோர் கொள்ளக் கொடுக்குதந் திறத்திற் கேற்பக்
ணமதி லனையா ரிட்டு கருவினை கழியக் கண்டு
ணமதி துளவத் தாரான் மலர்கருள் பெறுப சால. ௩
நா வமுத வாவி தோய்வனர் தான மாக
ந்தண ரிருந்நற் கென்ன வவரினி துண்டற் கென்ன
திர முதவ ளேரு மாநில நல்கி னேருஞ்
தத யிருத்தற் கென்றே சமைந்தது துறக்க மம்மா. ௪
துவயிற் பிதிரர் கொள்ள வமைத்தன ரிரு வாவின்
மேவரு சிராத்த மென்னின் விளம்புமப் பிதிரர் யாரு
மாவில்பல் கற்பங் காசி னுலகமே லுவந்து வைகித்
தவர்த மமுத மாந்திச் செவனுப தின்னந் தின்னம். ௫
சாற்றவச் சிராத்த மாந்தச் செய்திடச் சூழ்ந்த போழ்து
ற்றவக் கயையிற் செய்தாங் குயர்பயன் முன்வந் தெய்து
ற்றுமந் தணர்க்கு நல்கி வழங்கினே ரிம்மை யாவும்
பற்றுறைந் நிற்றி னெய்தப் பேரின்பம் பெறுவர் தாமே. ௬
ண்ணவர் தனிக்குத் தென்பா லாகிய வசிட்ட வாவிப்
ண்ணியத் தனுவிற் பூர்வ பக்கமே காத சிக்கண்
ண்ணுபு மனுமுற் றேதி மறையவர் பெறப்பொன் னீந்தோர்
ண்ணுப விருமைக் காய லனெலா மொருங்கு மாதோ. ௭
ருமறை யிகழ்ந்தோ ரேனு மந்தணர் தமைநிந் தித்தோர்
பருமறை நெறியை நீத்தோர் பேணலர் மறையோர் தம்மை

யுரிமையி னனையர் யாரு முள்ளுவக் காடி யக்தக்
திருமறை யோரைப் போற்றச் செப்புமக் கலைகள் பாதும். அ

உயர்மகப் பேற்றை புன்னி னுவமிதி திங்க டோறு
மயர்வற மனையோ டாடி மாயவற் பூசை யாற்றி
நயனுறு பாய சான்ன நிவேதித்து நவிலும் பார்ப்பார்
பயனுற வுய்த்தோர் யாண்டிற் பளசுறப் பெறுப சேயை. கூ

வசிட்டனார் தடநீன் கோட்டில் வான்றவம் விழைநின் குருங்
கசட்டினைக் கடியுங் காயத் திரிகணித் திமைக்கின் குரும்
விசிட்டமும் பெறுப வாங்கு மென்றலைப் புதல்வர் மார்பி
ளிசைத்தநல்பொருத்திறோர்களெய்துபே றுரைத்தற்பாற்றே.

அப்பெருங் கோட்டிற் செய்யு மன்னயாத் தானத் தாற்ற
செப்பரும் பயனைச் சொல்லச் சேடனு மயர்வு கொள்ளு
மெய்ப்பொருட் கல்வி யாங்கு விளம்பிடப் பெற்றோர் சேட
னெய்ப்புற வானை யேய்ப வென்பவக் கலைகளானே. கக

மிகையுறு கடவுட் டான மேல்புடை முனிவர் பாழிப்
புகரறு மீரு வாரெவாண் கதிராய் பொத்து மெல்ல
பகர்விதி பாத மத்தோ தயமனோ தயமிப் புன்னம
தகைசெயும் பிதிர்கள் விள்வு தனப்புரு மகிழ வாமே. கஉ

மறையினுட் பிரம மேனுஞ் செனுவனர்த் தனிநின் மூழ்கி
முறைபடத் தருப்பித் தாக்தத் தேகத்தில் பிண்டம் முன்னு
மறையிர னியகி ரத்த மாற்றியர் பிறிர் முத்தித்
துறைபுகுங் கருதர் பெம்மான் றாக்கொடு துய்ப்ப தன்றே. கங

அப்புன லாடி. தோர்மூ வேழ்பிறப் பதற்கு மொல்லை
வெப்பொருங் கொருவி நங்கோ மேழியோலி படிவக் தாங்கிச்
செப்புவை குந்தத் தன்றுற் ற்னித்தொச் செறிந்து வாழ்வர்
மைப்புய லினையான் பாதங் கரிபின்வ பனைத்தும் வாய்ன. கச

ஈரறு மதியி னொக்த ஞாயிறே யெனிநு மாக
வாரணக் கிழவர் வாவி யாடியக் தனர்க் கேய்ப
வோரணு வளவிற் செம்பொ னுதவிறோ ராக்கத் தான்முன்
மேருவைத் தான மீந்த வியன்பயன் பெறுப மாதோ. கரு

வாம்பரி வேள்வி நூறு வகுத்தவன் றடத்தி னுனி
யாம்பரி வுறுநற் றிங்க ளவிருஞ்சக் கிலத்து வாவி
லோம்பருங் கேட்டை நாளா லுவப்பன ருடல மண்ணிற்
றேம்பலி லனைய ருட்டிற் சிவணவிற் றிருப்பர் நாளும். கசு

அந்தடம் படிந்து வெண்டு சந்தனர்க் கன்பிற் றந்தோர்
வித்தக முதல்வற் போற்றி மேதக வுதக தானஞ்
சித்தமா சகலச் செய்தோர் சேர்தரு பயன்கள் யாவு
மெத்தனை யுகஞ்சொற் றுனு மீறுகாண் பரிய வாமால். கஎ

துரவரைத் தபுத்த வெம்மை கோதையர்த் தடிந்த தீய
பாவமக் தனாரை நிந்தை பண்ணிய கொடிய பாவங்
கரவிடை யேதி லாட்டி கற்பழித் திட்ட வெல்லாம்
விரவுமற் றவுமத் தீர்த்த மேயவர் பொடிப்பர் சொய்தின். கஅ

தகாவயி னுகர்ச்சி யெம்மான் குண்மலர்க் கன்பி னுரை
[illegible]காதனி விகழ்த லேதில் சமயத்தை தழுக வுள்ளல்
[illegible]காநெறி புகுத வின்ன புரையெல்லாம் பொருமி யேகுர்
தொகாவரு மகத்தோன் பாழி தோய்தரக் கருதி னூர்க்கே. ககூ

ஈனையவை கலுழ்வே யாத விபத்தினக் காமுன் விர்த்த
புனல்படிந் துடைமேர்க் கானிற் பொருமிரோர்த் தகவுங் கூற்றங்
கனைகழ லாசர் சிற்றங் கன்ழிமை யெழிபந் தேய்க்கும்
வினையமாற் றலர்செய் தாவும் [illegible] தகவு மன்றே. உ0

எந்தையைப் பூசை யாற்றி யிசைதரு புருடசூத்த
மந்திர நவன்று குல்லை சண்பக மாலை யாத்த்
கொந்தவிழ் சிகழி சார்த்திக் கோதையைச் சிறப்புச் செய்து
சந்தத மிறைஞ்சி னெய்தாப் பேறெலாந் தழுவு கிற்பார். உக

பல்லிய முதவல் செய்வோர் மானியம் பரிவி னீவோர்
புல்லிரு ளகல முன்றிற் புனைசுட ரமைப்போர் தேவ
வல்லியை யிறைவைப் பூசை வகுப்பதற் கீய தந்தோர்
சொல்லிய வெவரு நம்மான் றுதையருள் பெற்று வாழ்வார். உஉ

அரசரா னெய்து மேத படையல ராற்றும் புன்கண்
விரசுபேய் பூத மாற்று மிக்கண்கள் வெள்ளி நாளால்

முரசதிர் கோட்டத் தெங்கோன் முளரியம் பாத மேத்திப்
பரசின்முற் றொழித்து நன்மை பயின்றுற வைகு வாரால். உ௩
மேதகு முன்றில் வைத்த வேழத்தின் வடிவந் தன்னைக்
கோதறு புனலி னாட்டிக் கோசிக மணமயச் சார்த்திப்
போதது யதுமே ஞளிற் புகுறுந் நவின்று போற்றி
லேதமி லமரா ரின்ப மிம்மையே பெறுகிற் பாரால். உ௪
அளிசெய விங்க ணுற்ற வந்தரி பூசைக் கேத்து
தளியது புதுக்கி மற்றுந் தந்தனர் சாறு கண்டார்
களிசெய்பூந்தோட்ட மிட்டார் கதிர்க்கும்வாகனங்கள் செய்தோர்
விளிவற வின்ப மெல்லா மேவின ரிருப்ப வென்றும். உ௫
யான்சிறி தறிந்த வாறே யிணையறு நங்க ளெம்பிற்
றேன்செயுந் துளவ மோலி திகழ்களப் பாளி னேற்ற
மூன்செயும் பிறவி நோய்க்கோர் மருந்தென வுரைத்தே னிங்கள்
வான்செயும் படிவற் போற்றி மங்கினிர் வாழ்க வென்றான். உ௬
என்றலு முனிவ ரெல்லா மெழுந்துபே ருவகை பொங்கச்
சென்றடி பணிந்து சூத செப்பிய தலத்தை யாங்க
ளின்றடைந் திறைஞ்சு மாறே யருளென விடையே றுங்க
ளொன்றிய விசும்பா றுக வுற்றனர் களப்பா ளைப்பண். உ௭
மந்திர நுவன்றார் புக்கார் வளம்புனற் றடங்க டோறுஞ்
சந்த மிவைபோல் யாண்டும் வண்டிலே பென்று சாற்றி
முந்துற விரைவி னாடி மொய்ம்மலர் பலவுங் கொய்து
சிந்துரங் காத்த செல்வன் சேவடி பூசை செய்து. உ௮
ஐம்படை யண்ணற் போற்றி யாங்கவர் விருப்பி னாறே
நம்பெரு முதல்வ னல்க நவையொரீஇ நளிந்து போற்றி
யும்பரும் பிறரு மீண்ட வோங்குவை குந்த மேவிப்
பைம்புயல் வண்ண ரா பாங்கர்ப் பயில்வன ரிருக்கின் றாரால். உ௯
அந்தணர் வாழ்க வேள்வி யானிரை யாவும் வாழ்க
சந்ததந் திங்க டோறுந் தனிநனி பொழிக ஞால
முய்ந்தினி திருப்ப விக்தி னுவப்புற விளைவு மல்க
செந்தமிழ் வளமிக் கோங்கித் திருவொடு பொலிந்து வாழ்க. ௩0

தேவதாருவனத்தலபுராணம் முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் சஙூ0.

௧

களப்பாள்

ஸ்ரீகஜேந்திர வரதர் சிலாசாதனங்கள்.

மஹாமண்டபம் சோபனமண்டபம் தென்புறம்.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ கோமாறபன்மா திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீகுலசேகரதேவர்க்கு யாண்டு ௩௰கவது கற்கடக நாயிற்று பூர்வ பக்ஷத்து திரிதியையும் சனிக்கிழமையும் பெற்ற மகத்துநாள் இராசேந்திர சோழவள நாட்டு புறங்கரம்பைநாட்டு அகரம் ஸ்ரீ முடிவழங்கு சோழசதுர்வேதி மங்கலத்து முடிவழங்கு சோழ விண்ணகரப்பெருமாள் திருமுற்றத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபை ஆழ்வார் ஸ்ரீபண்டாரத்தார்க்கு இவ்வூர் கோயிடத்து உய்யக்கொண்டாபட்டர் பாரிஸ்வ எங்கள் தமையனார் கொமர புரத்து கேசவபட்டஸர் வதாயாஜியாரை முருகண்ணனுக (காரியன்) உடைய கற்பகக்கொண்டிச்சானியென் தன்மதாவப்பிரமாணை இசைவு சீட்டு இவ்வூரில் எங்களுக்கு சாதாரணமாய் ஏமன் ஞன்பற்றிலியாய்க் கிடந்த நிலமான பொழுகன் ஆழ்வார் தன் பேர்நாட்டி காணி ஏற்றுப்போதுகிறநாளில் எங்களைக் கூட்டா தேயற்றி யன்றய கௌதமபெருடையா லெ கட்டமை இருக்கையாழ்வார்க்கே பரமாக்கயாக இவன் கடமை இறுத்தேபோய் இவன்பேர் கடமைக்குப் பிணைப்பட்ட ஸ்ரீ கோயிந்தப்பெருமான் இந்நாயனாருக்கு இவன் பேர்க்கடமைக்கு விற்ற நிலக்கனில் என்பத்தாயின் கூறும் என்னுதான் ஒன்று பாதியில் இவன்விற்ற நிலம் ஜகூவரை உ முக்கும் ஒக்க இவ்வூரில் நீக்கியுள்ள நிலங்களில் ஆழ்வார் கூற்று திருநாமத்துக் காணியாக பற்றிக்கொள்ளவும் நான் இந்நாயனாருக்கு தன்ம தானமாகக்கொடுத்த நிலமாவது பிடாகை சோழநல்லூர் ஸ்ரீதேவி வதிக்கு மேற்கு திருவரங்க வாய்க்காலுக்கு தெற்கு சகஉ சதிரத்து ஆற்றுக்கு மேற்குப்பட்ட நிலத்து நீ: ரு ஜைநம் உக சதிரத்து ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் விலையால் திருநாமத்துக்காணியான நிலத்து என்றேபாதியாய் நான் கொடுத்த நிலம் ஜஙவதம் இவ்வதிக்கு கிழக்கு இவ்வாய்க்காலுக்கு தெற்கு சக சதிரத்து எடுப்பு இரண்டிலே நிலத்து நிலம் வரு-உக சதிரத்து மனைஎடுப்பு உள்பட நீ ஜதகி வரு முன்பு ஆழ்வார் கூறும் இவன் தன் வழியால் இந்நாயனாருக்கான நிலம் நீக்கி என்னுதான நிலமும் ஆக என்னுதான மனை எடுப்பு உள்பட நீ தபிஸ்வரு உவரு இந்நிலம் அரைமா அரைக்காணி முந்திரிகை கீழரையே முந்திரிகையும் இம்மனையில் நின்ற தெங்குகளும் மரமும் மேல்நோக்கிய மரமும் மற்றும் எற்பட்ட உரிமைகளும் அகப்பட தானமாக உதகம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். இந்நாயனார் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸபை

ஆழ்வார் ஸ்ரீபண்டாரத்தார்க்கு கோமடத்து உய்யக்கொண்டாபட்டர் பாரி யை கற்பகங்கொண்டிச்சானியென் இப்படி ஸ்வதத்து இன் நீ குழி வதகி ஏவதந் தர்மதானமாகக் கொடுக்க முதுகண்பட்டு இத்தர்மதானப் பிரமாணம் இசைவுதிட்டு எழுதினேன். கொமரபுரத்து கேசவபட்ட சர்வதாயாதியார் எழுத்து.

அர்த்தமண்டபம் மகாமண்டபம் தென்மேல்புறம்.

2. ஸ்ரீ கோமாறபன்மா திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ குலசேகர தேவர்க்கு யாண்டு உயக-வது பங்குனிமாதத்து நாள் இராசேந்திரசோழவள நாட்டு புறங்கரம்பை நாட்டு களப்பாள் அகரம் முடிவழங்கு சோழ சதுர்வேதி மங்கலத்து நாயனார் முடிவழங்கு சோழ விண்ணகரம்பெருமான் ஆனைகாத்த பெருமானுக்கு வரகூருடையார் காடுவெட்டியார்மகனார் சொக்கநாயனார் இந்நாயனாருக்கு பூசைக்கு கட்டின சந்தி ஒன்று சந்திராதித்தவரை விசையகண்ட கோபாலர்.

கருப்பக்கிரகம் தென்மேல்புறம்.

3. ஸ்ரீராசராச சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு ஙஎ-வது துலா நாயிற்று பூர்வபக்ஷத்து துதியையும் வெள்ளிக்கிழமையும் பெற்ற மூலத்து நாள் சுத்தவல்லி சதுர்வேதிமங்கலத்து கொம்மரை வரதராசப்பட்டனென் வரகூருடையான் சொக்கநாயனார் விசையகண்ட கோபாலற்கு நான் நிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த பரிசாவது இற்றை நாளால் நான் இவர்க்கு விற்றுக்கொடுத்த நிலமாவது சுத்தவல்லி நல்லூர் சோழனுக்க நல்லூர் நீ குதெவுது எங்கள் மாமனார் சோமதேவபட்டர் காணியான முடிவழங்கு சோழனுக்க பெருமங்கலத்து பிடாகை சுத்தவல்லி நல்லூர் நீ ஙஙவுதம் சோழனுக்க நல்லூர் நீ யசாலும் சுத்தவல்லி நல்லூர் சோழனுக்க ... சுழி ஙஙவுதம் ஆக நீ உயகுழி இந்நிலம் இருபத்தஞ்சுமாவும் விற்றுக்கொடுத்துக்கொள்வதான எம்மி லிசைந்த விலைப்பொருள் அன்றாடு நற்காசிறுல் பு. ளாகுடு இப்பணம் எழுநூற்று ஐம்பதும் ஆவணக்களரியே காட்டேற்றி வைச்சிலவிற கைக் கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். விசையகண்ட கோபாலற்கு கொம்மரை வரதராசப்பட்டன் எழுத்து இப்படியறிவேன். இராயூர் கெ. திருவரங்க நாராணப்பட்டனென் இப்படியறிவேன். வெள்ளநல்லூருடையானென்.

சோபனமண்டபம் வடபுறம்மேல்.

4. ஸ்ரீகோமாறபன்மா திரிபுவனசக்கரவர்த்திகள் இராசராசேந்திர சோழதேவர்க்குயாண்டு உயக-வது மிதுன நாயிற்று பூர்வபக்ஷத்து சத்தமியும் வியாழக்கிழமையும்பெற்ற அநுஷத்துநாள் இராசேந்திர சோழவள நாட்டு புறங்கரம்பைநாட்டு பிரமதேயம் முடிவழங்கு சோழச்சதுர்வேதி மங்கலத்து வெள்ளநல்லூருடையான் கருமாணிக்கத்தாழ்வானென். நிலப்

விலைப்பிரமாணம் வரகூருடையார் காடுவெட்டியார் சொக்கநாயனார் விசையகண்ட கோபாலற்கு நான் நிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த பரிசாவது இவ்வூர் பிடாகை சுத்தவல்லிநல்லூர் நீ யக யீ ஙஙவதும் சுத்தவல்லிநல்லூர் சோழனுக்கநல்லூர் நீ மஉ யீ ஙஙவதும் திருக்குடந்தை திருவரங்கபட்டர் பக்கல் கொண்டுடையேனான சுத்தவல்லிநல்லூர் நீ சயீ சுத்தவல்லிநல்லூர் சோழனுக்கநல்லூர் நீ சயீ ஆக நீ கயஉயீ இந்நிலம் முப்பத்திரண்டுமாவும் எம்மிலிசைந்த விலைப்படி அன்றாடு நற்காசிறுல் பணம் காசுய இப்பணம் தொள்ளாயிரத்தறுபதும் ஆவணக்களரியே காட்டேற்றி வைக்கொண்ட, இந்நிலத்துக்கு இதுவே விலையாவதாகவும் இதுவே பொருள் மாவறுதியாவதாகவும் இதுவல்லது வேறும் பொருள் மாவறுதிப்பொருள் சிலவோலைகாட்டக்கடவதல்லவாகவும் இப்படி சம்மதித்து நிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தோம். விசையகண்ட கோபாலற்கு வெள்ளநல்லூருடையான் கருமாணிக்கத்தாழ்வான் இவை என்னெழுத்து.

சோபனமண்டபம் வடபுறம்முதல் கருப்பக்கிரகம் தென்புறம் வரை.

5. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோச்சடையபன்மரான திரிபுவனச்சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீராசராச சுந்தரபாண்டியதேவர்க்குயாண்டு ஙக-வது விம்ஹநாயிற்று அமரபக்ஷத்து அஷ்டமியும் வெள்ளிக்கிழமையும்பெற்ற உரோகணிநாள் இடாம்பி ஸ்ரீ நரஸிம்ஹபட்டனென் நிலவிலைப்பிரமாணம் தெய்வசிங்கவளநாட்டு வெண்டாழைநாட்டு ஒக்கூருடையான் நம்பிக்கும் தேவர்மகனார் சொக்கநாயனார் விசையகண்டகோபாலற்கு நிலவிலைப் பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த பரிசாவது இற்றைநாள் இவற்கு நான்விற்றுக்கொடுத்தநிலமாவது. இவ்வூர் பிடாகை களப்பாள சுத்தவல்லிவேலூர் நீ கயசயீ ஙஙம் சோழனுக்கநல்லூர் நீ ஙஙு யீ ஙஙம் ஆக நீ குய யீ ஞ இந்நிலம் ஐம்பது மாகாணியும் விற்றுக்கொடுத்துக்கொள்வதான எம்மிலிசைந்த விலைப்பொருள் அன்றாடு நற்காசிறுல் பணம் துடுள இப்பணம் ஆயிரத்தைந்நூறும் ஆவணக்களரியே காட்டேற்றி கைச்சிலவிற்கைக்கொண்டு விற்று விலைப் பிரமாணப்பண்ணிக்கொடுத்த இந்நிலத்துமேனோக்கின மரங்களும் கீழ்நோக்கின கிணறுகளும் பாகமும் பாகஉரிமை பாகாபுரியங்களும் மற்றும் எப்பேர்ப்பட்ட உரிமைகளும் அகப்பட விற்றுக்கொடுத்த இந்நிலத்துக்கு இதுவே விலையாவதாகவும் இதுவேபொருள் மாவறுதியாகவும் இதுவல்லது வேறுபொருள்மாவறுதிப்பொருள் சிலவோலை காட்டக்கடவதல்லவாகவும் இப்படி சம்மதித்து விலைக்குறவிற்று பொருளுற கைக்கொண்டு விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். சொக்கநாயனார் விசையகண்ட கோபாலற்கு இடாம்பி ஸ்ரீ நரஸிம்ஹபட்டனென் ஸ்ரீ நரஸிம்ஹபட்டர் ஆத்ரயான் நமக்கு ஊர்க்கணக்கு குழுவூருடையான் கருமாணிக்காழ்வானென் என்னெழுத்து இப்படியறிவேன். இராயூர் கெ. திருவரங்கநாராயணபட்டனென் இப்படியறிவேன். ஞானசிம்மசிங்கப்பட்டனென் இப்படி

யறிவேன். திருச்சிற்றம்பலமுடையான்பட்டனென் இப்படியறிவேன். சா
ண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென் இப்படியறிவேன். விளத்தூருடையான்
ஏறுதிருவுடையானென் இப்படியறிவேன். வெள்ளைகல்லூருடையானெ
ன் இந்த சாதனத்தப்படி பலரும் பிரமாணம் பண்ணினதால் இப்படிக்கல்வெ
ட்டும் கொண்டபடி சாதனம் ஒன்றினால் கோட்டி வரதராசபட்டர் பக்கல்
கொண்ட பிடாகை சுத்தவல்லிகல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீக்கு பு. [illegible] இப்பண
ஆயிரத்து ஐம்பதுக்கு நிலம் முப்பத்தஞ்சுமாவும் இவ்வாண்டு கன்னி நாயி
ற்று பூர்வபக்ஷத்து த்ரிதியையும் புதன்கிழமையும் பெற்ற விசாகத்துநாள்
காற்றியன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டர் பக்கல்கொண்ட சுத்தவ
ல்லிகல்லூர் தீ [illegible] சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible]
ஸ்ரீ [illegible] சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible]க்கு
பணம் [illegible] இப்பணம் ஆயிரத்தெழுநூறும் இராயூர் கொட்டை வரத
ராசவிம்ஹப்பட்டன் பக்கல்கொண்டுடையேனை விலத்துக்கொண்டகாணி
ஒன்றினால் பிடாகை சுத்தவல்லிகல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சோழனுக்க
கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible]
ம் ஸ்ரீ கேசவப்பட்டன் பக்கல்கொண்டுடையேனை பிடாகை சோழ
னுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்லூர்
தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] இடையபிச்சிட்டு வரதராசப்பட்டன் பக்கல்கொண்டுடை
யேனை சுத்தவல்லிகல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சோழனுக்கல்லூர் தீ
[illegible] ஸ்ரீ [illegible] பெரும்புறக்கடல் பட்டர் பக்கல்கொண்டுடையேனை
சுத்தவல்லிகல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible]
இராயூர் கொட்டை வரதராசப்பட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனை சுத்
தவல்லிகல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible]
ஸ்ரீ [illegible] இந்நிலம் நாற்பத்திருமாவரையே அரைக்காணியும் விற்றுக்
கொள்வதான எம்பெருமானுக்கு விலைப்பொருள் அன்றாடு நற்காசினால் பு.
[illegible] இப்பணம் நாலாயிரத்தைந்நூற்றைம்பதும் கொண்டு கன்னி
நாயிற்று பூர்வபக்ஷத்து த்ரிதியையும் வியாழக்கிழமையும் பெற்ற அநுஷத்
துநாள் அக்னிபுத்ரத்து நாராயணப்பட்டனென் வங்கருடையார் சொக்க
நாயனார் விசையகண்ட கோபாலற்கு நான் விலைவிலைப்பிரமாணம்பண்ணிக்
கொடுத்தபரிசாவது. இற்றைநாள் நான் இவற்கு விற்றுக்கொடுத்த நில
மாவது பிடாகை சுத்தவல்லிகல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] பிடாகை சோழ
னுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்
லூர் தீ [illegible] சித்திர சீராமகோப்பட்டர் பக்கல் கொண்டுடையேனை
சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] இராயூர் கொட்டை
திருவடிப்பட்டர் பக்கல் கொண்டுடையேனை சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனு
க்கல்லூர் தீ [illegible] பிடாகை சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] கொண்
டு [illegible]

னுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஆக தீ [illegible] ஸ்ரீக்கு பு [illegible] இப்பணம்
ஆறாயிரத்து இருநூற்று ஐம்பதுக்கும் ஆவணக்களரியே காட்டேற்றி கை
க்கிலவிற்கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த இந்
நிலத்து மேனோக்கின மரங்களும் கீழ்நோக்கின கிணறுகளும் பாகமும்
பாகா ஸ்ரீயங்களும் உட்பட விற்றுக்கொடுத்த இந்நிலத்துக்கு இதுவேவிலை
யாவதாகவும் இதுவேபொருள் மாவறுதியாவதாகவும் இதுவல்லது வேறு
பொருள் மாவறுதிப்பொருள் இலையோலை காட்டக்கடவதல்லவாகவும்
இப்படி சம்மதித்து நிலம்விலைக்குறவிற்று பொருளைக்கொண்டு விற்று
விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். விசையகண்ட கோபாலற்கு
அக்னிபுத்ரத்து நாராயணப்பட்டனென் இவை என்னெழுத்து இப்படியறி
வேன். சாண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென் இப்படியறிவேன். ஆத்ரே
யன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டனென் இப்படியறிவேன். விளத்
தூருடையான் ஏறுதிருவுடையானென்.

சயனம் முப்பத்திமண்டபம் படிமேல்புறமேல்

6. ஸ்ரீ ராசராச சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு [illegible]வது கன்னி
நாயிற்று பூர்வபக்ஷத்து த்ரிதியையும் வியாழக்கிழமையும்பெற்ற அநுஷத்து
நாள் வங்கருடையார் சொக்கநாயனார் விசையகண்ட கோபாலற்கு சாண்
டிலன் வரதராசப்பட்டனென் நிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தபரி
சாவது நான் இவர்க்கு விற்றுக்கொடுத்த நிலமாவது பிடாகை சுத்தவல்லி
கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஆக
[illegible] ஸ்ரீ இந்நிலம் எண்பத்துமூன் றுமாவும் விற்றுக்கொடுக்க கைக்கொ
ள்வதான எம்பெருமானுக்கு விலைப்பொருள் அன்றாடு நற்காசினால் பு [illegible]
இப்பணம் இரண்டாயிரத்தைந்நூறும் ஆவணக்களரியே காட்டேற்றி கைக்
கிலவிற் கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த இந்நி
லத்து மேனோக்கின மரங்களும் கீழ்நோக்கின கிணறுகளும் பாகமும் பாகா
ஸ்ரீயங்களும் உட்பட விலைப்படி விற்றுப்பொருள் கைக்கொண்டு விற்று
விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன் விசையகண்ட கோபாலற்கு
சாண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென் இவை என்னெழுத்து.

சயன முப்பத்திமண்டபம் படிமேல்புறம் கீழ்.

[illegible] ஸ்ரீ ராசராச சுந்தரபாண்டிய தேவர்க்கு யாண்டு [illegible]வது ஸிம்ஹநாயி
ற்று பூர்வபக்ஷத்து [illegible]யும் திங்கட்கிழமையும் பெற்ற அத்தத்து நாள்
[illegible] திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டர் பக்கல் கொண்டசாதனம் ஒன்
றினால் சுத்தவல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ சுத்தவல்லிகல்
லூர் தீ [illegible] பிடாகை சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] எக்கள்
மா [illegible] ஆதிதன் ஸ்ரீதரவிடுறைபட்டன் காணியாய் என்றுதானே சுத்தவ
ல்லிகல்லூர் சோழனுக்கல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] பிடாகை சுத்தவல்லிக
ல்லூர் தீ [illegible] ஸ்ரீ [illegible] எக்கள் இளையபெருமாளார் ஆதித கோவிந்தபட்டர்

காணியாய் என்னுதான சுத்தவல்லி நல்லூர் சோழனுக்கநல்லூர் நீ ௭ மீ ௩வுதும் பிடாகை சுத்தவல்லிநல்லூர் நீ ௨ மீ வுதும் திருவாய்க்குல முடையான் பட்டன் காணியாய் என்னுதான சுத்தவல்லிநல்லூர் சோழ னுக்கநல்லூர் நீ ௩ மீ ௩லவுதும் சுத்தவல்லிநல்லூர் நீ ௩ மீ ௩ம் முற்றிலன் நாராயணப்பட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனுன சுத்தவல்லி நல்லூர் சோழனுக்கநல்லூர் நீ ௨ மீ ௩ம் சேற்றூர் நாராயணபட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனுன சுத்தவல்லிநல்லூர் சோழனுக்கநல்லூர் நீ ௨ மீ ௩ம் பிடாகை சுத்தவல்லிநல்லூர் நீ ௨ மீ ௩ம் நாரசிம்ஹதேவப்பட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனுன சுத்தவல்லிநல்லூர் சோழனுக்கநல்லூர் நீ ௩ம் திருச்சிற்றம்பலக்காலீன் தில்லைநகர்ப்பட்டன் பக்கல் கொண்டுடையேனுன பிடாகை சுத்தவல்லிநல்லூர் நீ ௩ மீ வுதும் பிடாகை சோழனுக்கநல்லூர் நீ ௩ மீ ௩வுதும் ஆக ௩ள அய ௨ மீ ௩வுதும் இக்கலம் இருநூற்றெண்பத்திரண்டு மொழுக்காணி முந்திரிகையும் விற்றுக்கொடுத்தேன் சொக்கநாயனு விசையகண்டகோபாலற்கு ஆத்ரேயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்ட னென் இக்கலம் இருநூற்றெண்பத்திரண்டு மாமுக்காணி முந்திரிகையும் விற்றுக்கொள்வதான எம்மிலிசைந்த விலைப்பொருள் அன்றாடுநற்காசிறுல் பு. ௩ஆயிரா இப்பணம் எண்ணாயிரத்தொள்ளாயிரமும் ஆவணக்களரியேகாட்டெ ற்றி கைச்செலவிற்கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடு த்த இக்கலத்து மேனோக்கின மரங்களும் கீழ்நோக்கின கிணறுகளும் பாக மும் பாகாரியங்களும் அகப்பட விற்றுக்கொடுத்த இக்கலத்துக்கு இதுவே விலையாவதாகவும் இதுபொருள் வறுதியாகவும் இதுவல்லது வேறுபொ ருள் மாவறுதிப்பொருள் இதுவோலைகாட்டக்கடவதல்லவாகவும் இப்ப சம்மதித்து விலைக்குறிவிற்றுப் பொருள் கைக்கொண்டு விற்று விலைப்பி ரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன் விசையகண்ட கோபாலற்கு ஆத்ரயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான் பட்டனென் இவையென்னெழுத்து இப்படி யறிவேன் சாண்டிலன் வரதராசப்பட்டனென்.

சயனமுப்பத்திமண்டபத்து வடபுறம்.

8. ஸ்ரீ கோச்சடைபன்மரான திரிபுவனச்சக்ரவர்த்திகள் ஸ்ரீராச ராச சுந்தரபாண்டியதேவர்க்கு யாண்டு ௪௨-வது வியாழநாயிற்று பூர்வ பக்ஷத்து அஷ்டமியும் வெள்ளிக்கிழமையும்பெற்ற ரோகணிநாள் ராஜேந் திர சோழவளநாட்டு புறக்கரம்பைநாட்டு பிரமதேயம் வெண்ணநல்லூர் முடிவழங்குசோழச்சருப்பேதிமங்கலத்து சுவ்வேரி சந்தனபாகன்பட்டன் வரகுருடையார் காடுவெட்டியார் மகனார் சொக்கநாயனார் விசையகண்ட கோபாலற்கு நான் சிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தபரிசாவது இற்றைநாளால் நான் இவர்க்கு விற்றுக்கொடுத்த கலமாவது. [illegible] பிடாகை சுத்தவல்லிநல்லூர் சோழனுக்கநல்லூர் நீ ௩ மீ ௩வுதும் சுத்த வல்லிநல்லூர் நீ ௩ மீ ௩வுதும் சோழனுக்கநல்லூர் நீ ௩ மீ ௩வுதும்

ஆக நீ ௩ மீ ௩வுது இக்கலம் எழுபதுமா காணிமுந்திரிகையும் விற்றுக் கொடுத்துக்கொள்வதான எம்மிலிசைந்த விலைப்பொருள் அன்றாடு நற் காசிறுல் பு. ௩ஆயிரம் இப்பணம் இரண்டாயிரத்து நாற்றுமுப்பதும் ஆவ ணக்களரியே காட்டெற்றி கைச்செலவிற்கைக்கொண்டு விற்றுவிலைப்பிரமா ணம் பண்ணிக்கொடுத்தேன். விசையகண்ட கோபாலற்கு சந்தனபாகன் பட்டனென் இப்படி என்னெழுத்து. இப்படியறிவேன் வரகுருடையானென்

சயனமுப்பத்திமண்டபம் வடகீழ்புறம்மேல்.

9. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ வீரமடத்துப்பட்டிவிருக்கும் சேனைக்கடைக்கைக் கோளரில் கண்டியதேவன்மகன் அழகன் ஸ்ரீ ஆனைகாத்தபெருமான் திரு வருளம் இவன்தன்ம ஸ்வஸ்திஸ்ரீ.

சயனமுப்பத்திமண்டபம் கிழக்கு வடகீழ்புறம்.

10. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ கோச்சடைபன்மரான திரிபுவனச்சக்ரவர்த்திகள் ஸ்ரீராசராச சுந்தரபாண்டியதேவற்கு யாண்டு ௪௨-வது ஞாயிற்று பூர்வ பக்ஷத்து த்ரிதியையும் திங்கட்கிழமையும்பெற்ற உத்திரட்டாதிநாள் இராஜேந் சந்திர சோழவளநாட்டு புறக்கரம்பைநாட்டு பிரமதேயம் ஸ்ரீமுடிவழங்கு சோழசதுர்வேதிமங்கலத்து கொடம்பி ஸ்ரீநாராயணப்பட்டனும் கொடம்பிசெ ட்டு வரதராசப்பட்டனும் இராயூர் சொட்டை திருவரங்க நாராயணப்ப ட்டனும் காதூர் பெரும்புறக்கடல்பட்டனும் இராயூர் சொட்டை செல்தாத பட்டனும் ஏகவாணப்புரத்து நாராயணப்பட்டனும் சத்கோட்டி சதாப்ப னும் கோயிலாபூசன் தில்லைநாயகப்பட்டனும் சுத்தவல்லி சோழனுக்க லூர் ஆத்ரயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான்பட்டனும் கொம்மரை வர ராசப்பட்டனும் இவ்வனைவோர்களும் சிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக் கொடுத்த பரிசாவது தென்புறத்து இதன் உரிமைத்தான வரகுருடையார் நின்றை காடுவெட்டியார் மகனார் சொக்கநாயனார் பராக்கிரம பாண்டிய மழவராயருக்கு விலம்பேற்று சிலவிலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்த பரி சாவது இவ்வூர் காணியுடைய எங்கள் இவ்வூர் சிலவிலைப்பிரமாண நில மாவது குலமாணிக்கநல்லூர் எல்லையாவது கிழ்பாற்கெல்லை பகபோக ஆற்றுக்கு மேற்கும் தென்பாற்கெல்லை ஸ்ரீ பூமிவதிக்கு கிழக்கும் தென்பா ற்கெல்லை சங்கேந்தி எல்லைக்கு இடை உள்பட வடக்கும் வடபாற்கெல்லை சென்னியூர் வாய்க்காலுக்கு தெற்கும் ஆக இந்நான்கெல்லைக்குள்பட்ட விளை நிலமும் நத்தமும் நீர் நிலையும் உள்பட நீ [illegible] மாங்குடி எல்லைக்குத் தெற்கும் [illegible] வதிக்கும் பகபோக ஆற்றுக்கும் சங்கேந்தி எல் லைக்கும் வடக்கும் விளைநிலமும் நத்தமும் நீர் நிலையும் உள்பட நீ ௩ மீ ஆக நீ [illegible] மீ [illegible] இல் பலநாயணமாற்கும் தேவதானமும் திருவி டையாட்டமும் நீ [illegible] நீ [illegible] இக்கலம் ஐந்நாற்று அறுபத்திரட்டுமாவும் எம்மிலிசைந்த அன்றாடு நற்காசிறுல் பு. ௩ஆயிரா இப் பணம் ஆயிரத்தைந்நூறும் ஆவணக்களரியே காட்டெற்றி கைச்செலவிற்

கைக்கொண்டு இக்கிலத்து மேஜேக்கின மரங்களும் கீழ்ஜேக்கின கிணறுகளும் பாகமும் பாகஉரிமை பாகாருயங்களும் மற்றும் எற்பட்ட விலைப்படி விற்றுக்கொடுத்த இன்னிலத்துக்கு இதுவேவிலையாகவும் இதுவே பொருள் மாவறுதியாகவும் இதுவல்லது வேறுபொருள் மாவறுதிப்பொருள் கிலவோலை காட்டக்கடவதல்லவாகவும் இப்படி சம்மதித்து விற்று விலைப்பிரமாணம் பண்ணிக்கொடுத்தோம். சொக்கநாயஞர் பராக்கிரம பாண்டிய மழவராயற்கு இவ்வனைவோர்களும் கிடாம்பி ஸ்ரீ நாராயணபட்டனென் எழுத்து காம்பிச்செட்டு வரதராசபட்டனென் எழுத்து இராயூர் சொட்டை திருவரங்க நாராயணபட்டனென் எழுத்து காஞர் பெரும்புறக்கடல்பட்டனென் எழுத்து இராயூர் சொட்டை சிவதாசப்பட்டனென் எழுத்து எகவாணபுரத்து நாராயணப்பட்டனென் எழுத்து சத்கோட்டு சதாப்பட்டனென் எழுத்து கோயிலாபூசன் தில்லைராயசபட்டனென் எழுத்து ஆத்ரயன் திருச்சிற்றம்பலமுடையான்பட்டனென் எழுத்து கோம்ம வரதராசப்பட்டனென் எழுத்து.

11. உட்பிரகாரம் சந்நிதி வடபால் குத்தூசகல்லில் சக்கரத்தாழ்வாரின்கீழ். ஸ்வஸ்திஸ்ரீ ஜனப்பான் ஆனைக்காத்த பெருமாளுக்கு குறச்சிறுவிளைகான்செல்லையும் நத்தமும் குளமும் இதிலுட்பட்ட நிலமும் தாரைவார்த்தேன். ஸ்வஸ்திஸ்ரீ.

குறிப்பு:—கருப்பக்கிரகம் வடமேற்குமேற்ற சாசனம் முற்காலத்தவர் திருப்பணியில் சிதைவுற்றமையால் எடுக்கவியலவில்லை.

அரும்பத விளக்கம்.

பாயிரச்சருக்கம்.

க. துவர—முற்ற; நிரம்பவுமாம். இப்பாடலில் ஆறு சுவையும் வந்தமை காண்க

ச. மயிலை—மீன். இது இரணிறை,

௫. கரி—சாட்சி.

௧0. கனிந்த—செறிந்த.

௧௧. வளி—காற்று.

௧௨. பாசுரம்—நம்மாழ்வார் பாசுரம்; அப்பூர் ? சுரமாத்திரை உரையென்றுசிலேடையாகக் கொள்க, பருணிதன்—பண்டிதன். பாற்றுவது — போக்குவது.

௧௫. குன்—சத்தியம்.

அனித்து—சுருதி.

௧௬. இழி — பொனவைத்துக்கட்டிய பொதி.

௧௮. ஐவகை நிலை — கடவுளினது பரம், வியூகம், விபவம், அந்தரியாமித்துவம், அர்ச்சை' என்னும் ஐந்துவகை நிலைமை.

உ௧. துவன்று—பொலிகின்ற

உஉ. தன்புகழ் —"ஸ்ரீ சைலேச" என்ற சுலோகத்திறுல் கூறப்பட்ட புகழ்.

உ௩. கடலமிர் தி— "ஒக்கோலை, சங்கம், ஒளிர்பவள[illegible]சிவன் முத்தம், சீர்பசுமைப்பிரேர[illegible]டமது" என்பதறற் காண்க. எ[illegible]த்து—[illegible]ந்தில்.

உ௫. தலைக்கீடு—[illegible]யாகும்.

நைமிசச் [illegible]க்கம்.

க. கேமி ... க்க[illegible]ம — நைமிசாரணியம்.

[illegible] விஷ்ணுவுக்கு[illegible] கூறுங்கால் அற்றமாடு, அவதீத்த[illegible]மான் மகிழ, ஆதவர் ஆழ், வாதுயர[illegible]வளர்த்து எ[illegible]க. க[illegible]ாத்திற்குக் கூறுங்கால் மாவம் [illegible]தல் அ மால்[illegible]மிழ வயப்த்து [illegible]ர் ஆழ என்க. [illegible]த்தல்—[illegible]ம். பாதத்திற்குக் [illegible], உ[illegible]யா கல்வி[illegible]கள[illegible]யந்து செல் வேதப்பாதுகமேல் கிலாய் மன்னுதல் சாருமென்க; உபலம்—கல். கனியா—கன்னியாக. மன—கிலைபெற. அதல் சாரும்—வெற்றியில் திருநாமவடிவமாகச் சாரும். கானகத்திற்கு பலம் கனியா தோயம் கல்வி செவ்வே தப்பாது உசுமேல் மன்னுதல் சாரும் என்க. உசுமேல்—பலயுகங்களுக்கு மேலாக.

௪. கீர்த்தன்று—கீர்த்தது.

தருக்கானை ஒட்டி—பகைவரை ஒட்டி; மரக்கள் மேகமண்டலத்தளவு உயர்ந்து. மையார் மெய்யானை அணைந்து—விஷ்ணுமூர்த்தியையடைந்து; யானைகளை அடையப்பெற்று. துரை—தாமரை; மரையென்னும் விலங்கு. அத்தம்—கை; அரு நெறி.

௯. ஜீனகுருந்துயி— வசுதேவன்.

௧. வெண்டாமரையணி மணிதல்—ஞானம் மிகுதியாக அடைதலை விரும்பி.

௧௧. காழ்— வைரம். யாற— நீங்க. குழ்ந்தது—ஆலோசித்தது.

௧௨. தீய்—நெருக்கி. சுதை—அமிர்தம். [illegible]ன்—பெருமை.

௧௩. பாடுகிடந்த—வரங்கிடந்த.

௧௭. மச்சபுராணம் உத்தரபாகத்தில் இத்தல புராணம் கூறப்பட்டுள்ளது.

௧௮. அதர்—வழி.

௨௫. மருத்வேந்தன்—இந்திரன்.

௨௮. நாகம்—யானை. நாகம் மஞ்சு—ஆகாயத்திலுள்ள மேகம். ஆகம்—வைகுண்டமாகவுமம். மஞ்சன்— மைந்தன்.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

க. இயவுனார்— கடவுளார். கவற்றி — கவலைப்படச்செய்து. அலிகிய— தகவிய. உடங்கு—ஒருங்கு. மற இயவு—கெட்டவழி.

உ. கரு அரக்க-கரு முடிய.
ங. தழலி-ஓசை.
ஏ. பாரிக்கும்-பரப்பும்.
கூ. சர குரு-சோழவம்சத்தில் மு
ந்திய அரசன்.
க0. தலையளி செய்து - இருபை
செய்து.
கரு. மேற்று-மேலாகியது.
கஎ. பழுது-குற்றம்.
கஎ. வலன் உயரிய-வெற்றியாக
உயர்த்திய. துவக்கு-கட்டு.
கக. ஓச்சம்-உயர்ச்சி.
உஉ. எவ்வம்-துன்பம்.இடைக்குறை.
உங. இதிலடக்கிய கதையை(க)
சிவரு சாதனத்திற் காண்க.
உகூ. எருமை மறம் - தன்படை
ஓடாமல் தகைந்துகொண்டு போர்
செய்தல் இகன்று-மாறுபட்டு. மீ
க்காய்-தார்க்கையின் கூந்தல்.
ங0. மாறன் வையம் - மன்மதன்
தேர்; அது தென்றற்காற்று. பரி-
கிளி. காளம்-குயில். களிறு - இரு
ள். சேனை-மங்கையர்.
ஙக. இலக்குரம்பை-பன்னசாலை.
புறத்து இருக்கும்-புறத்தில் வேதத்
தையும். பூவை-நாகணவாய்ப்புள்.
ஙங. அமறும்-நெருங்கும்.
ஙச. கல்லூரி-வித்தியா சாலை.
சருங்கை-காரந்து பசை; சிறு வழி
யுமாம். அருங்குரைய-அரியன. இ
தில் ஐம்பெயர் - அசை. இது
வினைத்திரிசொல்லுமாம்.
ஙரு. மட்டு-கள். தெட்டி - வஞ்
சனை குய்யம்-வஞ்சனை.
ஙஎ. இச்சு-நெருப்பு.
ஙகூ. பீள்-கருப்பம்.
சக. ஓவி-போக்கி.
சஉ. நிரயம்-நரகம்.
சங. கோட்டம் - கோயில். து
ரால்-புல் காண்பின்- காட்சியின்.
சஎ. ஈறோர்- இவ்வுலகத்திலுள
ளோர்.
சஅ. இவறுகின்ற-விளக்குகின்ற.

கருடச் சருக்கம்.

க. குழமி-கூடி.
ரு. அண்டம்-முட்டை.
ஓம்புநி-காப்பாற்றுவாயாக.
அ. வலவன-தேர்ப்பாகன்.
கூ. அலநந்து குழல்-இருள் கெலி
ப்படியான கூந்தல். வருகன்ற - வ
ருகின்ற தண்ணீர். அக்குது உரு
மென முனி - மனத்தில் இப்போ
லக் கோபித்து. குருமுமை - கர்ப்ப
கத்தின் அரும்பு. கருவநோக்கு - ந
ன்றுகப்பார்.
கக. கலதி-பொய்மையுடையாள்.
கலதி-மூதேவி. இவை அன்மை
விளி. கிலதி-எவற்காரி.
கங. பெற்று-பெருமை.
கரு. கன்னலிளர்-கருதினன்.
கஎ. மருசமம்-ஒர் பண்.
கஅ. மூத்து அம் ஆதவன்; ஆதி
வன்-சூரியன்.
ககூ. சவனை அம்பரன் - பீதாம
பரன்.
உஉ. கிளையகார்-குலமேகம்.
உரு. மோது இமம்- மோதுகின்ற
பனி.
உஎ. திருமான்-திருவாகியமான்.
இலக்குமி தேவியார்.
உஎ. பாலவல்லி - பாலமாகிய வ
லக்கு. அல் இரைய செடும் பகல்.
மெய்-அ-அல்லி; அல்லி அகவிதழ்.
உஅ. எம்பருக்கெல்லவிடத்தெரும்.
உகூ. பார்த்திபரவ.
ங0 இம்... - தடாகத்தை
குழ்ந்த சோலை சோலை - பெரும
ழையைப் பெய்யும் மேகம்.
ஙக. அஷ்டாக்கரம்,
ஐந்து-" ... " என் இ
ப பஞ்சாக்கரம். இனைந்து- வருந்தி.
வலக்து-உனாதது.
ஙங. அரவான்-சத்துரு.
ஙச. ... இறை அடி ம
த்தெனண்டு செப்ப-சால. மு
ம்-நெருக்கு.
ஙரு. ... மறை செ...
பாடு. ...
... அறுங்கை
சண்டையன் ... - விஷ்ணு.

ருஉ. அரந்தை-துன்பம்.
ருங. கொண்டனன்-முகந்து.
ருரு. அல்கும்-தங்கும்.

வசிட்டச் சருக்கம்.

அ. இண்டை-தாமரை.
கூ. தற்று-உணவு; பனியுமாம்.
கஉ. நீபா அன்பு-நீங்காத அன்பு.
கரு. குலம்-கோயில்.
கஎ. "குடம், மல், அல்லியம்,"
இவை மாயோன் கூத்து.

முனி தீர்த்தச் சருக்கம்.

உ. கண்டோர்-செய்தோர்.
ரு. வென்றோன் - யாக்கண்ட
முனி.
கூ. போர-போதர; இடைக்குறை.
க0. அவல்-பள்ளம். தவல்-தவறு.
கஉ. தொடல்-பறித்தல்.

கயேந்திரவரதச்சருக்கம்

க. கழி-கடற்கரை. அயிராணி-
இந்திராணி.
உ. மந்திரி - பிரகஸ்பதி. தெய்
வம் இல் கொள்கை-நாஸ்திக மதம்
கரணம்-மதன லீலை.
ரு. சசி- இந்திராணி. காப்பண-
நடு. கான்-மணம்.
கூ. நினை கப்பு அடு- அரும்புகளை
யுடைய கிளைகள் பொருந்திய. சே
தா-காமதேனு. மணி-சிந்தாமணி.
எ. என்பேர் ... - இலோத்
தமை. உரு ... பூடகம் - வடிவு
பசுமையாகிய த...
... காழ்-கா...
கங. கட்... ...
கச. ... இ... ...ன்.
... ...
... ...கும்.
... ... சத்தமிடு
வன.
உ0. செயலை-அசோ...
உக. தியெம-மகேன...
... தொழுதும்... ...
... ...
... ...
... ...
க...
கஎ. ஐந்து அங்கம்; வைஷ்ண
வப்பிராமணர்க்குரியவை.
கஅ. பொன்னி-காவேரி. மயிர்
நிறை - நீர்ப்பெருக்கு. கூழ் - பயிர்.
ச0. வெறுப்பு - அவித்தல். கொ
டைமை-விலை. விருப்பு- விருப்பம்.
மயிர-விளக்க.
சக. காத்து-கூட்டம்.
சங. ஈனக்குழ-கட்டும்.
ருச. நரந்தம் -வாசனை. அயலே -
இணரத்தல். அறவும்-மிகவும்.
ருஅ. என்றன்று-என்றது.
ச0. பிறை -மாறுபாடு. உடலா -
மாறுபட்டு.
சக. (க காயந்த இரியாமேதி-
மெய்யைத்தகாமலியக்குகின்ற.
உ. தாய் அத்திரி ஆயா- சின
த்து கோவேறுகழுதையும் காட்டிப்
பாக்கள் (ரு) காயம்-ஆகாயம்.
கஉ. தேனரி - தாமரை. விளரி -
ஒரு பண். களரி-தருக்களர்
கஈ. கவுசிகம் - விசுவாமித்திரப்
புல்; இது வைஷ்ணவர்கள் உபயோ
கப்படுத்துவது.
கக. குரல்-பூ. கருவ-விளங்க.
சஎ. தேக்கும்-தங்கும். ஆவி-தடாகம்.
எக. ...ப்பு - குறும்பு அல்லாப்ப-
மகிழ
எங. எசமாடு-சோம்பல்.
எஎ. விதலை-நடுக்கம. இதுமுத
ல் நான்குபாடலும் உருவகம்.
அ0. யாப்பு-கட்டு.
அக. வலத்தல் - சொல்லுதல். க
லாம் மனம் - கலகத்தை மனத்தில்.
விறக்து-செருக்கி.
அஉ. வெப்பை-குற்றம்.
அங. பெயர்ந்திமென - பெயர்ந்து
செல்லுங்கென்று.
அச. கருதது - நினைந்து. அங்கத
ம்-வசை. புருசெல்வி- இலக்குமி.
சேட்டை-மூதேவி.
அரு. பீதம்பிய திராவடகருள - இருள்
அஎ. கடமம்-மதம்.
... நாமயை-நீக்கரிமை.

௮௮. தலைவெம்பு-அடி

௮௯. வாள இலங்கு கோடு-பிறை.

௯௦. மருங்கு-இடுப்பு.

௯௧. குரம்பட்டி-புரிசம்மை.

அலகி-தங்கி

௯௬. மன்றல்-கருவி

௯௮. நெகிழ்ந்து

௯௯. நந்தி-உயர்ந்து.

௧௦௦. எந்து-என்ன?

௧௦௨. சாம்பி-சேர்ந்து. பிரிதி-

௧௦௩. விரித்து-மிகுதி.

௧௦௬. சிட்புளித்து-மூடிக்கொண்டு.

௧௧௦. இறைகூடும்-அரசாட்சிபுரியும்.

௧௧௧. மங்குல் உழல்வோர்-அசுரர்.

௧௧௨. அளந்தை-கள்ப்பான்,

௧௧௫. ஓதை-ஓசை.

௧௧௮. பிறை வளைவு.

௧௧௯. கொட்டும்-சிழலும்.

௧௨௨. மேல் நந்தி-மேல்விசாலம்

ஆன்றுணமை-அமைந்த ஆட்சி

இழுதை-பொய். மலிர்தல் - விளக்கல். பேணம்-துறை. மழுவேந்தி-பரசுராமன். மூன்றுசமம்-அங்கம், பூர்வம், பருசுருதி. சேயினை-அரத்தினை. எரியொன்று-இடவமூவமைதி.

௧௨௬. தடவந்து-தடவி.

௧௨௮. அலைப்புற-துன்புற.

௧௩௧. உலவை-காற்று.

௧௩௨. வையம்-தேர்.

௧௩௩. பொருநும்-தழைக்கும்,

௧௩௯. வெரிந்-முதுகு.

ஆற்றலன்-மிருகண்டமுனி.

௧௩௬. சகிம்பு-சுற்றம்.

௧௩௯. மயர்ந்து-மயங்கி.

௧௪௧. நாம்-அச்சம்

௧௪௫. துயக்கு-தளர்ச்சி.

௧௪௬. ஆம்பல்-செவ்வல்லி; யானையுமாம்.

௧௫௦. போழ்-பிளவு. பாழி-வலி.

தாலத்தவசச் சருக்கம்.

௬. கவாலிப-குழந்த.

௮. தேர்த்து-தேசத்த

௫௨. கூழ்பயிர். மன்பதை மனிதரின் கூட்டம்.

௫௬. மாறி-அழித்து. போழ்ந்து-பிளந்து. போக்கம்-தாழ்வு.

௫௮. கவனம்-வேகம். கந்தருவம்-குதிரை.

௬௧. பிணை-பெண்மான்.

௬௪. விசிகம் - அம்பு.

௭௨. திறக்கும்-திறத்தும்.

௭௪. பாத்து-பகுத்து.

௭௮. அதுப்ப-அவிக்க.

௮௨. போத்தை-பனை. செடி-புதல். முண்டு-தீ காற்றம்.

௮௩. வந்து-காற்று. முயற்று-முயற்சி. சித்ரகம்-புலி.

௮௬. கழுது-பேய்.

௮௭. படிமாற்று - படிக்கட்டளை.

அங்கம்-பரிகரத்தார் முதலான அங்கம்.

சங்கவைபோகம்-சபைச்சிறப்பு.

இந்திரயாகச்சருக்கம்.

௧. தளி-கோயில்.

௨. ஆண்டளப்பான்-குரு.

௩. பண்டாரம்-பண்டசாலை நல்தாரம்-நல்லபண்டங்கள். ஆசை-திக்கு.

௭. அலைந்து-சூழ்ந்து.

௯. கையிகந்து-அளவுகடந்து.

௧௫. வினைமுதல்-கருத்தா.

௧௯. உம்பல்-யானை.

௨௧. அழுந்தப்பட்டது-அடிப்பட்டது.

௨௪. உடல-மின்.

௨௬. சும்மை-ஒலி.

தீர்த்தமின்…யச்சருக்கம்

௨. அறுகு-அருகம்புல் அப்பி-சாணகம். …து-காணிக்கையாக இட்டு.

௬. …வி…-பாவலினை.

௭. விசிட்டம்-எல்லாம்.

௧௧. ஆங்க…ன்-நான்கலை.

௨௧. குவ…-தளவி. சிகழி-மாலை

௨௫. பரிசில்-தாசித்தாசு

௨௭. கோசிகம்-பட்டு.

௩௫. சாறு-திருவிழா.

௩௦. தளி-மழை.